

Τμήμα
Μηχανικών
Πληροφορικής τ.ε.

Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα
Δυτικής Ελλάδας

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Το ζήτημα της Διακυβέρνησης του
Διαδικτύου (Internet Governance)

Κοτσολάρη Ελένη

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Αντίρριο 2017

Εγκρίθηκε από την τριμελή εξεταστική επιτροπή
Αντίρριο, Ημερομηνία

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

1. Ονοματεπώνυμο, Υπογραφή
2. Ονοματεπώνυμο, Υπογραφή
3. Ονοματεπώνυμο, Υπογραφή

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα.....	2
Λίστα Πινάκων.....	4
Λίστα Εικόνων	4
Πρόλογος	5
Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή.....	6
1.1.1 Τι είναι το Διαδίκτυο.....	6
1.1.2 Το Διαδίκτυο στην Επικοινωνία.....	6
1.1.3 Η τεχνολογία του Διαδικτύου	7
1.2 Η ιστορία του Διαδικτύου	7
1.2.1 Οι πληροφορίες στο Διαδίκτυο.....	9
1.3 Τα αρνητικά του Διαδικτύου	11
1.4 Πρόσβαση στο Διαδίκτυο.....	11
1.5 Διαδικτυακοί κίνδυνοι.....	11
1.5.1 Πρόκληση ζημιών στο υπολογιστικό σύστημα.....	12
1.5.2 Πρόκληση ζημιών σε προσωπικά δεδομένα	12
1.5.3 Παραπλάνηση	12
1.6 Τρόποι Προστασία.....	13
Κεφάλαιο 2: Ανάθεση Ονομάτων και Αριθμών στο Διαδίκτυο	15
2.1 ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers).....	15
2.2 Οι Διευθύνσεις του Διαδικτύου	16
2.2.1. Διευθύνσεις IP.....	16
2.3 Ονοματοδοσία στο Διαδίκτυο.....	18
2.3.1 Domain Name System	18
2.3.2 Υπηρεσίες που Παρέχονται από το DNS.....	20
Κεφάλαιο 3: Διεθνείς Σύνοδοι και Θεσμοί για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου.....	24
3.1 Η Διακυβέρνηση του Διαδικτύου	24
3.2 Διακήρυξη για τις δέκα Αρχές Διακυβέρνησης του Διαδικτύου.....	24
3.3 Αρχές Διακυβέρνησης Διαδικτύου	26
1. Ανθρώπινα δικαιώματα, δημοκρατία και κράτος δικαίου	26

2. Πολυπαραγοντική διακυβέρνηση	26
3. Ευθύνη των κρατών	26
4. Ενίσχυση των χρηστών του Διαδικτύου.....	26
5. Οικουμενικότητα του Διαδικτύου	27
6. Ακεραιότητα του Διαδικτύου.....	27
7. Αποκεντρωμένη διοίκηση	27
8. Αρχιτεκτονικές αρχές	27
9. Ανοικτό δίκτυο	27
10. Πολιτισμική και γλωσσική ποικιλότητα	28
3.4 Διεθνείς Πρωτοβουλίες για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου	28
3.5 Διεθνείς Διασκέψεις για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου	30
Παγκόσμια Σύνοδος για την Κοινωνία της Πληροφορίας.....	32
3.6 Η Διακυβέρνηση του Διαδικτύου	34
3.5.1 Οι επιτροπές ,τα ψηφίσματα και τα άρθρα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	34
Κεφάλαιο 4: Ουδετερότητα του Διαδικτύου	45
Η αρχή της ουδετερότητας του διαδικτύου.....	Σφάλμα! Δεν έχει οριστεί σελιδοδείκτης.
4.1 Η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης	47
4.1.1 Η ανακοίνωση της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων.....	48
4.2 Ουδετερότητα του Δικτύου (Net neutrality).....	48
Η δήλωση του FCC για την ευρυζωνική πολιτική... Σφάλμα! Δεν έχει οριστεί σελιδοδείκτης.	
Ανάπτυξη της έννοιας	52
4.3 Επιχειρήματα για την ουδετερότητα του δικτύου.....	53
4.3.1 Σαφείς κανόνες υπέρ της «ουδετερότητας του Διαδικτύου» από τον επικεφαλής της FCC	55
4.4 Επιχειρήματα υπέρ της Ουδετερότητας του Διαδικτύου	56
4.5 Επιχειρήματα κατά της Ουδετερότητας του Διαδικτύου	59
4.4.1 Ψηφιακά δικαιώματα και ελευθερίες.....	60
4.4.2 Ανταγωνισμός και καινοτομία	Σφάλμα! Δεν έχει οριστεί σελιδοδείκτης.
4.4.3 Διατήρηση των προτύπων του διαδικτύου	61
4.4.4 Πρόληψη ψευδο-υπηρεσιών.....	61
4.4.5 Η αρχή του απ'-άκρου-εις-άκρον (End-to-end principle).....	62
4.6 Επιχειρήματα κατά της ουδετερότητας του δικτύου.....	64
4.5.1 Ανησυχίες για την προστασία της ιδιωτικής ζωής	64
4.5.2 Καινοτομία και επενδύσεις.....	64
5. Κανονισμός (ΕΕ) 2015 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	66

Άρθρο 1 Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής.....	78
Άρθρο 2 Ορισμοί.....	78
Άρθρο 3 Διασφάλιση πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο	78
Άρθρο 4 Μέτρα διαφάνειας για τη διασφάλιση της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο....	80
Άρθρο 5 Εποπτεία και επιβολή.....	81
Άρθρο 6 Κυρώσεις.....	82
Άρθρο 7 Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012	82
«Άρθρο 6α Κατάργηση των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής.....	84
Άρθρο 6β Εύλογη χρήση	84
Άρθρο 6γ Βιωσιμότητα της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής	85
Άρθρο 6δ Εφαρμογή της πολιτικής εύλογης χρήσης και της βιωσιμότητας της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής.....	85
Άρθρο 6ε Παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής.....	87
Άρθρο 6στ Μεταβατικά πρόσθετα τέλη περιαγωγής λιανικής.....	89
Άρθρο 19 Επανεξέταση.....	91
Άρθρο 8 Τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ.....	93
Άρθρο 9 Ρήτρα επανεξέτασης	93
Άρθρο 10 Έναρξη ισχύος και μεταβατικές διατάξεις	93
6 Βιβλιογραφία	94
Πηγές.....	94

Λίστα Πινάκων

Πίνακας 2.3.1-0-1 Ονόματα περιοχής 3 γραμμάτων	19
Πίνακας 2.3.1-2 Μερικά ονόματα περιοχής 2 γραμμάτων.....	20

Λίστα Εικόνων

Εικόνα 1-0-1: Ο αριθμός σύνδεσης χρηστών στο Internet ανά χώρα	9
Εικόνα 1-0-2: Οι δέκα κορυφαίες ξένες γλώσσες του Διαδίκτυο.	10
Εικόνα 2.1-1 Τα 7 κλειδιά του Internet.....	15
Εικόνα 2.2-0-2 Το Internet.....	16
Εικόνα 2.2-0-3: Κλάσεις δικτύων.....	17
Εικόνα 3.4-0-1 Λογότυπος <i>Internet Society</i>	28
Εικόνα 3.4--0-2 Λογότυπος <i>World Summit on the Information Society</i>	29
Εικόνα 4-0-1 Το αδιέξοδο του Internet.....	45
Εικόνα 4.1-0-2 Διακυβέρνηση.....	48
Εικόνα 4.3--0-3 Λογότυπο <i>Network Neutrality</i>	53
Εικόνα 4.4.5-0-4 Ασφάλεια καλωδίων	63

Πρόλογος

Η διακυβέρνηση του διαδικτύου δεν είναι εύκολη υπόθεση. Καθώς οι πληροφορίες στο διαδίκτυο αυξάνονται γίνεται επικίνδυνο τόσο για έναν απλό χρήστη όσο και για τους διαχειριστές του. Τα πλεονεκτήματά του είναι πολλά αλλά τα μειονεκτήματά του αλλά τόσα. Ανά τακτά χρονικά διαστήματα έχουν γίνει συμβουλίες, διαβουλεύσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τόσο για τις 10 Αρχές της Διακυβέρνησης του Διαδικτύου όσο και για τα άρθρα που έχουν αποφασιστεί για την ισοτιμία της διαχείρισης της κίνησης του διαδικτύου με την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (**ΕΕΤΤ**).

Κφάλαιο 1: Εισαγωγή

1.1.1 Τι είναι το Διαδίκτυο

Διαδίκτυο (αγγ. Internet) είναι ένα σύνολο από δίκτυα δικτύων που συνδέονται μεταξύ τους ασύρματα ή ενσύρματα έτσι ώστε να μπορούν να επικοινωνούν και να μοιράζονται πακέτα μηνυμάτων. Το διαδίκτυο είναι ένα είδος πηγής πληροφοριών. Μπορεί κανείς να βρει πλήθος δεδομένων σε οποιαδήποτε μορφή όπως κείμενα, εικόνες, ήχοι, μουσική ή και βίντεο.

Ο κόσμος του Παγκόσμιου Ιστού καθημερινά εγκυμονεί κινδύνους σχετικά με την ποιότητα της πληροφορίας που λαμβάνουμε, την εγκυρότητα της και της καταλληλότητά της. Θα ήταν καλό να ενημερωθούμε για αυτούς τους κινδύνους του και το τρόπο αυτοπροστασίας με αποτέλεσμα να «σερφάρουμε» με ασφάλεια στο διαδίκτυο.

1.1.2 Το Διαδίκτυο στην Επικοινωνία

Όπως ήταν φυσικό επόμενο όταν εμφανίστηκε το διαδίκτυο επηρεάστηκε και η επικοινωνία. Αυτό έγινε διότι η τεχνολογία του νέου μέσου επηρέασε τον τρόπο επικοινωνίας και πληροφόρησης των ανθρώπων. Πλέον οι αποστάσεις εκμηδενίζονται. Δημιουργείται μια «εικονική κοινωνία» στην οποία δεν υπάρχουν τα κοινωνικά και πολιτιστικά διαχωριστικά όρια που υπάρχουν στον πραγματικό κόσμο με αποτέλεσμα να επικοινωνούν άτομα μεταξύ τους που στο πραγματικό κόσμο μπορεί και να μην επικοινωνούσαν εάν δεν είχε εμφανιστεί το διαδίκτυο.

Παρόλο που το διαδίκτυο είναι ένα σύγχρονο εργαλείο άμεσης ενημέρωσης και επικοινωνίας, φέρει και πολλά μειονεκτήματα. Τώρα πια οι άνθρωποι συμπεριλαμβάνουν στην καθημερινότητά τους και τη χρήση του διαδικτύου πράγμα που σημαίνει ότι μειώνεται η ώρα που επικοινωνούν τα μέλη της οικογένειας. Ακόμη το διαδίκτυο διεκδικεί χρόνο από τις καθημερινές ασχολίες. Για παράδειγμα, οι νέοι αφήνουν τα καθήκοντα του σχολείου ή ακόμα και δεν θέλουν να βγουν με τους φίλους τους για να "σερφάρουν" στο διαδίκτυο. Αυτό όμως οδηγεί στην αποξένωση του ατόμου. Οι χρήστες κρύβονται πίσω από οθόνες όπου εκεί μπορούν να παραβλέψουν τα προβλήματα και τους τσακωμούς στη συνομιλία μέσω διαδικτύου, απλά κλείνοντας τον υπολογιστή. Η πραγματική ζωή όμως απαιτεί να μπορεί το κάθε άτομο να αντιμετωπίζει τα προβλήματα της καθημερινότητας.

Όμως το διαδίκτυο, παρά τις επιπτώσεις που έχει στις διαπροσωπικές σχέσεις των ανθρώπων, βοηθάει αυτούς που το χρησιμοποιούν σωστά. Οι ανάπηροι μπορούν τώρα πια να σπουδάζουν και να διαλέγονται μέσω διαδικτύου με τον οποιονδήποτε παρά το γεγονός ότι είναι καθηλωμένοι σε μία καρέκλα.

1.1.3 Η τεχνολογία του Διαδικτύου

Στο Διαδίκτυο η επικοινωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων υπολογιστών γίνεται με δύο τρόπους: 1) στοίβα πρωτοκόλλων ή 2) μεταγωγή πακέτου.

Στοίβα Πρωτοκόλλων:

Εφαρμογής : DNS TLS/SSL TFTP FTP HTTP IMAP IRC NNTP POP3 SIP SMTP SNMP SSH TELNET BitTorrent RTP rlogin ENRP

Μεταφοράς:TCP UDP DCCP SCTP IL RUDP Δικτύου: IP (IPv4 IPv6), ICMP IGMP ARP RARP

Ζεύξης δεδομένων:Ethernet Wi-Fi Token ring PPP SLIP FDDI ATM DTM Frame Relay SMDS

1.2 Η ιστορία του Διαδικτύου

Η δημιουργία του διαδικτύου ξεκίνησε στις ΗΠΑ κατά την διάρκεια του ψυχρού πολέμου που υπήρχε τότε μεταξύ Ρωσίας και Αμερικής. Η Ρωσία είχε στείλει στο διάστημα τον δορυφόρο Σπούτνικ 1 κάνοντας τους Αμερικανούς να φοβούνται όλο και περισσότερο για την ασφάλεια της χώρας τους. Θέλοντας λοιπόν να προστατευτούν από μια πιθανή πυρηνική επίθεση των Ρώσων δημιούργησαν την υπηρεσία προηγμένων αμυντικών ερευνών ARPA (Advanced Research Project Agency) γνωστή ως DARPA (Defense Advanced Research Projects Agency) στις μέρες μας. Αποστολή της συγκεκριμένης υπηρεσίας ήταν να βοηθήσει τις στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ να αναπτυχθούν τεχνολογικά και να δημιουργηθεί ένα δίκτυο επικοινωνίας το οποίο θα μπορούσε να επιβιώσει σε μια ενδεχόμενη πυρηνική επίθεση

Ο Τζ. Λικλάιντερ (J.C.R. Licklider) ήταν ο πρώτος που αναφέρθηκε σε ένα συνδεδεμένο δίκτυο υπολογιστών οι οποίοι θα αντάλλαζαν γρήγορα μηνύματα και προγράμματα μεταξύ τους, το οποίο είχε ονομάσει "γαλαξιακό δίκτυο" σε συγγράμματά του. Το πρόβλημα ήταν ότι το δίκτυο αυτό θα έπρεπε να ήταν αποκεντρωμένο έτσι ώστε να υπάρχει εναλλακτικό μονοπάτι επικοινωνίας για τους υπόλοιπους υπολογιστές σε περίπτωση που κάποιος κόμβος δεν λειτουργούσε λογο επίθεσης.

Τη λύση σε αυτό έδωσε ο Πολ Μπάραν (Paul Baran) και ο Λέοναρντ Κλάινροκ (Leonard Kleinrock). Ο Μπάραν σχεδίασε ένα κατακεντρωμένο δίκτυο επικοινωνίας που χρησιμοποιούσε την ψηφιακή τεχνολογία και ο Κλάινροκ ανέπτυξε τη θεωρία του περί ανταλλαγής πακέτων του η οποία υποστήριζε ότι πακέτα πληροφοριών θα μπορούσαν να σταλούν από έναν υπολογιστή σε έναν άλλο που εάν είχαν την διεύθυνση του αποστολέα και του παραλήπτη.

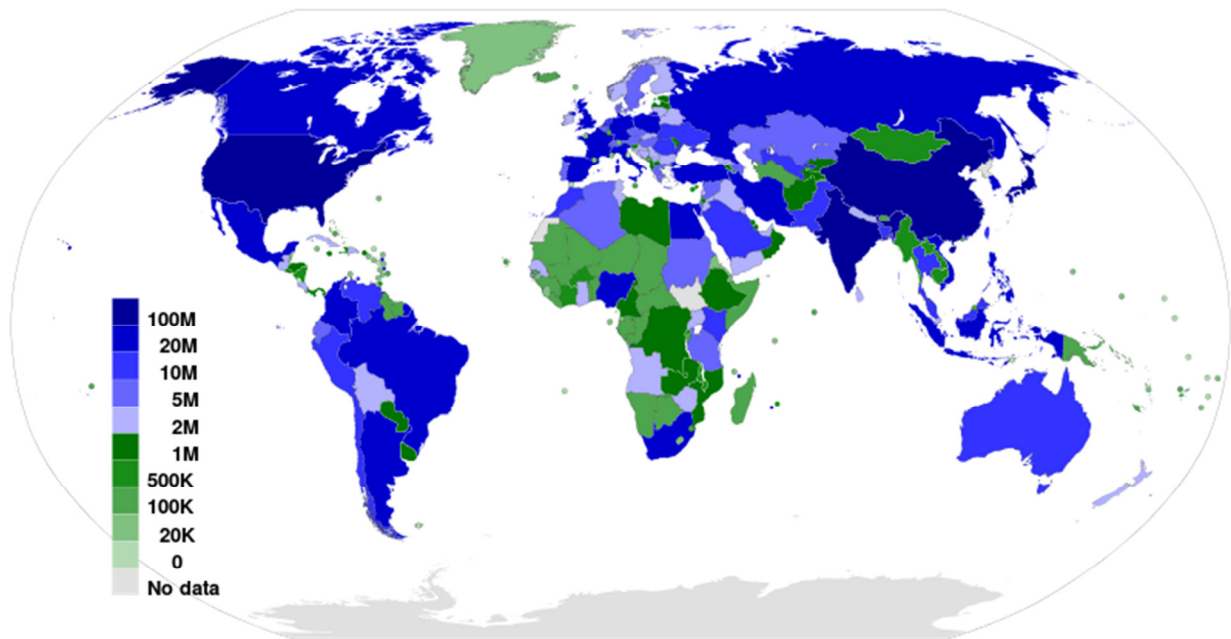
Σύμφωνα με τις τρεις θεωρίες δημιουργήθηκε το πρώτο είδος διαδικτύου γνωστό ως ARPANET και λειτούργησε για πρώτη φορά το 1969. Το πρώτο δίκτυο είχε 4 κόμβους μέσω των οποίων συνδέονται 4 μίνι υπολογιστές (mini computers 12k): του πανεπιστημίου της Καλιφόρνια στην Σάντα Μπάρμπαρα του πανεπιστημίου της Καλιφόρνια στο Λος Άντζελες, το SRI στο Στάνφορντ και το πανεπιστήμιο της Γιούτα. Η ταχύτητα του δικτύου έφθανε τα

50 kbps και έτσι επιτεύχθηκε η πρώτη dial up σύνδεση μέσω γραμμών τηλεφώνου. Μέχρι το 1972 οι συνδεδεμένοι στο ARPANET υπολογιστές έχουν φτάσει τους 23, οπότε και εφαρμόζεται για πρώτη φορά το σύστημα διαχείρισης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail)

Παράλληλα δημιουργήθηκαν και άλλα δίκτυα, τα οποία χρησιμοποιούσαν διαφορετικά πρωτόκολλα (όπως το x.25 και το UUCP) τα οποία συνδέονταν με το ARPANET. Το πρωτόκολλο που χρησιμοποιούσε το ARPANET ήταν το NCP (Network Control Protocol), το οποίο, όμως, είχε το μειονέκτημα ότι λειτουργούσε μόνο με συγκεκριμένους τύπους υπολογιστών. Έτσι, δημιουργήθηκε η ανάγκη στις αρχές του 1970 για ένα πρωτόκολλο που θα ένωνε όλα τα δίκτυα που είχαν δημιουργηθεί μέχρι τότε. Το 1974 λοιπόν, δημοσιεύεται η μελέτη των Βιντ Σερφ (Vint Cerf) και Μπομπ Κάαν (Bob Kahn) από την οποία προέκυψε το πρωτόκολλο TCP (Transmission Control Protocol) που αργότερα το 1978 έγινε TCP/IP, προσετέθη δηλαδή το Internet Protocol (IP), ώσπου το 1983 έγινε το μοναδικό πρωτόκολλο που ακολουθούσε το ARPANET.

Το 1984 υλοποιείται το πρώτο DNS (Domain Name System) σύστημα στο οποίο καταγράφονται 1000 κεντρικοί κόμβοι και οι υπολογιστές του διαδικτύου πλέον αναγνωρίζονται από διευθύνσεις κωδικοποιημένων αριθμών. Ένα ακόμα σημαντικό βήμα στην ανάπτυξη του Διαδικτύου έκανε το Εθνικό Ίδρυμα Επιστημών (National Science Foundation, NSF) των ΗΠΑ, το οποίο δημιούργησε την πρώτη διαδικτυακή πανεπιστημιακή ραχοκοκαλιά (backbone), το NSFNet, το 1986. Ακολούθησε η ενσωμάτωση άλλων σημαντικών δικτύων, όπως το Usenet, το Fidonet και το Bitnet.

Το 1993, το εργαστήριο CERN στην Ελβετία παρουσιάζει το **World Wide Web (WWW)** (Παγκόσμιο Ιστό) που αναπτύχθηκε από τον Tim Berners-Lee. Πρόκειται για ένα σύστημα διασύνδεσης πληροφοριών σε μορφή πολυμέσων (multimedia) που βρίσκονται αποθηκευμένες σε χιλιάδες υπολογιστές του Internet σε ολόκληρο τον κόσμο και παρουσιάσής τους σε ηλεκτρονικές σελίδες, στις οποίες μπορεί να περιηγηθεί κανείς χρησιμοποιώντας το ποντίκι. Το γραφικό αυτό περιβάλλον έκανε την εξερεύνηση του Internet προσιτή στον απλό χρήστη. Παράλληλα, εμφανίζονται στο Internet διάφορα εμπορικά δίκτυα που ανήκουν σε εταιρίες παροχής υπηρεσιών Internet (Internet Service Providers - ISP) και προσφέρουν πρόσβαση στο Internet για όλους. Οποιοσδήποτε διαθέτει PC και modem μπορεί να συνδεθεί με το Internet σε τιμές που μειώνονται διαρκώς. Το 1995, το NSFNET καταργείται πλέον επίσημα και το φορτίο του μεταφέρεται σε εμπορικά δίκτυα.

Εικόνα 1-0-1: Ο αριθμός σύνδεσης χρηστών στο Internet ανά χώρα

Όπως βλέπουμε και στην παραπάνω εικόνα ο αριθμός των χρηστών σε παγκόσμια κλίμακα ξεκινάει από 50 χιλιάδες και φτάνει το 100 εκατομμύρια μέχρι το 2013. Από το 2013 μέχρι το 2016 μάλλον θα έχει φτάσει και το 10 δις. Μπορεί και παραπάνω. Αυτό σημαίνει ότι σχεδόν όλοι οι χρήστες έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο καθημερινά, από οπουδήποτε, από οποιαδήποτε συσκευή (σταθερό υπολογιστή, λάπτοπ, κινητό ή και τάμπλετ) και σε οποιαδήποτε ιστοσελίδα έχοντας έτσι απεριόριστες επιλογές. Οι χώρες 0 που εμφανίζονται με τις αποχρώσεις του μπλε είναι ο αριθμός των χρηστών μεταξύ 1-100 εκατομμυρίων, οι χώρες που εμφανίζονται με τις αποχρώσεις του πράσινου είναι ο αριθμός των χρηστών μεταξύ 20-500 χιλιάδων και με γκρι οι χώρες που δεν υπάρχουν δεδομένα για τον αριθμό των χρηστών τους.

1.2.1 Οι πληροφορίες στο Διαδίκτυο

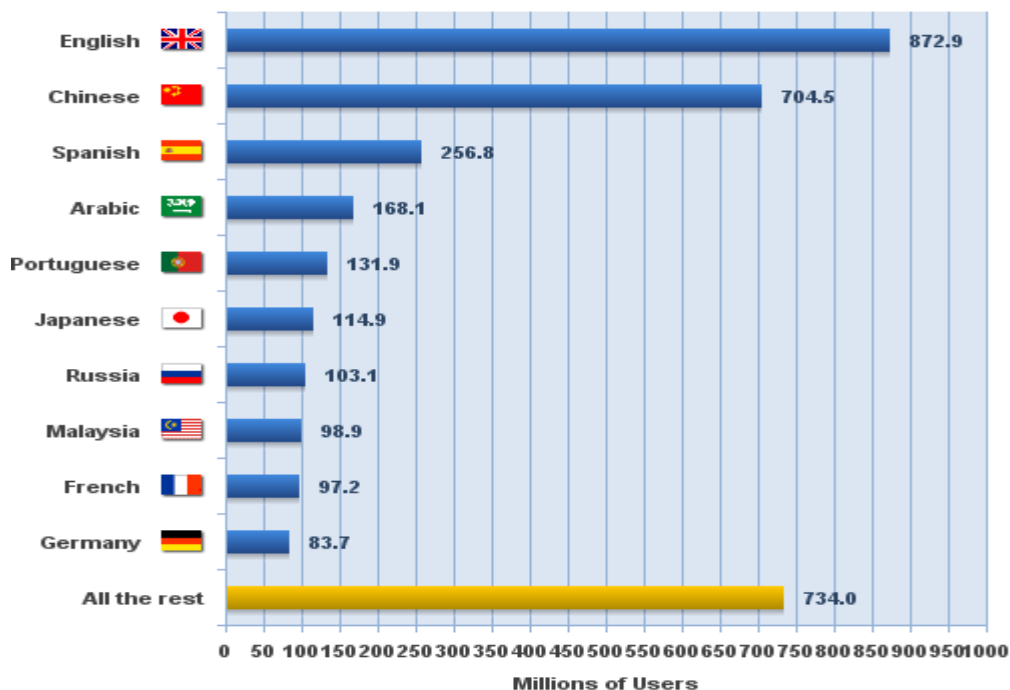
Το διαδίκτυο με το πέρασμα των χρόνων έγινε μια γιγαντιαία κινητή βιβλιοθήκη με τεράστιο όγκο δεδομένων. Ο χρήστης έχει την δυνατότητα να ενημερωθεί, να ψυχαγωγηθεί, να κατεβάσει δωρεάν ανοιχτού κώδικα προγράμματα (free open source programs), να παίξει ιστοσελίδες παιχνιδιών (free online games) εύκολα, γρήγορα και από το σπίτι του. Το κακό είναι ότι όλη αυτή η πληροφορία δεν είναι ελεγχόμενη από κάποιον ιεραρχικά ανώτερο χρήστη ή οργανισμό. Πια το διαδίκτυο έχει πάψει να χρησιμοποιείται μόνο από ερευνητές και φοιτητές διότι πια το χρησιμοποιούν όλοι. Στη καθημερινότητα μας υφίστανται ήδη οι έννοιες ηλεκτρονικό εμπόριο, τηλεργασία, τηλεεκπαίδευση, τηλεϊατρική, κλπ. και όλα αυτά γίνονται μέσα από το Internet.

Παρόλο που το διαδίκτυο είναι μια εύκολη και τεράστια πηγή πληροφορίας και έχει φτάσει να αντικαταστήσει το παραδοσιακό τρόπο με τον οποίο συνήθιζαν να ενημερώνονται και

να ψυχαγωγούνται, ο τρόπος που παράγεται όλη αυτή η πληροφορία δεν έχει αλλάξει. Για παράδειγμα ο τρόπος που γυρίζεται μια σειρά ή μια ταινία δεν έχει αλλάξει με την εξέλιξη της τεχνολογίας. Το ίδιο ισχύει και για την γραφή ενός βιβλίου αλλά όχι για την γραφή μιας εφημερίδας. Και αυτό γιατί στο διαδίκτυο έχει δώσει την δυνατότητα σε ένα απλό χρήστη να μπορεί να παράγει μια δημοσιογραφική πληροφορία χωρίς να πρέπει να είναι δημοσιογράφος. Ένα πολύ καλό παράδειγμα είναι τα ιστολόγια (blogs), όπου μπορεί κανείς να εκφέρει απόψεις και να σχολιάσει γεγονότα πάσης φύσεως. Το κακό είναι ότι δεν ξεχωρίζεται εύκολα ο δημοσιογράφος από τον απλό χρήστη.

Σύμφωνα με το Internet World Stats και το Web Technology Surveys οι γλώσσες που υπάρχουν στο διαδίκτυο είναι 292 εκ των οποίων μόνο οι 38 χρησιμοποιούνται. Όπως φαίνεται και από την εικόνα οι δέκα πιο χρησιμοποιούμενες γλώσσες από εκατομμύρια χρήστες στη διακίνηση της πληροφορίας στο Διαδίκτυο είναι τα 1)Αγγλικά, 2) τα Κινέζικα, 3) τα Ισπανικά, 4) τα Αραβικά, 5) τα Πορτογαλικά, 6) τα Ιαπωνικά, 7) τα Ρώσικα, 8) τα Μαλαισιανά, 9) τα Γαλλικά και 10) τα Γερμανικά. Η γλώσσα που έχει κυριαρχήσει και χρησιμοποιείται περισσότερο είναι τα Αγγλικά.

Top Ten Languages in the Internet in millions of users - November 2015

Source: Internet World Stats - www.internetworldstats.com/stats7.htm
Estimated total Internet users are 3,366,260,056 for Nov 30, 2015
Copyright © 2016, Miniwatts Marketing Group

Εικόνα 1-0-2: Οι δέκα κορυφαίες ξένες γλώσσες του Διαδίκτυο.

1.3 Τα αρνητικά του Διαδικτύου

Η ραγδαία ανάπτυξη του Διαδικτύου είχε και θετικές και αρνητικές επιρροές στους χρήστες. Από την μια εκμηδένισε τις αποστάσεις μεταξύ των χρηστών, απλοποίησε τον τρόπο ψυχαγωγίας του και έδωσε την απόλυτη ελευθερία λόγου και γραφής και από την άλλη η τόση ελευθερία είχε σαν αποτέλεσμα τον αρνητικό αντίκτυπο στον νομικό και ηθικό τομέα της κοινωνίας.

Μετά την ανάπτυξη της τεχνολογίας στην κοινωνία έχουν πλέον δημιουργηθεί και χρησιμοποιούνται ευρέως οι έννοιες διαδικτυακή υποκλοπή δεδομένων (hacking),εκφοβισμός (bulling),παραπλάνηση κ.α. Τα τελευταία 5 χρόνια πάνω από 10.000 χρήστες έχουν οδηγηθεί στην αυτοκτονία. Η παραβίαση πνευματικών δικαιωμάτων, η πορνογραφία, η πλαστοπροσωπία, παιδεραστία και η προσφορά παρανόμων προϊόντων έχουν γίνει συχνά φαινόμενα και ο περιορισμός τους είναι ιδιαίτερα δύσκολος. Και αυτό έγινε επειδή η ανάπτυξη αυτή έδωσε την ικανότητα στους χρήστες να ψυχαγωγούνται, να ενημερώνονται, να κατεβάσουν δωρεάν ανοιχτού κώδικα προγράμματα (free open source programs) και ιντερνετικά παιχνίδια (free online games) και χωρίς να ελέγχεται από κάποια κυβερνητική ή άλλη αντίστοιχη αρχή.

1.4 Πρόσβαση στο Διαδίκτυο

Με το πέρασμα των χρόνων ο τρόπος πρόσβαση στο διαδίκτυο έγινε πιο εύκολος. Υπάρχουν δύο τρόποι για να συνδεθεί κάποιος στο ίντερνετ. Ο ένας είναι ενσύρματα και ο άλλος είναι ασύρματα. Στον ενσύρματο τρόπο σύνδεσης το μόνο που χρειάζεται είναι ένα καλώδιο δικτύου (Ethernet) και έναν τοπικό δρομολογητή(router) ή έναν διαμορφωτή/αποδιαμορφωτής (montem). Με τον ασύρματο είναι λίγο πιο διαφορετικός ο τρόπος σύνδεσης. Στον ασύρματο δεν χρειαζόμαστε καλώδιο αλλά έναν ασύρματο δρομολογητή (router). Ένας δρομολογητής δημιουργεί ένα ασύρματο δίκτυο που δίνει πρόσβαση σε όλες τις κοντινές του συσκευές (π.χ.laptop,κινητό,tablet) αρκεί να γνωρίζουν τον κωδικό. Αυτό λέγεται Wi-Fi και η περιοχή που καλύπτεται από αυτό το ασύρματο δίκτυο λέγεται wi-fi hotspot. Συνήθως wi-fi hotspot περιοχές θεωρούνται τα internet café

1.5 Διαδικτυακοί κίνδυνοι

Η εξέλιξη της τεχνολογίας κατέστησε επικίνδυνη την πρόσβασή στο διαδίκτυο αφού οι πιθανότητες πρόκλησης ζημιών τόσο σε υπολογιστικό και υλικό όσο και σε προσωπικό επίπεδο από κακόβουλους χρήστες αυξάνονται χρόνο με το χρόνο.

1.5.1 Πρόκληση ζημιών στο υπολογιστικό σύστημα

Η πιο συχνή ζημιά που μπορεί να γίνει σε υπολογιστικό επίπεδο είναι να μολυνθεί από κάποιον ιό ή από κάποιο πρόγραμμα που ονομάζεται σκουλίκι (worm). Η μόλυνση από ιό μπορεί να συμβεί όταν ο χρήστης ανυποψίαστα κατεβάσει ένα αρχείο, για παράδειγμα ένα κείμενο ή μια εικόνα, που φαίνεται να είναι αθώο ενώ στην πραγματικότητα μπορεί να περιέχει ιό. Έτσι ο ιός έχει καταφέρει να μπει στο σύστημα και μπορεί και καταστρέφει διάφορα αρχεία ακόμα και ολόκληρο τον σκληρό δίσκο. Αυτό συμβαίνει διότι ο χρήστης δεν έχει προστατέψει αρκετά καλά ή και καθόλου είτε τον φυλλομετρητή (browser) του είτε το λειτουργικό σύστημα του υπολογιστή. Το σκουλίκι (worm) είναι σαν τον ιό και δεν μολύνει το σύστημα αλλά το δίκτυο σύνδεσης και αυτό γιατί χρειάζεται μεγάλο μέρος από εύρος ζώνης (bandwidth).

Ένα άλλο πρόγραμμα που μπορεί να προκαλέσει ζημιά είναι ο Δούρειος Ίππος. Ο Δούρειος Ίππος προκαλεί έμμεσα ζημια στο σύστημα και στα αρχεία του. Δηλαδή κατεβάζει άλλα κακόβουλα προγράμματα για να κάνουν τη ζημιά ενώ εκείνο δίνει την ψευδαίσθηση στο χρήστη πως όλα κυλάνε ομαλά.

1.5.2 Πρόκληση ζημιών σε προσωπικά δεδομένα

Το πιο συχνό φαινόμενο στον "κόσμο" του διαδικτύου είναι η υποκλοπή προσωπικών δεδομένων από κακόβουλους χρήστες τόσο σε διάφορες ψεύτικες ιστοσελίδες όσο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Αυτό το πετυχαίνουν με την αποστολή ενός ηλεκτρονικού μηνύματος. Όταν ο ανυποψίαστος χρήστης χρειαστεί να παραγγείλει ένα προϊόν, το οποίο μπορεί και να μην λάβει ποτέ, τότε θα πρέπει να καταχωρήσει όλα του τα στοιχεία πιστεύοντας πως θα λάβει, ενώ στη πραγματικότητα μπορεί τα στοιχεία του μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους δημιουργούς της ιστοσελίδας για να πραγματοποιήσουν οι ίδιοι αγορές, χρεώνοντας έτσι τον "πελάτη" τους.

1.5.3 Παραπλάνηση

Σύμφωνα με έρευνα για το Διαδίκτυο σε Ελλάδα και Ευρώπη που παρουσιάστηκε από τον Δρ. Πασχαλίδη το 2001, το διαδίκτυο χρησιμοποιείται σε καθημερινή βάση συγκριτικά περισσότερο από την νεαρή ηλικιακή ομάδα ηλικίας 15 με 24 παρά από τις υπόλοιπες ηλικιακές ομάδες τόσο από αγόρια όσο και από κορίτσια. Ειδικά σε αυτή την ηλικιακή ομάδα υπάρχει μεγάλη πιθανότητα εξαπάτησης από τον οποιονδήποτε κακόβουλο χρήστη και αυτό γιατί οι διάφορες ιστοσελίδες δίνουν τη εντύπωση πως τα περιεχόμενα τους είναι έγκυρα, αξιόπιστα και διασταυρωμένα καθώς περιέχουν υποτιθέμενες πηγές και αυτό είναι που τα κάνει εύκολα πιστευτά. Υπάρχουν δύο πιο Οι πλέον συνηθισμένοι τρόποι εξαπάτησης των χρηστών είναι το Phishing και το Pharming:

1.5.3.1 Phishing

Phishing (ψάρεμα) είναι η μέθοδος εξαπάτησης ανυποψίαστου χρήστη με σκοπό την απόκτηση οικονομικών προσωπικών δεδομένων για παράδειγμα, κωδικούς πρόσβασης, στοιχεία πιστωτικών καρτών ή ονόματα χρηστών μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Οι phisher, όπως λέγονται, στέλνουν στο χρήστη ένα μήνυμα το οποίο περιέχει ένα κακόβουλο σύνδεσμο (link) από δήθεν δημοφιλή σελίδες δίνοντας την εντύπωση στο χρήστη πως πρέπει να συμπληρώσει τα στοιχεία του. Αφού αποκτήσουν τα στοιχεία του, τότε του "αδειάζουν" τον τραπεζικό του λογαριασμό, μεταφέροντας ότι χρηματικό πόσο έχει σε δική τους τράπεζα. Το θετικό είναι ότι το έγκλημα αυτό δεν μένει ατιμώρητο και διώκεται ποινικά με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών αν η ζημιά είναι μικρή και δύο χρόνια αν η ζημιά είναι μεγάλη.

1.5.3.2 Pharming

Το Pharming είναι τρόπος διαδικτυακής εξαπάτησης μέσω ηλεκτρονικής διεύθυνσης (domain name). Η τεχνική του "pharming" αποτελεί μέθοδο του διαδικτύου παρόμοια με το "phishing" αλλά σαφώς πιο επικίνδυνη από αυτό. Ένα ειδικό πρόγραμμα εκμεταλλεύεται κενά ασφαλείας του συστήματος, διεισδύει στον υπολογιστή του θύματος και το επηρεάζει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε, ακόμα κι αν ο χρήστης πληκτρολογεί τη σωστή διεύθυνση του διαδικτυακού τόπου που θέλει να επισκεφτεί, θεωρώντας πως βρίσκεται σε ασφαλή χώρο, ο συγκεκριμένος υπολογιστής τον "οδηγεί" μόνο σε πλαστές ιστοσελίδες. Ειδικότερα, αν πρόκειται για ιστοσελίδα τράπεζας, η προσπάθεια του θύματος να πραγματοποιήσει τις συναλλαγές του μέσω on-line banking καταλήγει στη μεταφορά των χρημάτων του στους δράστες (pharmers). Οι pharmers τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι τρεις μήνες ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον 29,00 € σύμφωνα με τον ποινικό κώδικα και αυτό γιατί η μέθοδος αυτή γίνεται χωρίς τη συγκατάθεση του χρήστη.

1.6 Τρόποι Προστασία

Υπάρχουν πολλοί τρόποι προστασίας από κακόβουλο λογισμικό και από διάφορες ηλεκτρονικές επιθέσεις που γίνονται σε μεγάλο βαθμό από το διαδίκτυο. Σύμφωνα με την τεχνική υποστήριξη της Google οι τρόποι προστασίας είναι οι εξής:

1. Θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε ένα τείχος προστασίας (Firewall).
2. Διατηρήστε τον υπολογιστή και το λογισμικό σας ενημερωμένα
3. Χρησιμοποιήστε έναν λογαριασμό που δεν είναι λογαριασμός διαχειριστή, όπου αυτό είναι δυνατό
4. Σκεφτείτε το καλά, προτού κάνετε κλικ σε συνδέσμους ή πραγματοποιήσετε λήψη οποιωνδήποτε αρχείων
5. Να είστε προσεκτικοί, όταν ανοίγετε συνημμένα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή εικόνες

6. Μην εμπιστεύεστε αναδυόμενα παράθυρα τα οποία σας ζητούν να πραγματοποιήσετε λήψη λογισμικού
7. Περιορίστε την κοινοποίηση αρχείων
8. Χρήση λογισμικού προστασίας από ιούς

Κεφάλαιο 2: Ανάθεση Ονομάτων και Αριθμών στο Διαδίκτυο

2.1 ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers)

Εικόνα 2.1-1 Τα 7 κλειδιά του Internet

Σύμφω.να με δημοσίευμα τις Guardian που έγινε στις 28 /2/2014 από τον James Ball ανακάλυψε πως «όλο το **διαδίκτυο** ελέγχεται κυριολεκτικά από επτά «κλειδιά». Ο ίδιος ο δημοσιογράφος βρέθηκε στο κέντρο της υπηρεσίας **ICANN** και παρακολούθησε την υψηλής ασφαλείας «τελετή του κλειδιού».

«Ο οργανισμός **ICANN** (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) είναι μάλλον άγνωστος για τους περισσότερους, αλλά στην πραγματικότητα επηρεάζει τη ζωή αμέτρητων ανθρώπων, μιας και έχει ως αποστολή το να επιβλέπει τις διευθύνσεις ολόκληρου του ίντερνετ. Ο **ICANN** είναι ο μεγάλος ελεγκτής του Δικτύου. Βασίζεται σε ένα τεχνικό υπόβαθρο που αποτελείται από δεκατρείς ισχυρούς υπολογιστές, τους λεγόμενους και ως «διακομιστές βάσης », οι οποίοι βρίσκονται στις ΗΠΑ (τέσσερις στην Καλιφόρνια και έξι κοντά στην Ουάσινγκτον), την Ευρώπη (Στοκχόλμη και Λονδίνο) και την Ιαπωνία (Τόκιο).

Κύρια αποστολή του **ICANN** είναι ο συντονισμός των διευθύνσεων (Domain Name System, DNS), τις οποίες πληκτρολογεί ο χρήστης για να έχει πρόσβαση σε μια ιστοσελίδα. Με απλά λόγια, κάθε υπολογιστής που είναι συνδεδεμένος με το **Διαδίκτυο** διαθέτει μία μοναδική διεύθυνση, που ονομάζεται «διεύθυνση IP» (διεύθυνση του Πρωτοκόλλου Ίντερνετ). Οι διευθύνσεις αυτές αποτελούνται από αριθμούς, τους οποίους είναι δύσκολο να θυμόμαστε. Όμως το DNS επιτρέπει να χρησιμοποιήσουμε γράμματα και οικείες λέξεις, δηλαδή ένα «όνομα», αντί για αριθμούς. Πώς; Το DNS μετατρέπει το όνομα στους αριθμούς που αντιστοιχούν στη διεύθυνση IP, και έτσι επιτρέπει στον υπολογιστή μας να συνδεθεί με την ιστοσελίδα που θέλει.

Όπως αναφέρεται στην ιστοσελίδα του, «το **ICANN** έχει αποστολή να διατηρεί τη λειτουργική σταθερότητα του **Διαδικτύου**, να προωθεί τον ανταγωνισμό, να εξασφαλίζει

την παγκοσμιότητα των **διαδικτυακών** επικοινωνιών και να επεξεργάζεται την πολιτική που αντιστοιχεί στην αποστολή του, σύμφωνα με μια συναινετική διαδικασία».

Για να πραγματοποιήσει την παραπάνω αποστολή ο **ICANN** επέλεξε επτά ανθρώπους που έχουν πρόσβαση στη βάση δεδομένων του, δίνοντας στο καθένα ένα «κλειδί» για το **διαδίκτυο**. Ως υποστήριξη σε αυτή την ομάδα υπάρχουν ακόμα επτά εφεδρικοί, ενώ η καταγωγή των εκλεκτών είναι από όλο το κόσμο. Τα φυσικά πλήκτρα ξεκλειδώνουν χρηματοκιβώτια κρυμμένα σε όλο τον κόσμο. Μέσα σε αυτά τα κουτιά είναι έξυπνες κάρτες-κλειδιά. Βάλτε τις επτά έξυπνες κάρτες μαζί και έχετε το «κύριο κλειδί». Το κύριο κλειδί είναι κώδικας υπολογιστή, ένας κωδικός πρόσβασης στη βάση δεδομένων του **ICANN**.

Από το 2010 αποφασίστηκε οι επτά κάτοχοι των «κλειδιών» να συναντιούνται τέσσερις φορές το χρόνο, σε μια τελετή όπου ανανεώνουν τους κωδικούς. Σύμφωνα με τον δημοσιογράφο της εφημερίδας, οι κανόνες ασφαλείας σε αυτές τις τελετές είναι πολύ αυστηροί.»

2.2 Οι Διευθύνσεις του Διαδικτύου

2.2.1. Διευθύνσεις IP

Το Διαδίκτυο είναι ένα σύνολο εκατομμύριων δικτύων συνδεδεμένοι μεταξύ τους. Το κάθε δίκτυο έχει τα δικά του υποδίκτυα. Το κάθε υποδίκτυο υποδικτύων είναι συνδεδεμένος με εκατομμύρια υπολογιστές. Το εύρος αυτής της σύνδεσης καταλαμβάνει όλη την υφήλιο και εδώ δημιουργείται η απορία πως συγκεκριμενοποιείται ο υπολογιστής που θέλει να στείλει ή να λάβει μια οποιαδήποτε πληροφορία;

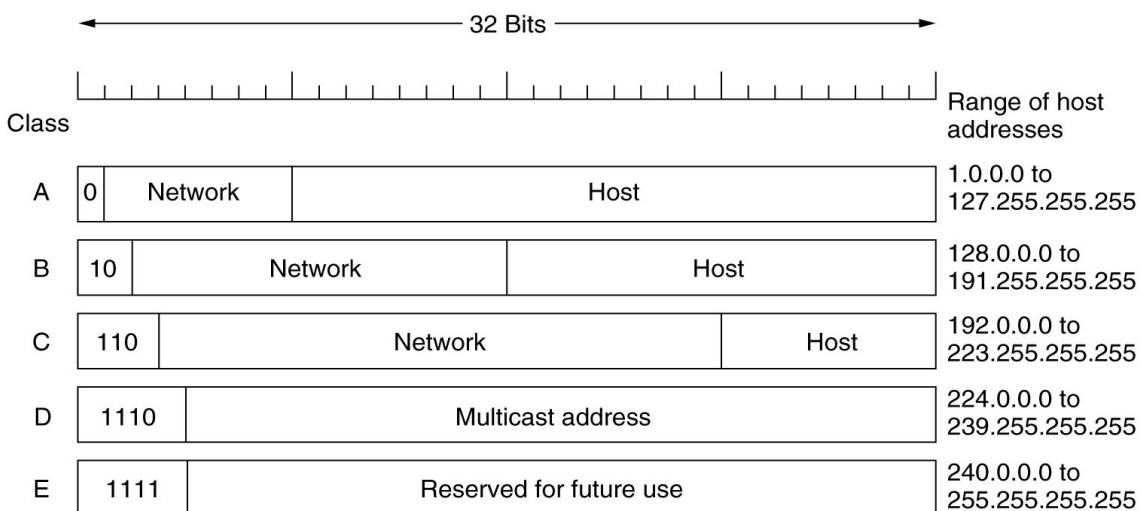

Εικόνα 2.2-0-2 To Internet

Την λύση έδωσαν οι Vint Cerf και Bob Kahn το 1974 σχεδίασαν το πρωτόκολλο IP (Internet Protocol) και τις υπηρεσίες που μπορεί να παρέχει. Μια από τις υπηρεσίες είναι και η διευθυνσιοδότηση διαδικτυακού πρωτοκόλλου (ip address) τη οποία έχουν όλοι οι υπολογιστές και αποτελεί την “ταυτότητα” του κάθε υπολογιστή στο διαδίκτυο. Μια διεύθυνση IP αποτελείται από 4 αριθμούς χωρισμένους με τελείες. Για παράδειγμα:

Έχουμε δυο υπολογιστές που θέλουν να επικοινωνήσουν. Ο ένας είναι στο Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής και έχει διεύθυνση **10.0.1.199** και ο άλλος είναι συνδεδεμένος σε ένα οικιακό δίκτυο με διεύθυνση **192.156.0.1**. Η διεύθυνση αυτή είναι μια IP διεύθυνση και είναι ένας δυαδικός αριθμός 32-bit που για να γίνει περισσότερο κατανοητός στους ανθρώπους, χωρίζεται σε 4 ομάδες των 8 bits και κατόπιν κάθε ομάδα μεταφράζεται στον αντίστοιχο δεκαδικό αριθμό.

Για παράδειγμα έχουμε την διεύθυνση **10.0.1.199** ο οποίος είναι ο **00001010.00000000.00000001.11000111** στον δυαδικό και η διεύθυνση **192.156.0.1** είναι ο **11000000.10011100.00000000.00000001** στον δυαδικό. Μια διεύθυνση IP περιέχει δύο κομμάτια πληροφορίας. Το πρώτο κομμάτι είναι ο αριθμός δικτύου στο οποίο ανήκει ο υπολογιστής και το δεύτερο είναι ένας τοπικός αριθμός υπολογιστή που προσδιορίζει τον υπολογιστή μέσα στο συγκεκριμένο δίκτυο. Οι διευθύνσεις IP είναι πάρα πολλές και γι' αυτό χωρίστηκαν σε κατηγορίες ανάλογα με τον αριθμό του δικτύου και το αριθμό του υπολογιστή. αυτές οι κατηγορίες λέγονται **κλάσεις (Classes)** και όπως φαίνεται στη παρακάτω εικόνα είναι πέντε(5) αλλά χρησιμοποιούνται μόνο τα τέσσερα(4) απ' αυτά και αυτό γιατί η τελευταία είναι για μελλοντική χρήση.

Εικόνα 2.2-0-3: Κλάσεις δικτύων

Όπως φαίνεται και στην εικόνα οι κλάσεις είναι οι εξής:

- Κλάση A (Class A)
- Κλάση B (Class B)
- Κλάση C (Class C)
- Κλάση D (Class D)
- Κλάση E (Class E)

Οι διευθύνσεις Κλάσης A χρησιμοποιούνται για μεγάλα δίκτυα που συμπεριλαμβάνουν πολλούς υπολογιστές, 7 bits χρησιμοποιούνται για τον αριθμό δικτύου ενώ 24 bits χρησιμοποιούνται για τον αριθμό υπολογιστή μέσα στο δίκτυο. Η κλάση A μπορεί να διαθέσει το μέχρι 128 δίκτυα και 16.777.216 υπολογιστές. Οι διευθύνσεις Κλάσης B χρησιμοποιούνται για δίκτυα μεσαίου μεγέθους. Ο αριθμός δικτύου έχει μέγεθος 14 bits και ο αριθμός υπολογιστή μέγεθος 16 bits. Η κλάση B μπορεί να διαθέσει το μέχρι 16.384 δίκτυα και 65.536 υπολογιστές. Οι διευθύνσεις Κλάσης C χρησιμοποιούνται για μικρότερα δίκτυα. Σε αυτά, ο αριθμός δικτύου έχει μέγεθος 21 bits και ο αριθμός υπολογιστή 8 bits. Η κλάση C μπορεί να διαθέσει το μέχρι 128 δίκτυα και 256 υπολογιστές. Οι διευθύνσεις Κλάσης D χρησιμοποιούνται για την πολυεκπομπή κατά την οποία ένα μήνυμα αποστέλλεται σε πολλούς υπολογιστές. Στην κλάση D, τα 28 bits που απομένουν αφού αφαιρέσουμε τα τέσσερα που δηλώνουν ότι η διεύθυνση είναι κλάσης D, σχηματίζουν αυτό που ονομάζεται διεύθυνση πολυεκπομπής και που δηλώνουν την ομάδα υπολογιστών που θα λάβουν τα δεδομένα. Η κλάση D μπορεί να διαθέσει το μέχρι 128 δίκτυα και 16.777.216 υπολογιστές και η κλάση E είναι για μελλοντική χρήση.

Το πρόβλημα με τις IP διευθύνσεις είναι ότι ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να θυμηθεί σχεδόν καμία IP διεύθυνση και γι' αυτό το πρωτόκολλο IP χρησιμοποιεί ένα ιεραρχικό σύστημα ονοματοδοσίας για δίκτυα υπολογιστών που ονομάστηκε **DNS** (Domain Name System) δηλαδή Σύστημα Ονομάτων Τομέων ή Χώρων ή Περιοχών.

2.3 Ονοματοδοσία στο Διαδίκτυο

2.3.1 Domain Name System

Σύμφωνα με το σύγγραμμα των James F. Kurose και Keith W. Ross Δίκτυα Υπολογιστών αναφέρουν πως «Εμείς οι άνθρωποι μπορούμε να αναγνωριστούμε με πολλούς τρόπους. Για παράδειγμα, μπορούμε να αναγνωριστούμε με τα ονόματα, που εμφανίζονται σε πιστοποιητικά γεννήσεως. Μπορούμε να αναγνωριστούμε με τους αριθμούς κοινωνικής μας ασφάλισης. Μπορούμε να αναγνωριστούμε με τους αριθμούς των διπλωμάτων οδήγησης. Αν και καθένας από αυτούς τους τρόπους μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αναγνώριση ατόμων σε ορισμένα περιβάλλοντα ένας τρόπος είναι κατάλληλο από τους άλλους. Για παράδειγμα, οι υπολογιστές στη εφορία χρησιμοποιούν το ΑΦΜ μας και όχι τα ονόματά μας. Από την άλλη, οι απλοί άνθρωποι προτιμούν τα ονόματα αντί των αριθμών.

Όπως εμείς οι άνθρωποι μπορούμε να αναγνωριζόμαστε κατά πολλούς τρόπους, το ίδιο συμβαίνει και με τους υπολογιστές Διαδικτύου. Μια ταυτότητα για ένα υπολογιστή είναι το **όνομα υπολογιστή (host name)**. Τα ονόματα υπολογιστών όπως- το `cnb.com`, www.yahoo.com κτλ – είναι μνημονικά ονόματα και έτσι είναι κατάλληλα για ανθρώπους, αλλά όμως, τα ονόματα υπολογιστών παρέχουν λίγες ή και καθόλου πληροφορίες για την

θέση του υπολογιστή μέσα στο Διαδίκτυο. (ένα όνομα υπολογιστή όπως το www.eurecom.fr, τελειώνει με τον κωδικό χώρας fr μα λέει ότι ο υπολογιστής είναι μάλλον στη Γαλλία, αλλά δεν λέει τίποτα περισσότερο. Ακόμη, επειδή τα ονόματα υπολογιστών μπορούν να αποτελούνται από αλφαριθμητικούς χαρακτήρες μεταβλητού μεγέθους είναι δύσκολο να το διαχειριστούν οι δρομολογητές. Για αυτούς τους λόγους, οι υπολογιστές αναγνωρίζονται επίσης από τις επονομαζόμενες **διευθύνσεις IP (IP Address)**).

Στις ΗΠΑ χρησιμοποιούνται συνήθως σαν τελευταία συνθετικά κωδικοί 3 γραμμάτων που δηλώνουν το είδος του οργανισμού, όπως φαίνεται στον ακόλουθο πίνακα:

Όνομα περιοχής 3 γραμμάτων

Είδος οργανισμού

Edu: εκπαιδευτικά ιδρύματα
Com: εμπορικές επιχειρήσεις
Gov: κρατικοί οργανισμοί
Mil: στρατιωτικοί οργανισμοί
Net: οργανισμοί διαχείρισης δικτύων
Org: οργανισμοί που δεν εντάσσονται στις παραπάνω κατηγορίες

Πίνακας 2.3.1-0-1 Ονόματα περιοχής 3 γραμμάτων

Στις υπόλοιπες χώρες, χρησιμοποιούνται ονόματα γεωγραφικών περιοχών που αποτελούνται από 2 γράμματα. Σε κάθε χώρα αντιστοιχεί ένα συγκεκριμένο όνομα 2 γραμμάτων (π.χ. gr για την Ελλάδα, uk για την Αγγλία, κ.λ.π.)

Όνομα περιοχής 2 γραμμάτων

Χώρα

Au Αυστραλία
Ca Καναδάς
De Γερμανία

Es Ισπανία
Fr Γαλλία
Gr Ελλάδα
Jp Ιαπωνία
Mx Μεξικό
Ru Ρωσία
Sd Σουδάν
Uk Αγγλία

Πίνακας 2.3.1-2 Μερικά ονόματα περιοχής 2 γραμμάτων

2.3.2 Υπηρεσίες που Παρέχονται από το DNS

Μόλις είδαμε ότι υπάρχουν δύο τρόποι αναγνώρισης ενός υπολογιστή – με βάση το όνομα υπολογιστή και με βάση μια διεύθυνση IP. Οι άνθρωποι προτιμούν τα ονόματα, ενώ οι δρομολογητές προτιμούν τις διευθύνσεις IP που έχουν σταθερό μέγεθος και είναι αρχικά δομημένες. Για να συμβιβάσουμε αυτές τις δυο διαφορετικές προτιμήσεις χρειαζόμαστε μια υπηρεσία καταλόγου που μεταφράζει ονόματα υπολογιστών σε διευθύνσεις ip. Αυτή είναι η κύρια εργασία του **Συστήματος Ονοματοδοσίας Τομέων(Domain Name System, DNS)** του Διαδικτύου. Το DNS είναι ένα (μια κατανεμημένη βάση δεδομένων που έχει υλοποιηθεί σε μια **ιεραρχία εξυπηρετητών DNS,DNS Server**) και 2 (είναι ένα πρωτόκολλο επιπέδου εφαρμογής που επιτρέπει σε υπολογιστές εξυπηρετητές ονομάτων να υποβάλουν ερωτήματα σε μια κατανεμημένη βάση δεδομένων. Οι εξυπηρετητές ονομάτων είναι συχνά υπολογιστές UNIX που εκτελούν το λογισμικό Berkeley Internet Name Domain (BIND){BIND 2007}. Το πρωτόκολλο DNS εκτελείται πάνω σε UDP και χρησιμοποιείται η θύρα 53

Το DNS χρησιμοποιείται συνήθως από άλλα πρωτόκολλα επιπέδου εφαρμογής – περιλαμβανομένων των HTTP,SMTP και FTP- για μετάφραση ονομάτων υπολογιστών που παρέχονται από τον χρήστη σε διευθύνσεις IP. Ως παράδειγμα, σκεφτείτε τι συμβαίνει όταν ένα πρόγραμμα περιήγησης (δηλ. ένας πελάτης http), που εκτελείται στον υπολογιστή ενός χρήστη, ζητάει το url www.someschool.edu./index.html. Για να μπορέσει ο υπολογιστής να στείλει ένα μήνυμα αίτησης http στον εξυπηρετή web

www.someschool.edu, ο υπολογιστής του χρήστη πρέπει να πάρει την διεύθυνση ip του www.someschool.edu. Αυτό γίνεται ως εξής:

1. Ο ίδιος ο υπολογιστής χρήστη εκτελείται στην πλευρά πελάτη της εφαρμογής dns.
2. Το πρόγραμμα περιήγησης εξάγει το όνομα υπολογιστή, www.someschool.edu από το url και περνά το όνομα υπολογιστή στην πλευρά πελάτη της εφαρμογής dns
3. Ο πελάτης dns στέλνει ένα ερώτημα που περιέχει το όνομα υπολογιστή προς ένα εξυπηρετή dns.
4. Ο πελάτης dns δέχεται μια απάντηση, η οποία περιλαμβάνει την διεύθυνση ip του ονόματος υπολογιστή
5. Όταν το πρόγραμμα περιήγησης δεχτεί την διεύθυνση ip μπορεί να κινήσει μια σύνδεση TCP προς την διεργασία εξυπηρετή http, που βρίσκεται στην θύρα 80 σε αυτή την διεύθυνση ip

Το DNS προσθέτει μια πρόσθετη καθυστέρηση-μερικές φορές σημαντική-στις εφαρμογές Διαδικτύου, οι όποιες χρησιμοποιούν DNS. Ευτυχώς, όπως θα συζητήσουμε παρακάτω, η επιθυμητή διεύθυνση συχνά τοποθετείτε σε cache σε «γειτονικό» εξυπηρετή dns, κάτι που βοηθά στην μείωση της κίνησης του δικτύου dns όπως και της μέσης καθυστέρηση dns.

Το dns παρέχει σημαντικές υπηρεσίες εκτός του ότι μεταφράζει ονόματα υπολογιστών σε διευθύνσεις ip

Ψευδώνυμο υπολογιστών. Ένας υπολογιστής με ένα περίπλοκο όνομα υπολογιστή μπορεί να έχει ένα ή περισσότερα ψευδώνυμα. Για παράδειγμα, ένα όνομα υπολογιστή όπως relay1.west-coast.enterprise.com, μπορεί να έχει δύο ψευδώνυμα, πχ., enterprise.com και www.enteprise.com. Σε αυτή την περίπτωση, το όνομα υπολογιστής relay.west-coast.enterprise.com λέγεται ότι είναι ένα **κανονικό όνομα υπολογιστή (canonical host name)**. Τα ψευδώνυμα ονομάτων υπολογιστών, όταν υπάρχουν είναι συνήθως πιο ευκολομνημόνευτα από ένα κανονικό όνομα υπολογιστή. Το dns μπορεί να κληθεί από μια εφαρμογή για να βρει το κανονικό όνομα για ένα παρεχόμενο ψευδώνυμο υπολογιστή, καθώς και την διεύθυνση ip του υπολογιστή

- **Ψευδώνυμο εξυπηρετή ταχυδρομείου.** Για προφανείς λόγους, είναι άκρως επιθυμητό μια διεύθυνση e-mail να είναι ευκολομνημόνευτη. Για παράδειγμα αν ο Bob έχει έναν λογαριασμό στο Hotmail, η διεύθυνση e-mail του Bob μπορεί να είναι Bob@hotmail.com. Αλλά όμως, το όνομα υπολογιστή του εξυπηρετή ταχυδρομείου Hotmail είναι πιο περίπλοκο και λιγότερο ευκολομνημόνευτο το απλό hotmsil.com (πχ, το κανονικό όνομα υπολογιστή μπορεί να είναι κάτι σαν όπως relay1.west-coast.enterprise.com). Το dns μπορεί να κληθεί από μια εφαρμογή ταχυδρομείου για να πάρουμε το κανονικό όνομα υπολογιστή για ένα ψευδώνυμο υπολογιστή, καθώς και την διεύθυνση ip του υπολογιστή. Στην πραγματικότητα, η εγγραφή MX επιτρέπει στον εξυπηρετή ταχυδρομείου και στον εξυπηρετή Web να έχουν πανομοιότυπα (ψευδώνυμα) ονόματα

υπολογιστών. Για παράδειγμα, ο εξυπηρετής Web και ο εξυπηρετής ταχυδρομείου μια εταιρίας μπορούν να καλούνται και οι δυο enterprise.com

- **Κατανομή φορτίου.** Το dns χρησιμοποιείται επίσης για να κάνει κατανομή φορτίου, ανάμεσα σε εξυπηρετές-αντίγραφα, πχ, σε εξυπηρετές-αντίγραφα Web.Ιστοτότοι με πολλοί μεγάλο αριθμό επισκέψεων όπως cnn.com αντιγράφονται σε πολλαπλούς εξυπηρετές, όπου καθενός εξυπηρετεί ένα διαφορετικό τερματικό σύστημα και ο καθένας έχει μια διαφορετική διεύθυνση ip. Για εξυπηρετές-αντίγραφα Web,ένα σύνολο διευθύνσεων ip σχετίζεται με ένα κανονικό όνομα υπολογιστή. Η βάση dns περιέχει αυτό το σύνολο διευθύνσεων ip. Όταν οι πελάτες κάνουν ένα ερώτημα dns για ένα όνομα που αντιστοιχίζεται σε να σύνολο διευθύνσεων, ο εξυπηρετής αποκρίνεται με όλο το σύνολο διευθύνσεων ip, αλλά κάνει περιστροφή της σειράς των διευθύνσεων σε κάθε απάντηση. Επειδή ο πελάτης συνήθως στέλνει το μήνυμα αιτήσεις HTTP στην διεύθυνση ip που αναφέρεται πρώτη μέσα στο σύνολο, η περιστροφή dns κατανέμει την κίνηση ανάμεσα σε όλους εξυπηρετές-αντίγραφα. Η περιστροφή dns χρησιμοποιείται επίσης για e-mail, οπότε πολλαπλή εξυπηρετές ταχυδρομείου μπορούν να έχουν το ίδιο ψευδώνυμο. Πρόσφατα, εταιρίες όπως οι AKAMAI έχουν χρησιμοποιήσει το dns με πιο περίτεχνους τρόπους προκειμένου να παρέχουν διανομή περιεχομένου Web.

2.3.2 Επισκόπηση του Τρόπου Εργασίας του DNS

Τώρα παρουσιάζουμε μια επισκόπηση υψηλού επιπέδου του Dns. Η συζήτησή μας θα εστιαστεί στην υπηρεσία μετάφρασης ονόματος υπολογιστή-ip.

Υποθέστε ότι μια εφαρμογή (πχ, ένα πρόγραμμα περιήγησης στο web ή ένας αναγνώστης ταχυδρομείου) που εκτελείται σε έναν υπολογιστή χρήστη χρειάζεται να μεταφράσει ένα όνομα υπολογιστή σε μια διεύθυνση ip. Η εφαρμογή θα καλέσει την πλευρά πελάτη του dns, καθορίζοντας το όνομα υπολογιστή που πρέπει να μεταφραστεί. (Σε πολλούς υπολογιστές UNIX, η συνάρτηση που καλεί μια εφαρμογή ώστε να κάνει την μετάφραση είναι η gethostbyname). Το dns στον υπολογιστή του χρήστη αρχίζει τα δουλειά του στέλνοντας ένα μήνυμα ερωτήματος μέσα στο δίκτυο. Όλα τα μηνύματος ερωτήματος και απόκρισης DNS στέλνονται μέσα σε δεδομενογράμματα UDP στην θύρα 53. Μετά από κάποια καθυστέρηση, που ποικίλει από μερικά χιλιοστά του δευτερολέπτου μέχρι μερικά δευτερόλεπτα το dns του υπολογιστή του χρήστη λαμβάνει ένα μήνυμα απόκρισης dns που παρέχει την επιθυμητή αντιστοίχιση. Αυτή η αντιστοίχιση περνά κατόπιν στην καλούσα εφαρμογή. Έτσι, από την σκοπιά της καλούσας εφαρμογής στον υπολογιστή του χρήστη, το dns είναι ένα μαύρο κουτί που παρέχει μια απλή και άμεση υπηρεσία μετάφρασης. Αλλά, στη ουσία, το μαύρο κουτί που υλοποιεί την υπηρεσία είναι περίπλοκο κι αποτελείται από ένα μεγάλο αριθμό εξυπηρετών ονομάτων, που είναι κατανεμημένα σε όλο τον κόσμο καθώς και από ένα πρωτόκολλο επιπέδου εφαρμογής που καθορίζει πως επικοινωνούν οι εξυπηρετές ονομάτων και οι υπολογιστές που κάνουν το ερώτημα.

Μια απλή σχεδίαση για το dns θα έχει έναν εξυπηρέτη ονομάτων Διαδικτύου, που θα περιέχει όλες τις αντιστοιχίσεις. Σε αυτή την κεντροποιημένη σχεδίαση οι πελάτες απλώς κατευθύνουν όλα τα ερωτήματα τους στον μοναδικό εξυπηρέτη ονομάτων και ο εξυπηρέτης ονομάτων αποκρίνεται στους πελάτες που κάνουν τα ερωτήματα. Αν και η απλοϊκότητα αυτής της σχεδίασης είναι ελκυστική, είναι ακατάλληλη για το σημερινό Διαδίκτυο, με τον τεράστιο (και όλο αυξανόμενο) αριθμό υπολογιστών του. Τα προβλήματα με την κεντροποιημένη σχεδίαση περιλαμβάνουν:

- **Ένα μόνο σημείο αποτυχίας.** Αν καταρρεύσει ο εξυπηρέτης ονομάτων, θα καταρρεύσει και το Διαδίκτυο!
- **Όγκος κίνησης.** Ένας μόνο εξυπηρέτης ονομάτων θα πρέπει να διαχειριστεί όλα τα ερωτήματα dns (για όλες τις αιτήσεις HTTP και για τα μηνύματα e-mail που παράγονται εκατοντάδες εκατομμύρια υπολογιστών).
- **Απομακρυσμένη και κεντροποιημένη βάση δεδομένων.** Ένας μόνο εξυπηρέτης ονομάτων δεν μπορεί να είναι κοντά σε όλους τους πελάτες που υποβάλουν ερωτήματα. Αν τοποθετήσουμε το μοναδικό εξυπηρέτη ονομάτων στην Νέα Υόρκη, τότε όλα τα ερωτήματα από την Αυστραλία πρέπει να ταξιδεύουν στην άλλη άκρη του κόσμου, ίσως επάνω σε αργές ζεύξεις ή ζεύξεις με συμφόρηση. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικές καθυστερήσεις.
- **Συντήρηση.** Ο μοναδικός εξυπηρέτης ονομάτων θα πρέπει να κρατεί εγγραφές για όλους τους υπολογιστές στο διαδίκτυο. Εκτός του ότι αυτή η κεντροποιημένη βάση δεδομένων θα είναι τεράστια, θα πρέπει επίσης να ενημερώνεται συχνά για να περιλαμβάνει κάθε νέο υπολογιστή

Συνοψίζοντας, μια κεντροποιημένη βάση δεδομένων σε έναν μόνο εξυπηρέτη ονομάτων απλώς *δεν κλιμακώνεται*, συνεπώς, το dns είναι κατανεμημένο από την σχεδίαση του. Στην πραγματικότητα το dns είναι εξαιρετο παράδειγμα για το πώς μπορεί να υλοποιηθεί μια κατανεμημένη βάση δεδομένων στο διαδίκτυο”.

Κεφάλαιο 3: Διεθνείς Σύνοδοι και Θεσμοί για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου

3.1 Η Διακυβέρνηση του Διαδικτύου

Το Διαδίκτυο θεωρείται πλέον ένα παγκόσμιο αγαθό ζωτικής σημασίας για την προώθηση του δημόσιου διαλόγου, της εγγραμματοσύνης και της διάδοσης της γνώσης, αλλά ταυτόχρονα και για την οικονομική ανάπτυξη, τις διασυνοριακές συναλλαγές και το εμπόριο γενικότερα. Καθώς το Διαδίκτυο αφορά πλέον όλο και περισσότερους ανθρώπους και καλύπτει συνεχώς περισσότερες ανθρώπινες δραστηριότητες, αναδύονται θέματα σχετικά με τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου (Internet Governance) αλλά και με τους όρους πρόσβασης όλων των κοινωνικών ομάδων στους πόρους του Διαδικτύου.

Με τον όρο διακυβέρνηση του Διαδικτύου αναφερόμαστε στην ανάπτυξη και την εφαρμογή κοινών αρχών, κανόνων και διαδικασιών λήψης αποφάσεων, οι οποίες διαμορφώνουν την εξέλιξη και τη χρήση του Διαδικτύου και που θα πρέπει να εγγυηθούν:

- Την απρόσκοπτη λειτουργία και πρόσβαση σε υπηρεσίες και περιεχόμενο.
- Την αποτροπή κάθε είδους αποκλεισμών.
- Την προστασία των δικαιωμάτων των συμμετεχόντων.
- Την εξισορρόπηση και τη στάθμιση των δικαιωμάτων των συμμετεχόντων.
- Τους περιορισμούς χάριν της προστασίας κοινά αποδεκτών δικαιωμάτων και συμφερόντων, όπως την προστασία της παιδικής ηλικίας, την προστασία του καταναλωτή, κλπ.

3.2 Διακήρυξη για τις δέκα Αρχές Διακυβέρνησης του Διαδικτύου

Θεσπίστηκε από την επιτροπή Υπουργών την 21η Σεπτεμβρίου 2011, κατά την 1121η συνάντηση των αναπληρωτών Υπουργών.

1. Το Διαδίκτυο είναι ένας συναθροιστής ενός μεγάλου φάσματος ιδεών, τεχνολογιών, πόρων και πολιτικών που αναπτύχθηκαν σε πλαίσιο ελευθερίας και με συλλογικές προσδοκίες για το κοινό συμφέρον. Τα κράτη, ο ιδιωτικός τομέας, η κοινωνία των πολιτών και τα άτομα έχουν συμβάλει όλοι στη διαμόρφωση του δυναμικού, ανοικτού και επιτυχούς Διαδικτύου που γνωρίζουμε σήμερα. Το Διαδίκτυο παρέχει ένα χώρο ελευθερίας, διευκολύνοντας την ενάσκηση και απόλαυση θεμελιωδών δικαιωμάτων, τις συμμετοχικές και δημοκρατικές διαδικασίες, και τις κοινωνικές κι εμπορικές δραστηριότητες.
2. Τα ανωτέρω έχουν εμπνεύσει ένα κοινό όραμα για την διακυβέρνηση του Διαδικτύου, το οποίο έχει καταγραφεί στην Διακήρυξη των Αρχών που αναγνωρίστηκαν στη Γενεύη, στην Παγκόσμια Διάσκεψη για την Κοινωνία της Πληροφορίας το 2003. Η Ατζέντα της Τύνιδας, που θεσπίστηκε στην δεύτερη φάση της Παγκόσμιας Διάσκεψης για την Κοινωνία της Πληροφορίας τον Νοέμβριο του

2005, όριζε την διακυβέρνηση του Διαδικτύου ως την ανάπτυξη και εφαρμογή κοινών αρχών, κανόνων, νόμων, διαδικασιών λήψης αποφάσεων και προγραμμάτων που διαμορφώνουν την ανάπτυξη και χρήση του Διαδικτύου, από κυβερνήσεις, τον ιδιωτικό τομέα και την κοινωνία των πολιτών, κατά το σεβαστό ρόλο καθενός.

3. Οι συζητήσεις για την διακυβέρνηση του Διαδικτύου λαμβάνουν χώρα σε διάφορα εθνικά και διεθνή fora αποτελούν από αποτέλεσμα αυτού του οράματος. Έχουν προωθήσει το διάλογο μεταξύ κρατών, ιδιωτικού τομέα και κοινωνίας πολιτών και έχουν συμβάλει στη διαμόρφωση κοινών απόψεων για τις πολιτικές περί Διαδικτύου και, ευρύτερα, για την διακυβέρνηση του Διαδικτύου. Αναζητώντας την διατήρηση και εναρμόνιση αυτής της προσέγγισης, οι κοινότητες του Διαδικτύου, οι διεθνείς οργανισμοί κι άλλοι παράγοντες που έχουν εμπλακεί σε προσπάθειες διατύπωσης των κεντρικών αξιών του Διαδικτύου έχουν αναπτύξει κατευθυντήριες γραμμές για διάφορες πτυχές της διακυβέρνησης του Διαδικτύου.
4. Το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει συμμετάσχει σε αυτές τις διαδικασίες και τα 47 κράτη μέλη του έχουν υποστηρίξει σε έναν αριθμό νομοθετικών κειμένων που ορίζουν πρότυπα, μέτρα τα οποία αποσκοπούν στη διασφάλιση ενός maximum δικαιωμάτων για το Διαδίκτυο, με ένα ελάχιστο περιορισμών, ενώ προσφέρουν το επίπεδο ασφάλειας που αναμένουν οι άνθρωποι. Αυτό απορρέει από την υποχρέωση των κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης να αναλαμβάνουν την διασφάλιση σε καθέναν εντός της δικαιοδοσίας του δικαιωμάτων και ελευθεριών που προστατεύονται από την Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (αρ. Συμβ. 5).
5. Προκειμένου να διασφαλιστεί μια βιώσιμη, ανθρωποκεντρική και δικαιωματική προσέγγιση περί Διαδικτύου, είναι απαραίτητο να επιβεβαιωθούν οι αρχές της διακυβέρνησης του Διαδικτύου που αναγνωρίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες, την δημοκρατία και το κράτος δικαίου, καθώς επίσης και τα βασικά δόγματα των κοινοτήτων στο Διαδίκτυο όπως έχουν αναπτυχθεί κατά την παραπάνω διαδικασία.
6. Συμβάλλοντας σε αυτή την εξελισσόμενη, ανοικτή, συνεργατική και μη αποκλειστική διαδικασία, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης:
 - Επιβεβαιώνει τις αρχές που εκτίθενται παρακάτω, που βασίζονται σε αρχές διακυβέρνησης του Διαδικτύου που έχουν αναπτυχθεί προοδευτικά από παράγοντες και κοινότητες του Διαδικτύου.
 - Διακηρύσσει τη δέσμευσή του σε αυτές τις αρχές και υπογραμμίζει ότι θα πρέπει να τηρούνται από όλα τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της δημιουργίας εθνικών και διεθνών πολιτικών για το Διαδίκτυο.
 - Ενθαρρύνει κι άλλους παράγοντες να πάρουν μέρος στην ενάσκηση των δικών τους αρμοδιοτήτων.

3.3 Αρχές Διακυβέρνησης Διαδικτύου

1. Ανθρώπινα δικαιώματα, δημοκρατία και κράτος δικαίου

Οι πράξεις διακυβέρνησης του Διαδικτύου θα πρέπει να διασφαλίζουν την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και να επιβεβαιώνουν την οικουμενικότητα, ακεραιότητα, αλληλεπίδραση κι αλληλεξάρτηση σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Πρέπει επίσης να διασφαλίζουν τον πλήρη σεβασμό για την δημοκρατία και το κράτος δικαίου και θα πρέπει να προωθούν την βιώσιμη ανάπτυξη. Όλοι οι δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς θα πρέπει να αναγνωρίζουν και να τηρούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες στις λειτουργίες κι ενέργειές τους, όπως επίσης και κατά τον σχεδιασμό νέων τεχνολογιών, υπηρεσιών κι εφαρμογών. Θα πρέπει να είναι εν γνώση των εξελίξεων που οδηγούν στην ενίσχυση ή υποβάθμιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και να συμμετέχουν πλήρως στις προσπάθειες για την αναγνώριση νέων δικαιωμάτων που δημιουργούνται.

2. Πολυπαραγοντική διακυβέρνηση

Η ανάπτυξη κι εφαρμογή πράξεων διακυβέρνησης Διαδικτύου θα πρέπει να διασφαλίζει με έναν ανοικτό, διαφανή και υποκείμενο σε λογοδοσία τρόπο, την πλήρη συμμετοχή των κυβερνήσεων, του ιδιωτικού τομέα, της κοινωνίας των πολιτών, της τεχνικής κοινότητας και των χρηστών, λαμβάνοντας υπόψη τους ιδιαίτερους ρόλους κι ευθύνες τους. Η ανάπτυξη διεθνών δημόσιων πολιτικών περί διαδικτύου και οι πράξεις διακυβέρνησης Διαδικτύου θα πρέπει να επιτρέπουν την πλήρη και ίση συμμετοχή όλων των παραγόντων από όλες τις χώρες.

3. Ευθύνη των κρατών

Τα κράτη έχουν δικαιώματα κι ευθύνες όσον αφορά τις διεθνείς δημόσιες πολιτικές για το Διδίκτυο. Κατά την ενάσκηση των κυριαρχικών τους δικαιωμάτων, τα κράτη πρέπει, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, να απέχουν από κάθε ενέργεια που θα μπορούσε να προσβάλλει άμεσα ή έμμεσα πρόσωπα ή οντοτητες πέρα από την εδαφική τους δικαιοδοσία. Περαιτέρω, κάθε εθνική απόφαση ή πράξη που αφορά περιορισμό θεμελιωδών δικαιωμάτων θα πρέπει να τηρεί τις διεθνείς υποχρεώσεις και ιδίως να βασίζεται στο νόμο, να είναι αναγκαία σε μια δημοκρατική κοινωνία και να σέβεται πλήρως την αρχή της αναλογικότητας και το δικαίωμα προσφυγής σε ανεξάρτητο δικαστήριο, σύμφωνα με τις κατάλληλες νομικές και διαδικαστικές εγγυήσεις.

4. Ενίσχυση των χρηστών του Διαδικτύου

Οι χρήστες θα πρέπει να μπορούν να ασκήσουν πλήρως τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες τους, να αποφασίζουν με πλήρη επίγνωση και να συμμετέχουν σε πράξεις

διακυβέρνησης του Διαδικτύου, ιδίως σε κυβερνητικούς μηχανισμούς και κατά την χάραξη δημόσιας πολιτικής για το Διαδίκτυο, με πλήρη εμπιστοσύνη κι ελευθερία.

5. Οικουμενικότητα του Διαδικτύου

Οι πολιτικές που αφορούν το Διαδίκτυο θα πρέπει να αναγνωρίζουν την παγκόσμια φύση του Διαδικτύου και τον σκοπό της οικουμενικής πρόσβασης. Δεν θα πρέπει να επιδρούν αρνητικά στην ελεύθερη διασυνοριακή διαδικτυακή κίνηση.

6. Ακεραιότητα του Διαδικτύου

Η ασφάλεια, σταθερότητα, αντοχή και ανθεκτικότητα του Διαδικτύου καθώς και η ικανότητά του να αναπτύσσεται θα είναι οι αντικειμενικοί στόχοι της διακυβέρνησης του Διαδικτύου. Προκειμένου να προστατευθεί η ακεραιότητα και η διαρκής λειτουργία των διαδικτυακών υποδομών, καθώς επίσης και η εμπιστοσύνη των χρηστών για το Διαδίκτυο, είναι απαραίτητο να προωθηθεί η εθνική και διεθνής πολυπαραγοντική συνεργασία.

7. Αποκεντρωμένη διοίκηση

Η αποκεντρωμένη φύση της ευθύνης για την καθημερινή διαχείριση του Διαδικτύου θα πρέπει να διατηρηθεί. Τα αρμόδια όργανα για τις τεχνικές και διαχειριστικές πτυχές του Διαδικτύου, καθώς επίσης και ο ιδιωτικός τομέας, θα πρέπει να διατηρήσουν τον καθοριστικό ρόλο τους σε τεχνικά και λειτουργικά ζητήματα, ενώ διασφαλίζουν την διαφάνεια και είναι υπόλογοι στην διεθνή κοινότητα για πράξεις που έχουν επιπτώσεις στην δημόσια πολιτική.

8. Αρχιτεκτονικές αρχές

Τα ανοικτά πρότυπα και η διαλειτουργικότητα του Διαδικτύου καθώς επίσης και η φύση του ως end-to-end θα πρέπει να διατηρηθούν. Αυτές οι αρχές θα καθοδηγούν όλους τους παράγοντες στις αποφάσεις τους που αφορούν την διακυβέρνηση του Διαδικτύου. Δεν θα πρέπει να υπάρχουν υπερβολικά εμπόδια για την είσοδο νέων χρηστών ή για νόμιμες χρήσεις του Διαδικτύου ή μη αναγκαία εμπόδια που μπορεί να επηρεάσουν τις δυνατότητες καινοτομίας όσον αφορά τις τεχνολογίες και τις υπηρεσίες.

9. Ανοικτό δίκτυο

Οι χρήστες πρέπει να έχουν την μεγαλύτερη δυνατή πρόσβαση στο περιεχόμενο που βρίσκεται στο Διαδίκτυο, τις εφαρμογές και τις υπηρεσίες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το αν αυτές παρέχονται δωρεάν ή όχι, χρησιμοποιώντας κατάλληλες συσκευές επιλογής τους. Μέτρα διαχείρισης της κίνησης που έχουν επίπτωση στην απόλαυση θεμελιωδών δικαιωμάτων κι ελευθεριών, ιδίως το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης

και μετάδοσης και λήψης πληροφοριών χωρίς σύνορα, όπως και το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, θα πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις του διεθνούς δικαίου για τη προστασία της ελευθερίας της έκφρασης και της πρόσβασης στην πληροφορία καθώς και το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής.

10. Πολιτισμική και γλωσσική ποικιλότητα

Η διατήρηση της πολιτισμικής και γλωσσικής ποικιλότητας και η προώθηση της ανάπτυξης τοπικού ενδιαφέροντος περιεχομένου, ανεξάρτητα από την γλώσσα ή το αλφάβητο, θα πρέπει να είναι κεντρικοί στόχοι των πολιτικών που αφορούν το Διαδίκτυο και την διεθνή συνεργασία, καθώς επίσης και την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών.

3.4 Διεθνείς Πρωτοβουλίες για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου

Πρώτοι οι Vint Cerf και Robert Kahn αντιλήφθηκαν τη σημασία του Διαδικτύου και ίδρυσαν το 1992 τον Οργανισμό Κοινωνία του Διαδικτύου (Internet Society), με αποστολή την προώθηση της ανοικτής ανάπτυξης, εξέλιξης και χρήσης του Διαδικτύου προς όφελος όλων των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Πρόκειται για μία πολύ σημαντική απόφαση, επειδή σηματοδοτεί από πολύ νωρίς την αξία του Διαδικτύου ως ένα δημόσιο αγαθό που μπορεί να βελτιώσει τη ζωή όλων των ανθρώπων.

Εικόνα 3.4-0-1 Λογότυπος *Internet Society*

Το 2003 πραγματοποιείται στη Γενεύη υπό την αιγίδα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) η πρώτη φάση της Παγκόσμιας Διάσκεψης Κορυφής για την Κοινωνία της Πληροφορίας (World Summit on the Information Society - WSIS). Βασικός στόχος της διάσκεψης ήταν να γεφυρώσει το λεγόμενο παγκόσμιο ψηφιακό χάσμα (digital divide), το οποίο χωρίζει τις πλούσιες από τις φτωχές χώρες από την εξάπλωση της πρόσβασης στο Διαδίκτυο στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Η διάσκεψη απέτυχε να συμφωνήσουν τα μέρη σχετικά με το μέλλον της διακυβέρνησης του Διαδικτύου, αλλά συνέστησε μια Ομάδα Εργασίας για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου (Working Group on Internet Governance - WGIG) στην οποία δόθηκε η εντολή «να διερευνήσει και να υποβάλει προτάσεις μέχρι το 2005 για την ανάληψη δράσης, σχετικά με τη διακυβέρνηση του Διαδικτύου».

Η WGIG συνεδρίασε για πρώτη φορά το 2004 με στόχους: (α) να προσδιορίσει τα θέματα δημόσιας πολιτικής που σχετίζονται με τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου και (β) να αναπτύξει ένα πλαίσιο κοινής κατανόησης των ρόλων και των αρμοδιοτήτων στο

Διαδίκτυο, των κυβερνήσεων, των διεθνών οργανισμών, καθώς και του ιδιωτικού τομέα και της κοινωνίας των πολιτών, τόσο από τις αναπτυσσόμενες όσο και από τις ανεπτυγμένες χώρες. Ωστόσο, λίγες εβδομάδες πριν από την ανακοίνωση της εισήγησης της WGIG οι ΗΠΑ επανέλαβαν το αίτημα του Οργανισμού για την Ανάθεση Ονομάτων και Αριθμών στο Διαδίκτυο (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers - ICANN) ότι επιθυμεί να «διατηρήσει τον ιστορικό του ρόλο στην έγκριση των αλλαγών ή τροποποιήσεων στο αρχείο ρίζας». Ο ICANN ιδρύθηκε το 1998 υπό το Υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ ως μη κερδοσκοπικός οργανισμός με στόχο τη διατήρηση της σταθερότητας και της ομαλής λειτουργίας του Διαδικτύου. Ο ICANN επιβλέπει τη διανομή μοναδικών IP διευθύνσεων και ηλεκτρονικών διευθύνσεων και ορίζει τους «εθνικούς διαχειριστές» για κάθε κράτος αλλά και απευθείας καταχωρητές.

Το 2005 πραγματοποιείται στην Τύνιδα η δεύτερη φάση της Παγκόσμιας Διάσκεψης Κορυφής για την Κοινωνία της Πληροφορίας, η οποία τελικά καταφέρνει να καταλήξει σε συμφωνία. Η συμφωνία εκφράστηκε από δύο κείμενα: (α) την Ατζέντα της Τύνιδας για την Κοινωνία της Πληροφορίας (Tunis Agenda for the Information Society) και (β) τη Δέσμευση της Τύνιδας (Tunis Commitment). Αποφασίστηκε να παραμείνει ο έλεγχος της ονοματοδοσίας ρίζας στα χέρια των ΗΠΑ μέσω του ICANN, αλλά παράλληλα να δημιουργηθεί το διεθνές Φόρουμ Διακυβέρνησης Διαδικτύου (Internet Governance Forum - IGF) στο οποίο θα συμμετέχουν σε ισότιμη βάση κυβερνήσεις, ιδιωτικός τομέας και φορείς της κοινωνίας των πολιτών, συμπεριλαμβανομένης της ερευνητικής και ακαδημαϊκής κοινότητας.

Εικόνα 3.4--0-2 Λογότυπος World Summit on the Information Society

Η εναρκτήρια συνεδρίαση του IGF έγινε το 2006 στην Αθήνα (IGF Greece 2006). Ακολούθησαν συνεδριάσεις του IGF σε Ρίο ντε Τζανέιρο (2007), Χαϊντεραμπάντ, Ινδία (2008), Σαρμ Ελ Σείχ, Αίγυπτος (2009), Βίλνιους, Λιθουανία (2010), Ναϊρόμπι, Κένυα (2011), Μπακού, Αζερμπαϊτζάν (2012), Μπαλί, Ινδονησία (2013) και Κωνσταντινούπολη, Τουρκία (2014). Το 2015 το IGF θα συνεδριάσει στο Ζοάο Πεσσόα, Βραζιλία.

Το 2011 η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης ανακήρυξε τις Δέκα Αρχές Διακυβέρνησης του Διαδικτύου (Declaration by the Committee of Ministers on Internet governance principles) και συγκεκριμένα:

Το Διαδίκτυο είναι ένας συναθροιστής ενός μεγάλου φάσματος ιδεών, τεχνολογιών, πόρων και πολιτικών που αναπτύχθηκαν σε πλαίσιο ελευθερίας και με συλλογικές προσδοκίες για

το κοινό συμφέρον. Τα κράτη, ο ιδιωτικός τομέας, η κοινωνία των πολιτών και τα άτομα έχουν συμβάλει όλοι στη διαμόρφωση του δυναμικού, ανοικτού και επιτυχούς Διαδικτύου που γνωρίζουμε σήμερα. Το Διαδίκτυο παρέχει ένα χώρο ελευθερίας, διευκολύνοντας την ενάσκηση και απόλαυση θεμελιωδών δικαιωμάτων, τις συμμετοχικές και δημοκρατικές διαδικασίες, και τις κοινωνικές κι εμπορικές δραστηριότητες.

3.5 Διεθνείς Διασκέψεις για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου

Στις 30 Οκτωβρίου του 2006 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα το 1^ο Παγκόσμιο Φόρουμ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου (Internet Governance Forum - IGF) με θέμα «Διακυβέρνηση του Διαδικτύου για την Ανάπτυξη». Σε αυτό το Φόρουμ παρεβρέθησαν πάνω από 1200 εκπρόσωποι κυβερνήσεων, του ιδιωτικού τομέα, της κοινωνίας των πολιτών και εκπρόσωποι της ακαδημαϊκής και τεχνολογικής κοινότητας και έθεσαν σε συζήτηση διάφορα θέματα σχετικά με την Διακυβέρνηση του Διαδικτύου. Κύριος στόχος ήταν η κατανόηση και η βέλτιστη χρήση των δυνατοτήτων του Διαδικτύου για όλους. Οι ειδικοί από τον κόσμο μίλησαν για θέματα που αφορούσαν τον Ανοιχτό Χαρακτήρα του Διαδικτύου, την Ασφάλεια, την Ποικιλομορφία και την Πρόσβαση στο Διαδίκτυο. Πρόεδρος στο Φόρουμ ήταν ο κ. Μιχάλης Λιάπης καθώς ιδιαίτερο ενδιαφέρον είχε μια συνεδρία με θέμα «δρόμος προς το μέλλον». και όπου πρόεδρος της Συμβουλευτικής Ομάδας για την προετοιμασία του Φόρουμ ήταν ο κ. Νιτίν Ντεσάι, Ειδικός Σύμβουλος του Γ.Γ. ΟΗΕ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου.

Πάνω από 30 ομάδες εργασίας συνεδρίασαν παράλληλα με τις κύριες συνεδρίες, εστιάζοντας σε συγκεκριμένα ζητήματα που αφορούν στη διακυβέρνηση του Διαδικτύου. Όσο αφορά το θέμα του **Ανοιχτού Χαρακτήρα του Διαδικτύου** τέθηκε υπο συζήτηση η ελευθερία έκφρασης, ελεύθερη ροή πληροφόρησης, ιδεών και γνώσης, όσο αφορά την **Ασφάλεια** αναλύθηκε λεπτομερώς η δημιουργία εμπιστοσύνη μέσω της συνεργασίας, όσο αφορά την **Ποικιλομορφία** αναπτύχθηκε η προώθηση της πολυγλωσσίας και του τοπικού περιεχομένου και τέλος όσο αφορά την **Πρόσβαση** διατυπώθηκε η διασυνδετότητα του Διαδικτύου, οι πολιτικές του καθώς και το κόστος που έχει.

Το Φόρουμ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου δεν είναι ένα όργανο λήψης αποφάσεων, αλλά ένας χώρος διαλόγου για θέματα διακυβέρνησης του Διαδικτύου. Δεν υπήρξαν διαπραγματεύσεις για την υιοθέτηση ενός κειμένου συμπερασμάτων. Υπήρξε η προσδοκία ότι το Φόρουμ μελλοντικά τα επόμενα χρόνια θα χτίσει πάνω στις βάσεις που έθεσε η Παγκόσμια Σύνοδος για την Κοινωνία της Πληροφορίας (WSIS), θα συμβάλλει στη δημιουργία ενός ανοιχτού και ολοκληρωμένου διαλόγου για θέματα δημόσιας πολιτικής που αφορούν το Διαδίκτυο και θα δημιουργήσει νέα δυναμική ανάμεσα στους φορείς που θα συμμετάσχουν.

Σαν αποτέλεσμα το Φόρουμ μπορεί να ειπωθεί μόνο ως η έναρξη του διαλόγου μεταξύ δυο διαφορετικών κουλτούρων. Από τη μια μεριά ο ιδιωτικός τομέας, η κοινωνία των πολιτών, η ακαδημαϊκή-τεχνολογική κοινότητα και οι άλλοι φορείς που διαχειρίζονται το Διαδίκτυο

με την παράδοση του άτυπου, κάθετου τρόπου λήψης αποφάσεων και από την άλλη, ο πιο επίσημος και δομημένος κόσμος των κυβερνήσεων και των διακυβερνητικών οργανώσεων.

Το Ιστορικό της δημιουργίας του Φόρουμ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου

Το ζήτημα της Διακυβέρνησης του Διαδικτύου υπήρξε το πλέον συζητημένο θέμα στην Παγκόσμια Συνόδο για την Κοινωνία της Πληροφορίας (WSIS) που πραγματοποιήθηκε σε δύο φάσεις. Στη Γενεύη το 2003 και στην Τύνιδα το 2005. Περιελήφθη επίσης ανάμεσα στα πιο σημαντικά θέματα των αποτελεσμάτων της Παγκόσμιας Συνόδου. Η πρώτη φάση της Συνόδου στη Γενεύη τον Δεκέμβριο του 2003 ζήτησε από τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ να δημιουργήσει μια Ομάδα Εργασίας για το θέμα της Διακυβέρνησης του Διαδικτύου η οποία θα εξέταζε το ζήτημα, προετοιμάζοντας μια έκθεση για μελέτη και ενέργειες από τη δεύτερη φάση της Συνόδου στην Τύνιδα τον Νοέμβριο του 2005. Ανάμεσα στις δύο φάσεις της Συνόδου, η Ομάδα Εργασίας δημιούργησε μια ανοιχτή διαδικασία διαβούλευσης με τη συμμετοχή όλων των πλευρών, έτσι ώστε να συμβάλλει στην καλύτερη κατανόηση όλων των θεμάτων που σχετίζονται με τη διακυβέρνηση του Διαδικτύου.

Η δεύτερη φάση της Συνόδου επέτυχε τη δημιουργία διεθνούς συναίνεσης για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου. Η Ατζέντα της Τύνιδας, ζήτησε την περαιτέρω «διεθνοποίηση» των μηχανισμών της διακυβέρνησης του διαδικτύου, έθεσε τη συζήτηση σε ένα αναπτυξιακό πλαίσιο ζητώντας παράλληλα να καταβληθεί μεγαλύτερη προσπάθεια ώστε οι αναπτυσσόμενες χώρες να μπορέσουν να συμμετέχουν ενεργά στο ζήτημα της διακυβέρνησης του Διαδικτύου. Υπήρξε συμφωνία για ένα ευρύ ορισμό της διακυβέρνησης του Διαδικτύου, πέρα από ονόματα και αριθμούς, ο οποίος απευθύνεται και περιλαμβάνει όλους τους σχετικούς με το ζήτημα φορείς. Επιπλέον προσδιοριστήκαν ορισμένα θέματα προτεραιότητας σε σχέση με τη χρήση του Διαδικτύου, τα οποία απαιτούν την προσοχή της διεθνούς κοινότητας, όπως τα ανεπιθύμητα ηλεκτρονικά μηνύματα (spams), η προστασία των δεδομένων, η ελευθερία έκφρασης, η ασφάλεια, το κυβερνοέγκλημα και η πολυγλωσσία.

Αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων που συναντήθηκαν στην Τύνιδα ζήτησαν από τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ τη δημιουργία ενός Φόρουμ πολυσυμμετοχικού διαλόγου που ονομάσθηκε Φόρουμ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου (IGF). Η εντολή που έλαβε το Φόρουμ (παρ. 72 της Ατζέντας της Τύνιδας για την Κοινωνία της Πληροφορίας) προβλέπει, μεταξύ άλλων, τον διάλογο επί θεμάτων δημόσιας πολιτικής που σχετίζονται με τα σημαντικότερα στοιχεία της διακυβέρνησης του Διαδικτύου προκειμένου να ενισχυθεί η βιωσιμότητα, η ευρωστία, η ασφάλεια, η σταθερότητα και η ανάπτυξη του Διαδικτύου

Επιπροσθέτως, η εντολή (παρ. 77 της Ατζέντας της Τύνιδας) καθιστά σαφές ότι «το Φόρουμ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου δεν θα διαθέτει λειτουργίες ελέγχου και δε θα αντικαταστήσει τους υπάρχοντες μηχανισμούς, φορείς και οργανισμούς, αλλά θα τους συμπεριλάβει ενώ θα αξιοποιήσει τις εμπειρίες και τις γνώσεις τους.»

Λίγο διάστημα μετά τη Σύνοδο, ο Γενικός Γραμματέας ζήτησε από τον Ειδικό του Σύμβουλο για την Παγκόσμια Σύνοδο, για την Κοινωνία της Πληροφορίας (WSIS) και τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου κ. Νιντίν Ντεσάι, να ξεκινήσει μια ευρεία διαδικασία διαβούλευσης με σκοπό τη δημιουργία μιας κοινής αντίληψης ανάμεσα σε όλες τις πλευρές για τη φύση και τον χαρακτήρα του Φόρουμ. Οι διαβουλεύσεις πραγματοποιήθηκαν στις 16 και 17 Φεβρουαρίου 2006 στη Γενεύη. Από τη συνάντηση προέκυψε συναίνεση για το ότι οι δράσεις του Φόρουμ πρέπει να έχουν ένα συνολικό αναπτυξιακό προσανατολισμό. Υπήρξε επίσης συναντίληψη για το ότι το Φόρουμ πρέπει να πραγματοποιείται μια φορά το χρόνο και να έχει διάρκεια από τρεις έως πέντε ημέρες.

Με βάση τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων, ο Γενικός Γραμματέας αποφάσισε τη δημιουργία μια μικρής Γραμματείας στη Γενεύη, με επικεφαλής τον κ. Μάρκουσ Κούμερ, ο οποίος υπηρετούσε ως Εκτελεστικός Συντονιστής της Γραμματείας της υπεύθυνης Ομάδας Εργασίας για τη διοργάνωση του Φόρουμ. Με βάση τις διαβουλεύσεις και τις εισηγήσεις που υποβλήθηκαν στη Γραμματεία, ο Γενικός Γραμματέας δημιούργησε μια Συμβουλευτική Ομάδα για να τον επικουρήσει στο έργο του. Στις 17 Μαΐου ανακοίνωσε την δημιουργία της Ομάδας με πρόεδρο το κ. Νιτίν Ντασάι. Στην Ομάδα συμμετέχουν 46 μέλη κυβερνήσεων, του ιδιωτικού τομέα και της κοινωνίας των πολιτών, της ακαδημαϊκής και τεχνολογικής κοινότητας απ'όλο τον κόσμο.

Ένας δεύτερος γύρος διαβουλεύσεων, που πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη στις 29 Μαΐου 2006, αποσαφήνισε περισσότερο τις ουσιαστικές προτεραιότητες της πρώτης συνάντησης του Φόρουμ. Τα ανεπιθύμητα ηλεκτρονικά μηνύματα (spams), η πολυγλωσσία, το κυβερνοέγκλημα, η ασφάλεια στον κυβερνοχώρο, η προστασία της προσωπικής ζωής και των δεδομένων, η ελευθερία της έκφρασης, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το οικονομικό κόστος σύνδεσης ήταν τα θέματα που μνημονεύτηκαν περισσότερο ως θέματα που πρέπει να απασχολήσουν το Φόρουμ. Η Συμβουλευτική Ομάδα συνεδρίασε στις 22 – 23 Μαΐου και 7-8 Σεπτεμβρίου για να προετοιμάσει το πρόγραμμα και την πρώτη συνάντηση του Φόρουμ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου.

3.5.1 Παγκόσμια Σύνοδος για την Κοινωνία της Πληροφορίας

Από τις 16 έως τις 18 Νοεμβρίου 2005, οργανώθηκε στην Τύνιδα, με πρωτοβουλία του Ο.Η.Ε. και υπό την εποπτεία της Διεθνούς Τηλεπικοινωνιακής Ένωσης (International Telecommunications Union, ITU), η Παγκόσμια Σύνοδος Κορυφής για την Κοινωνία της Πληροφορίας (World Summit on the Information Society, WSIS). Αποτελώντας λογική συνέχεια της 1ης Συνόδου που πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη στις 10-12 Δεκεμβρίου 2003, η Σύνοδος αυτή εστίασε στην προβληματική του λεγόμενου «ψηφιακού χάσματος» ανάμεσα στις αναπτυγμένες και στις αναπτυσσόμενες χώρες. Εντούτοις, πολύ πριν από την έναρξη των εργασιών της, το ενδιαφέρον των κυβερνήσεων και της κοινής γνώμης φάνηκε

να απορροφά η συζήτηση γύρω από τον έλεγχο του Ίντερνετ και τη δημιουργία νέων διαδικτυακών ηγεμονιών.

Ίσως δημιουργεί απορία η αναφορά σε ελεγκτικούς μηχανισμούς ενός μέσου που ορίζεται ως μη ιεραρχικό δίκτυο και λειτουργεί σε αποκεντρωμένη βάση. Ωστόσο, πέρα από την άναρχη δομή που καθιστά ανέφικτο τον έλεγχό του, το Διαδίκτυο υπόκειται σε μία εποπτεία όσον αφορά τις διευθύνσεις του αχανούς Παγκόσμιου Ιστού (WWW). Ειδικότερα, η διαχείριση του μητρώου διευθύνσεων IP (Internet Protocol address), του συστήματος ονομάτων τομέα, DNS (Domain Name System) καθώς και η απόδοση τομέων ανωτάτου επιπέδου, TLD (Top Level Domain) ρυθμίζεται από τον, διεθνούς στελέχωσης, μη κερδοσκοπικό Οργανισμό ιδιωτικού δικαίου ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers). Ο Οργανισμός λειτουργεί από το 1998 με έδρα το Λος Άντζελες, υπάγεται στο Υπουργείο Εμπορίου των Η.Π.Α. και υπόκειται στο νομικό καθεστώς τους. Ως προς την τεχνική δομή του, ο ICANN αποτελείται από 13 διακομιστές βάσης (root servers), εκ των οποίων 10 βρίσκονται στις Η.Π.Α., 2 στην Ευρώπη και 1 στην Ιαπωνία θωρακίζοντας τη λειτουργική σταθερότητα του Δικτύου. Ο ρόλος του ICANN μπορεί να θεωρηθεί τεχνικός, αλλά έχει ιδιαίτερη σημασία καθώς εξασφαλίζει στην πράξη τη διαρκή ενημέρωση των φυλλομετρητών (browser, π.χ. Internet Explorer) και των προγραμμάτων e-mail για την ορθή και ταχεία διακίνηση των δεδομένων στον Ιστό. Στα τέλη της δεκαετίας του '90 η λειτουργία του ICANN υπό την εποπτεία της κυβέρνησης των Η.Π.Α. μπορούσε να θεωρηθεί αυτονόητη, τουλάχιστον λόγω της καταγωγής του Ίντερνετ που γεννήθηκε και εξελίχθηκε σε αμερικανικό έδαφος. Παρ' όλα αυτά, λίγα χρόνια αργότερα, η απότομη εξάπλωση του Διαδικτύου ως πολυμεσικού φορέα γνώσης και επικοινωνίας με πρωτοφανή δυναμική και παγκόσμια εμβέλεια, τροφοδότησε ένα κλίμα αντιπαράθεσης μεταξύ κρατών για τη διεκδίκηση των ελεγκτικών μηχανισμών του. Πιο απλά, η αύξηση της ισχύος του διαδικτυακού μέσου αυξάνει αυτόματα τη δύναμη του διαχειριστή του και κατ' επέκταση ωθεί όλο και περισσότερες δυνάμεις στη διεκδίκηση αυτού του ρόλου.

Πριν από τη Σύνοδο της Τύνιδας, η ειδικά συσταθείσα Ομάδα Εργασίας του Ο.Η.Ε. για τη Διακυβέρνηση του Ίντερνετ (Working Group on Internet Governance, WGIG) γνωστοποίησε τέσσερις προτάσεις για το μέλλον του Διαδικτύου, κινούμενη από το σενάριο διατήρησης της υπάρχουσας κατάστασης μέχρι την πλήρη ανατροπή της και τη δημιουργία ενός Διεθνούς Συμβουλίου Ίντερνετ προς αντικατάσταση του ICANN. Παράλληλα η κυβέρνηση των Η.Π.Α. κατέστησε σαφές ότι δεν σκόπευε να παραχωρήσει το διαχειριστικό της ρόλο, ενώ οι ηγεσίες, κυρίως, των αναπτυσσόμενων χωρών πήραν ανοιχτά θέση ενάντια στις ηγεμονικές τάσεις των Η.Π.Α. Η Βραζιλία, η Κίνα, η Ινδία, το Ιράν και η Κούβα συνασπίστηκαν υπέρ της ανάληψης των αρμοδιοτήτων του ICANN από έναν νέο οργανισμό υπό την εποπτεία του Ο.Η.Ε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ξεπερνώντας τους αρχικούς δισταγμούς, επέλεξε μια συμβιβαστική λύση, προτείνοντας την αποδέσμευση του ICANN από την αμερικανική εποπτεία και τη σταδιακή αντικατάσταση του Οργανισμού από μία διακυβερνητική επιτροπή τεχνοκρατών. Εντέλει, η απάντηση για τη διακυβέρνηση του Ίντερνετ δόθηκε μέσα από τη Διακήρυξη της Τύνιδας. Ο ICANN διατήρησε την τεχνική

διαχείριση του Διαδικτύου αλλά αποφασίστηκε η δημιουργία ενός διεθνούς forum, (Internet Governance Forum, IGF), όπου θα συζητούνται από εκπροσώπους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα σημαντικά προβλήματα της λειτουργίας του Διαδικτύου, όπως το spamming ή το κυβερνοέγκλημα. Ωστόσο, οι αποφάσεις του forum -η πρώτη σύνοδος του οποίου αναμένεται μέσα στο 2006 στην Αθήνα- δεν θα έχουν καμία δεσμευτική ισχύ. Με τον τρόπο αυτό, το ζήτημα της διακυβέρνησης του Διαδικτύου φαίνεται να αναβάλλεται επ' αόριστο αφήνοντας όμως σαφή ερωτηματικά σχετικά με το θεμιτό ή μη της αλλαγής του δεδομένου καθεστώτος. Πιο συγκεκριμένα τίθεται το ερώτημα αν υπάρχει η ανάγκη αυτής της αλλαγής ή επιδιώκεται η διόρθωση ενός μη υπαρκτού προβλήματος, αυξάνοντας τον κίνδυνο δυσμενών συνεπειών (π.χ. εμπλοκή παρεμβατικών καθεστώτων στην διαχείριση του Διαδικτύου με αποτέλεσμα τη σταδιακή επιβολή περιορισμών σε επίπεδο ελευθερίας έκφρασης, βλ. πρόσφατο κλείσιμο αντικυβερνητικών ιστοσελίδων στην Κίνα).

Τελικά, στο περιθώριο όλων αυτών των διαφωνιών για τη διακυβέρνηση του Ίντερνετ, η μόνη ουσιαστική πρωτοβουλία για τον περιορισμό του «ψηφιακού χάσματος» προήλθε από τον, ελληνικής καταγωγής, καθηγητή στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης (M.I.T.), Νικόλας Νεγροπόντε. Ενώπιον αντιπροσώπων 176 χωρών και με τη στήριξη του Γ.Γ. του Ο.Η.Ε. Κόφι Ανάν, ο Νεγροπόντε παρουσίασε το πρωτότυπο μοντέλο ενός φορητού υπολογιστή με κόστος χαμηλότερο των 100 δολαρίων, που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «100 Dollar Laptop» του Εργαστηρίου Μέσων (Media Lab) του M.I.T. Για την προώθηση του εν λόγω υπολογιστή έχει συσταθεί η μη κερδοσκοπική οργάνωση «One laptop per Child» (Ένας φορητός υπολογιστής για κάθε παιδί), αποσκοπώντας να προσφέρει στα παιδιά των αναπτυσσόμενων κρατών το απαραίτητο εφόδιο για να αποκτήσουν πρόσβαση στην Κοινωνία της Πληροφορίας.

3.6 Η Διακυβέρνηση του Διαδικτύου

3.6.1 Οι επιτροπές, τα ψηφίσματα και τα άρθρα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Οι παρακάτω επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

- Η Επιτροπή με τίτλο 'Διακυβέρνηση του Διαδικτύου: τα επόμενα βήματα' (COM(2009)0277) και
- η Επιτροπής με τίτλο 'Προστασία της Ευρώπης από επιθέσεις στον κυβερνοχώρο και διαταραχές μεγάλης κλίμακας: αναβάθμιση της ετοιμότητας, της ασφάλειας και της ικανότητας αποκατάστασης' (COM(2009)0149)

Με βάση τα εξής ψηφίσματα:

1. Της 14ης Οκτωβρίου 1998 σχετικά με την κοινωνία της πληροφορίας και την ανάγκη ενίσχυσης του διεθνούς συντονισμού
2. Της 19ης Φεβρουαρίου 2001 σχετικά με την οργάνωση και διαχείριση του Διαδικτύου ζητήματα διεθνούς και ευρωπαϊκής πολιτικής 1998-2000

3. Της 2ας Απριλίου 2001 σχετικά με το Διαδίκτυο της επόμενης γενιάς: η ανάγκη για ερευνητική πρωτοβουλία της ΕΕ
4. Της 23ης Ιουνίου 2005 σχετικά με την κοινωνία της πληροφορίας και 15ης Δεκεμβρίου της ίδιας χρονιάς για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ελευθερία του Τύπου στην Τунησία και την αξιολόγηση της Παγκόσμιας Διάσκεψης για την Κοινωνία της Πληροφορίας στην Τунησία
5. Της 6ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την ελευθερία της έκφρασης στο Διαδίκτυο
6. Της 17ης Ιανουαρίου 2008 σχετικά με το δεύτερο Φόρουμ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου, που πραγματοποιήθηκε στο Ρίο ντε Τζανέιρο από τις 12 έως τις 15 Νοεμβρίου 2007
7. Τη σύστασή προς το Συμβούλιο, της 26ης Μαρτίου 2009, για ενίσχυση της ασφάλειας και των θεμελιωδών ελευθεριών στο Διαδίκτυο καθώς και το άρθρο 48 του Κανονισμού
8. την έκθεση της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας καθώς και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας, της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (Α7-0185/2010)

και για τους παρακάτω λόγους:

Α. Το Διαδίκτυο αποτελεί κρίσιμης σημασίας παγκόσμιο μέσο επικοινωνίας με τεράστιο αντίκτυπο στην κοινωνία στο σύνολό της,

Β. Η διακυβέρνηση του Διαδικτύου περιλαμβάνει θέματα σχετικά με την προστασία και τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, την πρόσβαση στο Διαδίκτυο και τη χρήση του, καθώς επίσης την ευαισθησία του σε κυβερνοεπιθέσεις, κ.λπ.,

Γ. Το έγκλημα στον κυβερνοχώρο συνιστά απειλή για τις κοινωνίες που βασίζονται στην τεχνολογία της πληροφορίας και των επικοινωνιών και ότι η παρακίνηση για τρομοκρατικές επιθέσεις, οι εγκληματικές πράξεις μίσους και η παιδική πορνογραφία έχουν αυξηθεί και θέτουν σε κίνδυνο τους ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών,

Δ. Η σχέση κυβερνοεγκλήματος, διαδικτυακής δικαιοδοσίας και νεφελοειδών υπολογιστικών συστημάτων έχει μεγάλη σημασία ως αναδυόμενη πτυχή διακυβέρνησης του Διαδικτύου,

Ε. Ορισμένες πτυχές της διακυβέρνησης του Διαδικτύου αφορούν τις διευθύνσεις και άλλα τεχνικά ως επί το πλείστον ζητήματα, που εμπίπτουν στο πεδίο δραστηριότητας οργανισμών όπως η Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), η Internet Assigned Numbers Authority (IANA), η Internet Engineering Task Force (IETF), τα Regional Internet Registries και άλλοι,

ΣΤ. Στη διακυβέρνηση του Διαδικτύου έχει παρατηρηθεί πως ο ιδιωτικός τομέας έχει διαδραματίσει ως τώρα θετικό ηγετικό ρόλο λαμβάνοντας, ωστόσο, υπόψη ότι πρέπει να ενισχυθεί και ο ρόλος των δημόσιων φορέων στη χάραξη της γενικής στρατηγική,

Z. Οι κυβερνήσεις επωμίζονται σημαντικό ρόλο όσον αφορά γενικότερα ζητήματα διακυβέρνησης για την προάσπιση του δημόσιου συμφέροντος, ιδιαίτερα για να την προστασία και το εγγυημένο των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, καθώς και σε σχέση με την ασφάλεια, την ακεραιότητα και την ανθεκτικότητα του Διαδικτύου, ενώ ο ιδιωτικός τομέας επωμίζεται καίριο ρόλο στην παροχή των επενδύσεων, της πείρας και της επιχειρηματικής πρωτοβουλίας που απαιτούνται

H. Το παγκόσμιο φόρουμ για τη διακυβέρνηση του Διαδικτύου (IGF) και διάφορα εθνικά και περιφερειακά φόρα αποτελούν σημαντικά πεδία διαλόγου μεταξύ των συμμετόχων σχετικά με την πολιτική για το Διαδίκτυο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθώς και τα άλλα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα είναι μακρόπνοα προσηλωμένα στο Διαδίκτυο ως ανοικτό δημόσιο αγαθό.

Αποφάσισαν πως:

1. Το Διαδίκτυο αποτελεί παγκόσμιο δημόσιο αγαθό, η εκμετάλλευση του οποίου θα πρέπει ως εκ τούτου να εξυπηρετεί το κοινό συμφέρον
2. Το Διαδίκτυο είναι απαραίτητο για την εφαρμογή στην πράξη της ελευθερίας έκφρασης, της πολιτισμικής πολυμορφίας, της πολυφωνίας των μέσων ενημέρωσης, την άσκηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων του πολίτη, καθώς και για την εκπαίδευση και την πρόσβαση στην πληροφόρηση, και έτσι αντιπροσωπεύει μια από τις κυριότερες κινητήριες δυνάμεις για τη διάδοση των δημοκρατικών αξιών σε ολόκληρο τον κόσμο
3. Το Διαδίκτυο έχει καταστεί απαραίτητο μέσο για την προώθηση δημοκρατικών πρωτοβουλιών, πολιτικού διαλόγου και ψηφιακής κατάρτισης, καθώς και για τη διάδοση της γνώσης. Η πρόσβαση στο Διαδίκτυο εξαρτάται από και ταυτόχρονα εγγυάται την άσκηση διαφόρων θεμελιωδών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, του σεβασμού του ιδιωτικού βίου, της προστασίας των δεδομένων, της ελευθερίας της έκφρασης, του λόγου και του συνέρχεσθαι, της ελευθεροτυπίας, της πολιτικής έκφρασης και της συμμετοχής στα κοινά, της ισότιμης μεταχείρισης, της εκπαίδευσης, και της πολιτιστικής και γλωσσικής ποικιλομορφίας. Τα θεσμικά όργανα και οι ενδιαφερόμενοι φορείς σε όλα τα επίπεδα έχουν ευθύνη στη συμβολή και στη διασφάλιση της δυνατότητας άσκησης του δικαιώματος συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφορίας για όλους, και ιδιαίτερα τους ηλικιωμένους, οι οποίοι αντιμετωπίζουν μεγαλύτερα προβλήματα στην εξοικείωσή τους με τις νέες τεχνολογίες καθώς οι γνώσεις που έχουν είναι μηδαμινές όσο αφορά τον κόσμο της τεχνολογίας.
4. Η ανάγκη να προωθηθεί η εξέλιξη των προσεγγίσεων 'από τη βάση' και της ηλεκτρονικής δημοκρατίας, με παράλληλη θέσπιση σοβαρών διασφαλίσεων έναντι νέων μορφών εποπτείας, ελέγχου και λογοκρισίας από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, προκειμένου η ελεύθερη πρόσβαση στο Διαδίκτυο και η προστασία του ιδιωτικού βίου να αποτελούν πραγματικότητα και όχι αυταπάτη

5. Η ανάγκη να προστατευτεί και να προωθηθεί η ευρωπαϊκή πολιτιστική κληρονομιά, μεταξύ άλλων μέσω του Διαδικτύου. Το Διαδίκτυο διαδραματίζει ζωτικό ρόλο στην προώθηση της καινοτομίας και τη μείωση του ψηφιακού, κοινωνικού και πολιτισμικού χάσματος στην Ευρώπη σε σύγκριση με άλλα μέρη του κόσμου εκφράζει την ικανοποίησή του διότι η Επιτροπή κατανοεί τη σημασία της 'γεφύρωσης του ψηφιακού χάσματος' και τα αναπτυξιακά ζητήματα που ανακύπτουν στη διακυβέρνηση του Διαδικτύου θεωρεί, ωστόσο, ότι έμφαση πρέπει επίσης να δοθεί στους πολλούς ηλικιωμένους πολίτες τόσο στον αναπτυγμένο όσο και στον αναπτυσσόμενο κόσμο, οι οποίοι συχνά αισθάνονται ότι έχουν αφεθεί έξω από αυτόν τον νέο δικτυακό κόσμο επισημαίνει ότι το Διαδίκτυο μπορεί να αποτελέσει αποτελεσματικό εργαλείο κοινωνικής ένταξης και ότι οι ηλικιωμένοι συμπολίτες μας πρέπει να συμπεριληφθούν ζητεί να προωθηθεί η εκπαίδευση στη χρήση των πόρων που προσφέρει το Διαδίκτυο και στην επιλογή των κριτηρίων για το πώς να χρησιμοποιούνται πόροι αυτοί
6. Η εντατικότερη χρήση του Διαδικτύου από τους πολίτες, τους καταναλωτές, τις εταιρείες και τις αρχές συνεπάγεται ότι το συγκεκριμένο μέσο επικοινωνίας αποτελεί στοιχείο θεμελιώδους σημασίας για την επίτευξη της εσωτερικής αγοράς στην ΕΕ και στο πλαίσιο αυτό κρίνεται αναγκαία η κατάλληλη προστασίας των καταναλωτών και των κατόχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο Διαδίκτυο διότι πρέπει να υπάρχει εγγύηση των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των χρηστών του Διαδικτύου.
7. Η διακυβέρνηση του Διαδικτύου πρέπει να διευκολύνει το ηλεκτρονικό εμπόριο και τις διασυνοριακές συναλλαγές μέσω της αποκέντρωσης των ρόλων αυτορρύθμισης, ειδικά όσον αφορά τον καθορισμό των προϋποθέσεων εισόδου για νέους ανταγωνιστές
8. Η ευκολότερη πρόσβαση και ανάπτυξη του Διαδικτύου στα νεότερα κράτη μέλη, και ειδικά στην ύπαιθρο, καθώς και στις αναπτυσσόμενες χώρες, μέσω προγραμμάτων χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση ζητεί περαιτέρω να αναγνωρισθεί στις χώρες αυτές μεγαλύτερη επιρροή στη διαμόρφωση της πολιτικής διακυβέρνησης του Διαδικτύου
9. Η διακυβέρνηση του Διαδικτύου θα πρέπει να βασίζεται στην ευρεία και ισόρροπη συνεργασία μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, χωρίς κυρίαρχη παρουσία οποιασδήποτε επιμέρους οντότητας ή ομάδας οντοτήτων και προσπάθειες κρατικών ή υπερεθνικών αρχών για έλεγχο της ροής των πληροφοριών στο Διαδίκτυο, και με παράλληλη αλληλεπίδραση με τις πολυμερείς διεργασίες διακυβέρνησης του Διαδικτύου οι οποίες εξακολουθούν να παρέχουν έναν αποτελεσματικό μηχανισμό για την προώθηση της παγκόσμιας συνεργασίας
10. Οι αξίες στις οποίες θεμελιώνεται η Ένωση, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι βασικές και συνιστούν απώτερους στόχους της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι όλες οι δραστηριότητες που σχετίζονται με τη

διακυβέρνηση του Διαδικτύου συμμορφώνονται προς αυτές τις αξίες και στόχους, ιδιαίτερα στα παγκόσμια φόρουμ διακυβέρνησης του Διαδικτύου όπου συμμετέχουν κράτη των οποίων οι αξίες διαφέρουν σημαντικά από εκείνες της Ευρώπης. Προκειμένου να αποφεύγονται οι οποιοδήποτε συγκρούσεις, θα πρέπει να ενταθεί ο διεθνής διάλογος με τις χώρες αυτές στον τομέα της κανονιστικής ρύθμισης του Διαδικτύου

11. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να επικεντρωθούν σε ζωτικά θέματα της παγκόσμιας δημόσιας πολιτικής για το Διαδίκτυο, δεδομένου ότι ο ηγετικός ρόλος του ιδιωτικού τομέα πρέπει να βασίζεται στο σεβασμό των αρχών της δημόσιας πολιτικής και στην ισχύουσα νομοθεσία, όπως επίσης να υιοθετήσουν μια αρχή μη επέμβασης, παρά μόνο όταν τούτο είναι αναγκαίο σε εξαιρετικές περιπτώσεις
12. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να αποφεύγουν την ανάμιξη στην καθημερινή λειτουργία του Διαδικτύου, να μην βλάπτουν την καινοτομία και τον ανταγωνισμό με περιττές και περιοριστικές ρυθμίσεις, και να μην επιχειρούν να ελέγξουν εκείνο που είναι και πρέπει να παραμείνει παγκόσμια δημόσια περιουσία
13. Οι κυβερνήσεις πρέπει να αποφεύγουν την επιβολή περιορισμών στην πρόσβαση στο Διαδίκτυο με μέτρα λογοκρισίας, αποκλεισμού, διαλογής περιεχομένου, παρακολούθησης ή άλλα, και απαιτώντας από ιδιωτικούς φορείς να κάνουν το ίδιο επιμένει ότι απαιτείται η προάσπιση του ανοικτού χαρακτήρα του Διαδικτύου, όπου οι πολίτες θα έχουν το δικαίωμα πρόσβασης και διανομής πληροφοριών ή εκτέλεσης εφαρμογών και υπηρεσιών της επιλογής τους, όπως προβλέπεται στο αναθεωρημένο ρυθμιστικό πλαίσιο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών
14. Οι περιορισμοί που κρίνονται αναγκαίοι θα πρέπει να επιβάλλονται στο ελάχιστο απαιτούμενο επίπεδο για μια δημοκρατική κοινωνία, να βασίζονται στο νόμο, και να είναι αποτελεσματικοί και αναλογικοί διότι έτσι διασφαλίζεται η προστασία των ανηλίκων. Τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν μέτρα, για παράδειγμα με τη χρήση του συστήματος κοινοποίησης ενδιαφέροντος που προβλέπει η οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/EK, της οδηγίας 2002/58/EK και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 για τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (οδηγία για τα δικαιώματα των πολιτών), προκειμένου να μπορούν οι ανήλικοι να χρησιμοποιούν υπεύθυνα το Διαδίκτυο και τις τηλεματικές υπηρεσίες πληροφόρησης και να αυξηθεί το επίπεδο συνειδητοποίησης των δυνητικών απειλών από τις νέες υπηρεσίες.
15. Η ύπαρξη περισσότερων πρωτοβουλιών για την ενίσχυση της ασφαλούς εξερεύνησης του Διαδικτύου από τα παιδιά, για τη διάδοση των βέλτιστων πρακτικών σε παγκόσμιο επίπεδο, και για την ενδυνάμωση της διεθνούς συνεργασίας στον αγώνα για την καταπολέμηση του παράνομου και επιβλαβούς περιεχομένου στο Διαδίκτυο, ιδίως σε σχέση με την κατάχρηση σε ασέλγεια κατά ανηλίκων στο Διαδίκτυο

16. Η ανάγκη για τη προστασία των ευαίσθητων προσώπων, και ιδιαίτερα των ανηλίκων, με τη σύμπραξη των ενδιαφερομένων από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα επαναλαμβάνει ότι στο πλαίσιο της καταπολέμησης του κυβερνοεγκλήματος και της παιδικής πορνογραφίας θα πρέπει πρώτα να σβήνεται το παράνομο περιεχόμενο στην πηγή, και μετά να εξετάζεται ο αποκλεισμός των ιστοθέσεων
17. Η ικανοποίησή του για τις πτυχές διακυβέρνησης του Διαδικτύου της 'Στρατηγικής της Γρανάδας' της Ισπανικής Προεδρίας, και για τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην έκθεση του Κοινοβουλίου σχετικά με μια 'Νέα ευρωπαϊκή ατζέντα για την ψηφιακή τεχνολογία: 2015.eu' όσον αφορά την κατάρτιση ευρωπαϊκού χάρτη δικαιωμάτων των πολιτών και των καταναλωτών στο ψηφιακό περιβάλλον και την ανάπτυξη μιας 'Πέμπτης ελευθερίας' που να επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία περιεχομένου και γνώσης
18. Η νέα πολιτική της Κυβέρνησης των ΗΠΑ 'Internet Policy 3.0' για το Διαδίκτυο, που ανακοινώθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2010
19. Τα κράτη μέλη, σε συντονισμό με την Επιτροπή, να διασφαλίσουν την προστασία της διαδικτυακής υποδομής από απειλές και περιστατικά μέσω μιας εναρμονισμένης προσέγγισης σε επίπεδο ΕΕ, και με την ολοκλήρωση της θέσπισης εθνικών μέτρων απόκρισης σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και μηχανισμών συνεργασίας μεταξύ τους
20. Τόσο η Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη πρέπει να αυξήσουν τα μέτρα ασφάλειας του κυβερνοχώρου. Η ασφάλεια στα θέματα κυβερνοεγκλήματος και νεφελοειδών υπολογιστικών συστημάτων πρέπει να γίνεται με τη θέσπιση σαφών υποχρεώσεων και ευθυνών για κάθε ενδιαφερόμενο.
21. Η σημασία της ασφάλειας των ηλεκτρονικών υπηρεσιών, ιδιαίτερα των ηλεκτρονικών υπογραφών και η ανάγκης για δημιουργία της υποδομής δημόσιας κλείδας (PKI) σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, και καλεί την Επιτροπή να συγκροτήσει πύλη ευρωπαϊκών αρχών επικύρωσης για να διασφαλίσει τη διασυννοιακή διαλειτουργικότητα των ηλεκτρονικών υπογραφών και να αυξήσει την ασφάλεια των συναλλαγών μέσω Διαδικτύου
22. Τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν επικυρώσει και υλοποιήσει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το κυβερνοεγκλημα με στόχο την σωστή καθοδήγηση έτσι ώστε να συμμετάσχουν όλα τα κράτη μέλη στη επίλυση και καταπολέμηση του κυβερνοεγκλήματος και των μη ζητηθέντων μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο Διαδίκτυο.
23. Όλα τα κράτη μέλη πρέπει να επικυρώσουν και να εφαρμόσουν τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της τρομοκρατίας έτσι ώστε να αντιμετωπίσουν σε διεθνή επίπεδο επιθέσεις Διαδικτύου για τρομοκρατικούς σκοπούς μεγάλης κλίμακας κατά και μέσω υπολογιστικών συστημάτων που απειλούν την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια και την οικονομική ευμάρεια.
24. Σημαντικό είναι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αυξήσουν την ασφάλεια και την σταθερότητα του Διαδικτύου με μέτρα που αποσκοπούν σε μεγαλύτερη

ποικιλότητα δικτύων και συστημάτων, με την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, της ενωσιακής πολιτικής για την τυποποίηση και τις δημόσιες προμήθειες τόσο με την υποστήριξη του έργου της ICANN σε σχέση με την ασφάλεια και τη σταθερότητα του συστήματος ονομάτων τομέα όσο και με την υποστήριξη του έργου σε διεθνή φόρουμ όπως ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, τα Ηνωμένα Έθνη και το Συμβούλιο της Ευρώπης, για τη βελτίωση των νομοθετικών πλαισίων και το συντονισμό σε εθνικό επίπεδο

25. Τα κοινωνικά δίκτυα καθώς και οι τεχνικές δυνατότητες του Διαδικτύου όσον αφορά τη διατήρηση και την επεξεργασία των πληροφοριών θέτει το πρόβλημα της αρχειοθέτησης των δεδομένων και της εκμετάλλευσης των αρχειοθετημένων δεδομένων
26. Η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της προστασίας της ιδιωτικής ζωής των χρηστών και της καταγραφής των προσωπικών δεδομένων είναι απαραίτητη.
27. Οι κανόνες διαχείριση προσωπικών δεδομένων των χρηστών που καταχωρούν κοινωνικά δίκτυα είναι ανύπαρκτη. Για αυτό το λόγο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επέβαλε τους εξής κανόνες
 - διαφάνεια, πολυμέρεια, δημοκρατία και προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών σύμφωνα με τα πρότυπα της ΕΕ
 - σεβασμός του ανοικτού, διαλειτουργικού, τεχνολογικά ουδέτερου και άκρο προς άκρο χαρακτήρα της υποδομής του Διαδικτύου
 - εξωτερική δημόσια λογοδοσία των οντοτήτων του ιδιωτικού τομέα που διαχειρίζονται παγκόσμιους διαδικτυακούς πόρους σε καθημερινή βάση
 - προώθηση της παγκόσμιας διακυβέρνησης του Διαδικτύου, με την αλληλεπίδραση με τις διεργασίες πολυμερούς συμμετοχής και την περαιτέρω ενθάρρυνσή τους, που να ανταποκρίνεται και στην ανάγκη για βελτίωση της συμμετοχής των αναπτυσσόμενων χωρών
 - προστασία της ακεραιότητας του παγκόσμιου Διαδικτύου και της ελευθερίας των επικοινωνιών, με την αποφυγή οποιωνδήποτε περιφερειακών μέτρων, όπως η ανάκληση διευθύνσεων IP ή ονομάτων τομέα σε τρίτες χώρες
28. Η διαφανής και υπεύθυνη διαχείριση του Διαδικτύου μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην εποπτεία του τρόπου με τον οποίο οι μηχανές αναζήτησης χειρίζονται τις πληροφορίες παγκοσμίως
29. Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει πρόταση για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007 σχετικά με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται σε εξωσυμβατικές υποχρεώσεις (Ρώμη II), ώστε να περιλάβει τις παραβιάσεις της προστασίας των δεδομένων και της ιδιωτικότητας, και από το Συμβούλιο να δώσει εξουσιοδότηση για τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας που να επιτρέπει την προσφυγή ιδιωτών από την ΕΕ κατά παραβιάσεων

των δικαιωμάτων τους σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία σχετικά με την προστασία των δεδομένων και την ιδιωτικότητα

30. Η προώθηση της αρχής της 'ιδιωτικότητας βάσει σχεδιασμού', σύμφωνα με την οποία επιβάλλονται απαιτήσεις ιδιωτικότητας και προστασίας των δεδομένων στο νωρίτερο δυνατό στάδιο στον κύκλο ζωής των νέων τεχνολογικών εξελίξεων, ώστε να διασφαλίζεται ασφαλές και φιλικό προς το χρήστη περιβάλλον
31. Η πιστοποίηση της ασφάλειας ιστοθέσεων καθίσταται αναγκαία προκειμένου να αποκτήσουν οι καταναλωτές μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στην τηλεματική πρόσβαση σε πληροφορίες και υπηρεσίες
32. Τα θεσμικά όργανα, οι οργανισμοί και τα κράτη μέλη της ΕΕ θα πρέπει να συντονίσουν την προσέγγισή τους όσον αφορά τη διακυβέρνηση του Διαδικτύου, στους διάφορους σχετικούς διεθνείς φορείς, όπως η ICANN και τα συμβουλευτικά της όργανα συμπεριλαμβανομένης της κυβερνητικής συμβουλευτικής επιτροπής (GAC)
33. Σημαντικός είναι ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA) στη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου πληροφορίας, την πρόληψη και την αντιμετώπιση προβλημάτων σε σχέση με την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών
34. Η ανάγκη για περαιτέρω αύξηση της αποτελεσματικότητας της ENISA, με τον προσδιορισμό των προτεραιοτήτων της έρευνας, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στους τομείς της ανθεκτικότητας των δικτύων και της ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών, και για την προσφορά γνώσης σχετικά με τις ανάγκες του κλάδου σε ερευνητικά ιδρύματα, την προσέλκυση του ενδιαφέροντος των φορέων λήψης αποφάσεων στις νέες τεχνολογίες σε τομείς σχετικούς με την ασφάλεια καθώς και την ανάπτυξη φόρουμ για την κοινή χρήση των πληροφοριών και την παροχή στήριξης στα κράτη μέλη
35. Θεωρεί ότι η Επιτροπή καλείται να διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στη δρομολόγηση και το συντονισμό όλων των πτυχών τη εσωτερικής οργάνωσης της ΕΕ ώστε να διασφαλιστεί συνεπής προσέγγιση της ΕΕ, και όσον αφορά το IGF
36. Η Επιτροπή πρέπει να εκπροσωπεί γνήσιας της ευρωπαϊκής κοινωνίας των πολιτών στα διεθνή φόρουμ διακυβέρνησης του Διαδικτύου και στους οργανισμούς ή τους πολυμερείς φορείς τυποποίησης
37. Η Επιτροπή πρέπει να διευκολύνει την υιοθέτηση συνεπούς προσέγγισης της ΕΕ στο IGF και άλλα σημαντικά γεγονότα στο πλαίσιο της διακυβέρνησης του Διαδικτύου υποβάλλοντας για διαβούλευση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έγκαιρα και με άνεση χρόνου, έγγραφο με σχέδιο θέσης της ΕΕ πριν από κάθε τέτοιο γεγονός
38. Η συνέχιση και ανάπτυξη του προτύπου του IGF σε παγκόσμιο, σε περιφερειακό - συμπεριλαμβανομένου του EuroDIG- και σε εθνικό επίπεδο, με τη διατήρηση των κύριων χαρακτηριστικών του ως μη δεσμευτικής πολυμερούς διαδικασίας, ως ανοικτού χώρου για διάλογο και ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ

κυβερνήσεων, της κοινωνίας των πολιτών και του ιδιωτικού τομέα, και ως νέας μορφή συμμετοχικής δημοκρατίας κρίνεται αναγκαία.

39. Είναι σημαντικό να υπάρξει συμμετοχή παραγόντων από την Ασία στις συνομιλίες για τη διακυβέρνηση του Διαδικτύου, λαμβανομένου υπόψη του ειδικού χαρακτήρα της ασιατικής αγοράς
40. Η ανάγκη να συμμετάσχουν και οι τελικοί καταναλωτές στη διαδικασία δημιουργίας ενός προτύπου διακυβέρνησης, με έμφαση στη συνεργασία μεταξύ πανεπιστημίων και επιχειρηματικού κόσμου σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο
41. Σημαντικό είναι το έργο της Επιτροπής, της Ισπανικής και της Βελγικής Προεδρίας, σε σχέση με τη σύνοδο του IGF στο Βίλνιους το Σεπτέμβριο 2010 και θα έπρεπε να είναι μεγαλύτερη ενεργη η συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
42. αναγνωρίζει την επιτυχία του ICANN όσον αφορά την εγγύηση της σταθερότητας του συστήματος ονομάτων τομέα
43. υποστηρίζει τη συνέχιση της διαδικασίας που δρομολόγησε πρόσφατα η ICANN για την απόδοση ονομάτων τομέα σε αλφάβητα άλλα από το λατινικό.
44. Έγινε δεκτό το αίτημα για την δημιουργία ενός νέου τομέα ανωτάτου επιπέδου γενικού χαρακτήρα για πολιτιστικές οργανώσεις, χώρους πολιτισμού, μέσα και καλλιτέχνες
45. Την μεγαλύτερη υποχρέωση λογοδοσία την έχουν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις που πραγματοποιούν καταγραφή και διανομή ονομάτων τομέα παρέχοντας μια υπηρεσία από την οποία εξαρτάται πλέον σε μεγάλο βαθμό η κοινωνία καθώς κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση μιας κοινής δέσμης κριτηρίων που θα πρέπει να πληρούνται με στόχο να ενισχυθεί η διαφάνεια και να αναλάβουν οι προαναφερόμενες επιχειρήσεις τις αυξανόμενες ευθύνες τους.
46. Ο οργανισμός καταχώρησης ονομάτων τομέα.eu, EURid, διεξάγει εκτεταμένη εκστρατεία, τόσο από τα μέσα ενημέρωσης όσο και τηλεματικά, για την προώθηση του τομέα.eu στα κράτη μέλη προκειμένου να διευκολυνθεί η ανάπτυξη ευρωπαϊκού τηλεματικού περιβάλλοντος με βάση τις αξίες τα χαρακτηριστικά και τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
47. Μεγάλη είναι η σημασία της GAC στη διαδικασία χάραξης πολιτικής της ICANN και συνιστά να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της GAC μεταξύ άλλων με τη συγκρότηση γραμματείας με επαρκή ικανότητα υποστήριξης θεωρεί δε σημαντικό, όλα τα κράτη μέλη να συμμετέχουν ενεργά στις εργασίες της επιτροπής αυτής.
48. Η άποψη της Επιτροπής για τις ρυθμίσεις της IANA είναι πως δεν θα πρέπει να περιλαμβάνουν μηχανισμούς πολυμερούς λογοδοσίας, και επιβεβαιώνει ότι στο μέλλον καμιά μεμονωμένη κυβέρνηση δεν θα πρέπει να ασκεί κυρίαρχη επιρροή στην IANA, η λειτουργία της οποίας θα πρέπει σταδιακά να διεθνοποιηθεί και να υπαχθεί σε πολυμερή εποπτεία.
49. Η Επιτροπή παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ετήσιες εκθέσεις σχετικά με τα γεγονότα του προηγούμενου έτους στο πλαίσιο της

διακυβέρνησης του Διαδικτύου. Η πρώτη τέτοια έκθεση υποβλήθηκε τον Μάρτιο του 2011.

50. Η θέση της Επιτροπής είναι υπέρ του τρέχοντος μοντέλου διαχείρισης της ICANN, το οποίο βασίζεται στον ηγετικό ρόλο του ιδιωτικού τομέα. Για αυτό το λόγο η ICANN θα πρέπει να:

- καθιερώσει, παράλληλα με την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των υπαρχόντων μηχανισμών επίλυσης διαφορών (ανεξάρτητη επιτροπή ελέγχου και διαμεσολαβητής ICANN), εναλλακτικούς μηχανισμούς επίλυσης εξωτερικών διαφορών που να επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα μέρη την ουσιαστική, ουδέτερη, έγκαιρη και οικονομικά προσιτή αναθώρηση των αποφάσεων της ICANN.
- Χρηματοδοτείται μια διάρθρωση με όρια στη χρηματοδότηση από οποιαδήποτε οντότητα ή τομέα όλων των ενδιαφερομένων μερών στην ICANN. προκειμένου να αποφευχθεί η αθέμιτη επιρροή στις δραστηριότητες της ICANN από οποιαδήποτε επιμέρους οντότητα ή ομάδα οντοτήτων να
- Διασφαλιστεί η εκπροσώπησης ευρέος φάσματος συμφερόντων και περιφερειών στο διοικητικό συμβούλιο και τη διεύθυνση της ICANN
- Χρήσιμοποίηση λογικού τμήματος του αποθεματικού της για την προώθηση της συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών (ιδιαίτερα από αναπτυσσόμενες χώρες) στο φόρουμ διακυβέρνησης του Διαδικτύου

51. Το IGF θα βελτιωθεί με τους ακόλουθους τρόπους:

- αυξημένη συμμετοχή των αναπτυσσόμενων χωρών, με έμφαση στη χρηματοδότηση της εν λόγω συμμετοχής
- μεγαλύτερη προβολή στα μέσα επικοινωνίας
- αποτελεσματικότερη οργάνωση των συνεδριάσεων, για παράδειγμα με τη μείωση των ταυτόχρονων συνεδριάσεων, τη θέσπιση σταθερής πλατφόρμας για τη διευκόλυνση της παγκόσμιας συμμετοχής, και την ενίσχυση της πολυγλωσσίας
- βελτίωση του συντονισμού και της συνεργασίας μεταξύ παγκόσμιων, των περιφερειακών και των εθνικών φόρουμ διακυβέρνησης του Διαδικτύου και
- εμβάθυνση της συνεργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων με τη χρήση όλων των διαθέσιμων τεχνικών μέσων όπως οι βιντεοσυσκέψεις και η διακοινοβουλευτική ανταλλαγή ενωσιακών πληροφοριών (IPEX).

52. Η επιβεβαίωση των δεσμεύσεων του 2009 μπορεί να αποτελέσει θετική βάση για την περαιτέρω ανάπτυξη της ICANN διότι πρώτον η ΕΕ, κυρίως μέσω της Επιτροπής, θα πρέπει να διαδραματίσει ενεργό ρόλο στην εφαρμογή, μεταξύ άλλων με επιτροπές ελέγχου της αναθώρησης και διασφαλίζοντας ότι τα μέλη των ομάδων αυτών θα είναι ανεξάρτητα, δεν θα έχουν συγκρούσεις συμφερόντων και θα εκπροσωπούν διαφορετικές περιφέρειες και δεύτερον μετά τη δημόσια

διαβούλευση, οι συστάσεις των επιτροπών ελέγχου πρέπει να υλοποιούνται και σε διαφορετική περίπτωση να αναφέρονται οι λόγοι για τούτο.

53. Τέλος η ΕΕ θα πρέπει να αντιμετωπίσει τρία κρίσιμα ζητήματα δημόσιας πολιτικής:

- Την προστασία της υποδομής του Διαδικτύου για την διασφάλιση του ανοικτού χαρακτήρα, της διαθεσιμότητας, της ασφάλειας και της αντίστασης σε κυβερνοεπιθέσεις και
- Την ευρωπαϊκή εξάρτηση από τις λύσεις που κυριαρχούν στην αγορά και συναφείς κίνδυνοι για τη δημόσια ασφάλεια και
- Την προστασία των δεδομένων και της ιδιωτικότητας, ιδιαίτερα όσον αφορά τη σύσταση αποτελεσματικών διεθνών μηχανισμών επίλυσης διαφορών ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για την προσαρμογή της Οδηγίας περί Προστασίας των Δεδομένων στο τρέχον ψηφιακό περιβάλλον

Κεφάλαιο 4: Ουδετερότητα του Διαδικτύου

Η δρ πολιτικής κοινωνιολογίας και ερευνήτρια στο Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, Δώρας Κοτσακά-Καλαϊτζιδάκη σύμφωνα με ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε στις 6 Ιουλίου 2015 από την ΕΕΛ/ΛΑΚ Editor είπε πως «Η ουδετερότητα του διαδικτύου που αποτελεί την πιο πολυσυζητημένη έννοια των τελευταίων ετών όσον αφορά τα ψηφιακά δικαιώματα και αναφέρεται στο γεγονός πως οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο (ISPs) μεταχειρίζονται με τον ίδιο τρόπο κάθε πακέτο δεδομένων που διέρχεται από τα δίκτυά τους, ανεξάρτητα από την προέλευση, τον παραλήπτη, τον αποστολέα, το είδος του περιεχομένου ή τα χρησιμοποιούμενα για τη μετάδοσή τους μέσα (π.χ. ψηφιακός εξοπλισμός ή σχετικά πρωτόκολλα).»

Εικόνα 4-0-1 Το αδιέξοδο του Internet

Τα λεγόμενα αυτά είναι βασισμένα στον τρόπο με τον οποίο έχει «χτιστεί» το διαδίκτυο. Το διαδίκτυο λειτουργεί με δυο πρωτόκολλα επικοινωνίας: με το Πρωτόκολλο Ελέγχου Μετάδοσης (Transmission Control Protocol, TCP) και με το Πρωτόκολλο Διαδικτύου (Internet Protocol, IP), τα οποία ελέγχουν όλες τις πληροφορίες που κινούνται σε αυτό το παγκόσμιο δίκτυο με αποτέλεσμα κανένας πάροχος δεν μπορεί να παρεμβείνει σε οποιαδήποτε πληροφορία. Εάν για κάποιο λόγο, παράδειγματος χάρη για λόγους δημοσίου οφέλους, κοινωνικής προστασίας ή ψηφιακής συμφόρησης, είναι αναγκαία η οποιαδήποτε παρεμβολή που θα μπορούσε να αλλάξει τυχόν ρυθμίσεις τότε πρώτα τεκμηριώνεται νομικά και ύστερα δίνεται δικαστική εντολή.

Τρεις ισχυροί κανόνες καθιστούν ενεργή την διαδικτυακή ουδετερότητα. Και είναι οι εξής:

1. Όλα τα σημεία του διαδικτύου είναι δυνατό να συνδέονται με όλα τα υπόλοιπα.
2. Όλοι οι πάροχοι οφείλουν να προσφέρουν όσο το δυνατόν καλύτερης ποιότητας υπηρεσίες για την επικοινωνία και μεταφορά δεδομένων από σημείο σε σημείο.
3. Σε θέματα καινοτομίας δεν μπορεί να υπάρχει κανενός είδους παρεμπόδιση από κανένα άτομο ή φορέα.

Με την εφαρμογή αυτών των κανόνων εξασφαλίζεται η ανάπτυξη και η καινοτομία στον τομέα των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνίας (ΤΠΕ) και προστατεύεται η δημοκρατία και η ελευθερία της επικοινωνίας, που είναι βασικές αξίες του διαδικτύου.

Σε περίπτωση που δεν τηρηθούν οι παραπάνω κανόνες τότε οι πληροφορίες θα ελέγχονται από τον οποιοδήποτε πάροχο ενώ η επιπλέον χρέωση για συγκεκριμένες υπηρεσίες θα είναι στη δική του κρίση. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα όσες υπηρεσίες κριθούν υψηλής προτεραιότητας θα είναι ακριβότερες ενώ οι υπολοιπες θα είναι πιο φθηνές αλλά και πιο αργές. Κατά συνέπεια μόνο όσοι μπορούν να πληρώσουν θα μπορούν να δημιουργούν και να καινοτομούν. Αυτομάτως το διαδίκτυο θα χωριστεί σε δυο δυαδικτυακούς κόσμους: στους πλουσιους και στους φτωχους σαν την κοινωνία. Η Ουδετερότητα στο Δίκτυο είναι το αντίστοιχο της ισότητας και της ισονομίας των πολιτών στην δημοκρατία.

Το μοίρασμα των αρχειων απο ατομο σε ατομο (peer to peer, p2p) δεν θα υφισταται. Οι πάροχοι θα μπορούν να προβαίνουν σε προσφορά διαφορετικών πακέτων πρόσβασης στο διαδίκτυο ανάλογα με τις υπηρεσίες και το περιεχόμενο (π.χ. email & browsing μόνο, + downloading, + p2p, όλα), χρεώνοντας διαφορετικά ανάλογα με το τι προσφέρει το πακέτο. Σήμερα αυτό δεν είναι εφικτό, διότι είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο συνολικά, κάτι που συνάδει με την αντιμετώπισή του ως δημόσιο αγαθό.

Στο επίπεδο της τεχνολογικής καινοτομίας μερικά από τα εργαλεία που χρησιμοποιούν καθημερινά εκατομμύρια χρήστες για τη διακίνηση της πληροφορίας, τη γνώση και την εργασία αναπτύχθηκαν σε μέρη που κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί, όπως σε γκαράζ. Αυτή η ιδιότυπη και πρωτοπόρα καινοτομία θα περιοριστεί στην περίπτωση που απαιτείται από την όποια ομάδα πειραματισμού να συμφωνήσει με τους παρόχους να επιτρέπεται η χρήση του δικτύου τους ή θα πρέπει να πληρώσει επιπλέον, προς αποφυγή τυχόν επιβράδυνσης της ταχύτητας ροής δεδομένων. Η εγκατάλειψη των αρχών της ουδετερότητας του διαδικτύου οδηγεί σε λιγότερες υπηρεσίες καινοτομίας σε μακροεπίπεδο. Οι αυξανόμενες χρεώσεις από την πλευρά των παρόχων θα καταστήσουν ακριβότερο και δυσκολότερο το λανσάρισμα νέων υπηρεσιών, ιδιαίτερα για μικρές εταιρείες που δεν είναι συνδεδεμένες με τους εγκατεστημένους ισχυρούς παίκτες της αγοράς.

4.1 Η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Την αφορμή στην Ευρώπη για την συζήτηση προς το θέμα της ουδετερότητας του διαδικτυου εδωσε η Neelie Kroes , Ευρωπαϊά Επίτροπος για την Ψηφιακή Ατζέντα,η οποία πρότεινε, στη βάση πολλών διατάξεων του προτεινόμενου Κανονισμού για την Ενιαία Τηλεπικοινωνιακή Αγορά,την κατάργηση της αρχής της ουδετερότητας των διαδικτυακών επικοινωνιών και έδινε το δικαίωμα στους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους, αντί να μεταχειρίζονται όλα τα διαδικτυακά πακέτα με τον ίδιο τρόπο, να χρεώνουν για την επιτάχυνση της μετάδοσης του περιεχομένου, καταδικάζοντας σε επιβραδυνόμενη πρόσβαση όσους δεν πλήρωναν.

Το Ευρωκοινοβούλιο στις 3 Απριλίου 2014 μετά απο κινητοποιήσεις της κοινωνίας και σχετικά κινήματα των πολιτών που υποστήριξαν τη διαδικτυακή ουδετερότητα απέρριψε τις διατάξεις που πρότεινε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις αντικατέστησε με άλλες. Στη βάση αυτών παρέχεται ένας νομοθετικός ορισμός της διαδικτυακής ουδετερότητας ως τεχνολογικής αρχής και αποκτά υποχρεωτική για τους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους ισχύ, με την κάλυψη πλέον του νόμου.

Το θέμα τέθηκε ξανά σε συζήτηση το Μάρτιο του 2015 όταν η Λετονία που έχει την προεδρία της ΕΕ και κατέθεσε προς ψήφιση στα 28 κράτη-μέλη ένα κείμενο που υπονομεύει εκ νέου την ουδετερότητα του διαδικτύου. Η πρόταση προέβλεπε τη δημιουργία γρηγορότερων και ακριβότερων γραμμών για όσους μπορούν να τις πληρώσουν, διαφοροποίηση των τιμολογίων εντός της Ε.Ε. και μπλοκάρισμα απολύτως νόμιμου περιεχομένου κατά την κρίση του παρόχου. Το πρόβλημα ήταν πως οι τρεις θεσμοί της Ε.Ε. ,η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο,έπερεπε να συμφωνήσουν σε μία κοινή θέση πριν το τελικό κείμενο πάει σε ψηφοφορία και η πίεση από τις μεγάλες τηλεπικοινωνιακές εταιρείες είναι τεράστια.

Την λύση εδωσε το ο Φορέας Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC) που δημοσίευσε στις 31 Αυγουςτου 2016 τις κατευθυντήριες γραμμές της για τις Εθνικές Ρυθμιστικές Αρχές (EPA) σχετικά με την εφαρμογή της νέας αρχής της ουδετερότητας στο διαδίκτυο.

Η υποχρέωση για τη δημιουργία των κατευθυντηρίων πηγάζει από το άρθρο 5 παρ. 3 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120 για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο καθώς οι κατευθυντήριες γραμμές παρέχουν οδηγίες στις EPA για τα ζητήματα που οφείλουν να λάβουν υπόψη κατά την εφαρμογή των κανόνων και την αξιολόγηση επιμέρους υποθέσεων.

Οι EPA υποχρεούνται να παρακολουθούν στενά και να διασφαλίζουν την συμμόρφωση με τους κανόνες για τη διασφάλιση της ίσης και μη διακριτικής μεταχείρισης της κυκλοφορίας στην παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και τα σχετικά δικαιώματα των τελικών χρηστών, όπως αυτά προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού.

Το τελικό κείμενο προέκυψε έπειτα από συναντήσεις με ευρωπαϊκούς εμπλεκόμενους φορείς το Δεκέμβριο του 2015, ένα εκπαιδευτικό εργαστήρι με υψηλού επιπέδου ακαδημαϊκούς, νομικούς και εμπειρογνώμονες και μια δημόσια διαβούλευση έξι εβδομάδων, κατά τη διάρκεια της οποίας κατατέθηκαν 481.547 προτάσεις.

Αξιολογώντας αυτές τις προτάσεις ο BEREC κατέληξε στην τροποποίηση περίπου ενός τετάρτου των παραγράφων του τελικού κειμένου. Παράλληλα, όσες από αυτές τις προτάσεις δεν ήταν εμπιστευτικές, δημοσιεύτηκαν στις 30 Σεπτεμβρίου, ενώ μαζί με τις κατευθυντήριες δημοσιεύθηκε και μια συνοδευτική έκθεση στην οποία συνοψίζονται οι βασικές προτάσεις από τη δημόσια διαβούλευση και ο τρόπος με τον οποίο αυτές ελήφθησαν υπόψη.

4.1.1 Η ανακοίνωση της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων

Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, οι κατευθυντήριες γραμμές οδηγούν στην ανάληψη αυξημένων υποχρεώσεων με σκοπό την ισότιμη διαχείριση από τους παρόχους του συνόλου της κίνησης στο Διαδίκτυο χωρίς διακρίσεις ή χρεώσεις ανάλογα με το χρήστη, το περιεχόμενο, το διαδικτυακό τόπο, την πλατφόρμα, την εφαρμογή, τον τύπο εξοπλισμού ή τον τρόπο επικοινωνίας αποφασίστηκαν συμφωνα με τον Κανονισμός (ΕΕ) 2015 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης.

4.2 Ουδετερότητα του Δικτύου (Net neutrality)

Εικόνα 4.1-0-2 Διακυβέρνηση

Στο προφητικό βιβλίο μυθιστορηματικής πραγματικότητας, το “1984” του Τζωρτζ Όργουελ, αναφέρεται το εξής: *“Όποιος ελέγχει το παρελθόν, ελέγχει το μέλλον. Όποιος ελέγχει το παρόν, ελέγχει το παρελθόν / He who controls the past, controls the future; and he who controls the present, controls the past”*, περιγράφοντας ότι, ο έλεγχος δίνει δύναμη και η δύναμη εξουσία, με άμεση συνέπεια τελικά η εξουσία να διαφθείρει αυτούς που την έχουν. Όποιος ελέγχει την πληροφορία/επικοινωνία, αποκτά δύναμη πάνω σε αυτήν και εξουσιάζει όσους πληροφορούνται και επικοινωνούν, δηλαδή όλους εμάς, τους netzines (Netizen)

Η Ουδετερότητα του Δικτύου (επίσης, δικτυακή ουδετερότητα ή διαδικτυακή ουδετερότητα) είναι η αρχή που λέει ότι, οι πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου (ISPs) και οι κυβερνήσεις θα πρέπει να αντιμετωπίζουν όλα τα δεδομένα στο διαδίκτυο με ισότητα, να μην κάνουν διακρίσεις πάνω ή διαφορετικές χρεώσεις, στους χρήστες, στο περιεχόμενο, στους ιστότοπους (sites), στις πλατφόρμες, στις εφαρμογές/υπηρεσίες, στον τύπο του εξοπλισμού που διατίθεται και στους τρόπους επικοινωνίας.

Υπήρξε εκτεταμένη συζήτηση για το αν η Ουδετερότητα του Δικτύου θα πρέπει να απαιτείται και να επιβάλλεται από το νόμο. Από τις αρχές της δεκαετίας του 2000, οι υπέρμαχοι της Ουδετερότητας του Δικτύου και οι συναφείς αρχές έχουν εκφράσει ανησυχίες σχετικά με την δυνατότητα των παρόχων ευρυζωνικότητας να χρησιμοποιήσουν το "τελευταίο μίλι"(*) στις υποδομές τους, για να παρεμποδίζουν εφαρμογές και περιεχόμενο στο διαδίκτυο (πχ. ιστοσελίδες, υπηρεσίες και πρωτόκολλα) και ακόμη και για να αποκλείουν τους ανταγωνιστές τους, (ο όρος "Ουδετερότητα του Δικτύου" όμως, έγινε γνωστός και μπήκε σε ευρεία χρήση αρκετά χρόνια αργότερα). Το ενδεχόμενο θέσπισης κανονισμών που θα επιβάλλουν την Ουδετερότητα του Διαδικτύου αποτελεί αντικείμενο έντονου διαλόγου, ειδικά στις Ηνωμένες Πολιτείες.

(*) last mile, ονομάζεται η τελική σύνδεση του κάθε χρήστη στο εσωτερικό ή αμιγώς διαχειριστικό κομμάτι της υποδομής της επικοινωνίας του με τους παρόχους δικτυακής σύνδεσης (πχ. στις τηλεπικοινωνίες, στην καλωδιακή τηλεόραση, στο internet και όπου υπάρχουν κεντρικοί κόμβοι διασύνδεσης χρηστών και παρόχων σε ένα δίκτυο).

Οι υποστηρικτές της ουδετερότητας του δικτύου ισχυρίζονται ότι, οι εταιρείες τηλεπικοινωνιών επιδιώκουν να επιβάλουν ένα κλιμακωτό μοντέλο παροχής υπηρεσιών, ώστε να ελέγχουν την κυκλοφορία στους αγωγούς επικοινωνίας και κατά συνέπεια να είναι σε θέση να καταργήσουν τον ανταγωνισμό, να δημιουργήσουν τεχνητή έλλειψη και να υποχρεώνουν τους συνδρομητές τους να αγοράζουν τις κατά τα άλλα μη-ανταγωνιστικές τους υπηρεσίες (στην ουσία να επιβάλλουν μονοπώλια ή ολιγοπώλια μέσα από την επιλεκτική διαχείριση των δικτύων τους και των υποδομών τους). Πολλοί πιστεύουν ότι η ουδετερότητα του δικτύου είναι κυρίως σημαντική για την διατήρηση των σημερινών ψηφιακών και αναλογικών ελευθεριών μας. Ο Vinton Cerf, θεωρείται ο "πατέρας του Internet" και συν-εφευρέτης του πρωτοκόλλου για το Internet, ο Tim Berners-Lee θεωρείται ο δημιουργός του Web, αυτοί καθώς και πολλοί άλλοι έχουν μιλήσει υπέρ της ουδετερότητας του δικτύου.

Οι αντίπαλοι της ουδετερότητας του δικτύου λένε πως οι πάροχοι ευρυζωνικών υπηρεσιών δεν έχουν σχέδια για να μπλοκάρουν το περιεχόμενο ή να υποβαθμίσουν την απόδοση του δικτύου. Παρά τον ισχυρισμό αυτόν, έχει υπάρξει ήδη μία περίπτωση όπου ένας πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου, η Comcast, σκόπιμα επιβράδυνε τις peer-to-peer (P2P) επικοινωνίες. Ακόμα και άλλες εταιρείες έχουν αρχίσει να χρησιμοποιούν τον έλεγχο των πακέτων δεδομένων για να κάνουν διακρίσεις σε βάρος των P2P, στο FTP και σε online παιχνίδια, καθιερώνοντας ένα σύστημα τιμολόγησης στα κινητά τηλέφωνα, στο στυλ

overages, free-to-telecom "προστιθέμενης αξίας" των υπηρεσιών και της ομαδοποίησης. Οι επικριτές της ουδετερότητας του δικτύου υποστηρίζουν επίσης ότι, οι διακρίσεις ορισμένων ειδών στα δεδομένα, ιδίως αυτές για την εξασφάλιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, δεν είναι προβληματική, αλλά στην πραγματικότητα είναι και ιδιαίτερα επιθυμητή. Ο Bob Kahn συν-εφευρέτης του Internet Protocol, αποκαλεί τον όρο ουδετερότητα του δικτύου ως ένα "σύνθημα" και δηλώνει ότι διαφωνεί με την εγκαθίδρυση του, αλλά παραδέχεται ότι είναι ενάντια στον κατακερματισμό του δικτύου όποτε αυτός γίνεται για να εξαιρεθούν οι άλλοι συμμετέχοντες. Οι αντίπαλοι της επιβολής των κανονισμών για την ουδετερότητα του δικτύου υποστηρίζουν επίσης ότι, η καλύτερη λύση για τις διακρίσεις από τους παρόχους ευρυζωνικών είναι ότι θα ενθαρρύνουν τον μεγαλύτερο ανταγωνισμό μεταξύ των φορέων αυτών, που σήμερα περιορίζεται σε πολλούς τομείς.

4.2.1 Η δήλωση του FCC για την ευρυζωνική πολιτική

Το 2005, η Ομοσπονδιακή Επιτροπή Επικοινωνιών (Federal Communications Commission, FCC) των ΗΠΑ, εξέδωσε μια δήλωση ευρυζωνικής πολιτικής (επίσης γνωστή ως Δήλωση Πολιτικής Διαδικτύου (Internet Policy Statement) η οποία απαριθμεί τέσσερις αρχές του ανοιχτού διαδικτύου, "να ενθαρρύνει την εξάπλωση των ευρυζωνικών δικτύων, τη διαφύλαξη και την προώθηση της ανοιχτής και διασυνδεδεμένης φύσης του δημόσιου διαδικτύου, που οι καταναλωτές δικαιούνται να:

- * Έχουν πρόσβαση σε νόμιμο περιεχόμενο της επιλογής τους στο διαδίκτυο
- * Κάνουν χρήση εφαρμογών και υπηρεσιών της επιλογής τους, με την επιφύλαξη των αναγκών για την επιβολή του νόμου
- * Συνδέουν τις νόμιμες συσκευές τους (πχ. υπολογιστές, smartphones κτλ.) που δεν βλάπτουν το δίκτυο
- * Υπάρχει (υγιής) ανταγωνισμός μεταξύ των παρόχων δικτύων, των παρόχων υπηρεσιών και εφαρμογών και των παρόχων περιεχομένου

Τα σημεία αυτά συχνά συνοψίζονται στο εξής: "κάθε νόμιμο περιεχόμενο, κάθε νόμιμη εφαρμογή, κάθε νόμιμη συσκευή και κάθε πάροχος". Το νομοσχέδιο American Recovery and Reinvestment Act (2009) από τον πρόεδρο Μπαράκ Ομπάμα, έκανε έκκληση για μια επένδυση 7,2 δισεκατομμυρίων δολαρίων στις ευρυζωνικές υποδομές και περιελάμβανε μια διάταξη διαφάνειας. Κατά τη διάρκεια της ακρόασης της FCC, η National Cable & Telecommunications Association κάλεσε την FCC να εγκρίνει τα τέσσερα κριτήρια που ορίζονται στη δήλωση της πολιτικής του διαδικτύου το 2005, ως την απαιτούμενη ανοιχτότητα (openness).

Το 2008, όταν η FCC έβγαλε σε πλειστηριασμό το μπλοκ των 700MHz του ασύρματου φάσματος, εν αναμονή της μετάβασης προς την DTV (Digital TV/Ψηφιακή τηλεόραση), η Google υποσχέθηκε να καταθέσει μια προσφορά για \$4,6 δις εάν η FCC απαιτήσει από τον νικητή δικαιούχο να τηρεί τέσσερις προϋποθέσεις:

* Ανοιχτές εφαρμογές: Οι καταναλωτές θα πρέπει να είναι σε θέση να κατεβάσουν και να χρησιμοποιήσουν τις εφαρμογές λογισμικού, το περιεχόμενο ή τις υπηρεσίες που επιθυμούν

* Ανοιχτές συσκευές: Οι καταναλωτές θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν μια φορητή συσκευή επικοινωνίας με όποιο ασύρματο δίκτυο προτιμούν

* Ανοιχτές υπηρεσίες: Τρίτοι (μεταπωλητές) θα πρέπει να είναι σε θέση να αποκτήσουν ασύρματες υπηρεσίες από έναν κάτοχο αδειας στα 700MHz σε χονδρική βάση, με βάση λογικούς και χωρίς διακρίσεις εμπορικούς όρους

* Ανοιχτά δίκτυα: Τρίτοι, όπως οι πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου, θα πρέπει να είναι σε θέση να διασυνδέονται σε οποιοδήποτε τεχνικά εφικτό σημείο του ασύρματου δικτύου ενός 700MHz δικαιούχου

Οι προϋποθέσεις αυτές σε γενικές γραμμές είναι παρόμοιες με αυτές στην Internet Policy Statement (Δήλωση Πολιτικής Διαδικτύου) της FCC (οι εφαρμογές και το περιεχόμενο στην δήλωση της FCC συνδυάζονται σε μία από τις προϋποθέσεις, ενώ υπάρχει μια επιπλέον προϋπόθεση ως προσθήκη, συμπεριλαμβάνεται μια απαίτηση για τη χονδρική πρόσβαση για τους τρίτους παροχείς). Η FCC υιοθέτησε μόνο δύο από τα τέσσερα αυτά κριτήρια για τη δημοπρασία, δηλαδή τα ανοιχτά συστήματα και τις ανοιχτές εφαρμογές και αυτά να εφαρμόζονται μόνο ως όροι στο εθνικό τμήμα του μπλοκ C της μπάντας.

Τον Σεπτέμβριο του 2009, ο πρόεδρος της FCC, Julius Genachowski, πρότεινε να προστεθούν δύο επιπλέον κανόνες πάνω στην Δήλωση Πολιτική του 2005, δηλαδή, την αρχή της μη-διάκρισης, όπου οι πάροχοι διαδικτυακών υπηρεσιών δεν πρέπει να εισαγάγουν διακρίσεις εις βάρος οποιουδήποτε περιεχομένου ή εφαρμογής, καθώς και την αρχή της διαφάνειας, στην οποία απαιτείται ότι, οι ISPs θα πρέπει να αποκαλύπτουν όλες τις πολιτικές τους προς τους πελάτες. Υποστήριξε, επίσης, ότι και η ασύρματη επικοινωνία θα πρέπει να υπόκειται στην ίδια ουδετερότητα του δικτύου, όπως και οι πάροχοι ενσύρματης επικοινωνίας.

Τον Οκτώβριο του 2009, η FCC έκανε το επόμενο βήμα εγκρίνοντας με μια ανακοίνωση της, την θέσπιση των προτεινόμενων κανόνων σχετικά με το θέμα της ουδετερότητας του δικτύου.

Τον Μάιο του 2010, αφού θεωρήθηκε ότι η FCC θα αφήσει την προσπάθειά της να επιβάλλει την ουδετερότητα του δικτύου, αυτή ανακοίνωσε όμως ότι θα συνεχίσει τον αγώνα της. Υπήρχε η αίσθηση ότι δεν θα είναι σε θέση να επιβάλλει την ουδετερότητα του δικτύου μετά και την ανατροπή από το ομοσπονδιακό δικαστήριο των ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε εναντίον της Comcast. Ωστόσο, σύμφωνα με τον πρόεδρο της επιτροπής, Julius Genachowski, η FCC έχει προτείνει τον επαναχαρακτηρισμό των πάροχων ευρυζωνικής πρόσβασης στο διαδίκτυο σύμφωνα με τις διατάξεις του Τίτλου 2 του νόμου περί Επικοινωνιών (Title 2 of the Communications Act) σε μια προσπάθεια να αναγκάσει τους παρόχους να τηρούν τους ίδιους κανόνες όπως και στα τηλεφωνικά δίκτυα. Αυτή η

ρύθμιση έχει ως στόχο να αποτρέψει, την “*άδικη και παράλογη διάκριση των τελών, των πρακτικών, των ταξινομήσεων, των κανονισμών, των εγκαταστάσεων ή των υπηρεσιών*”.

Στις 21 Δεκεμβρίου 2010, η FCC ενέκρινε νέους κανόνες για να απαγορεύσει στους πάροχους καλωδιακής τηλεόρασης και τηλεφωνικών υπηρεσιών από το να διενεργούν παρεμπόδιση της πρόσβασης σε ανταγωνιστές ή σε ορισμένες ιστοσελίδες όπως το Netflix. Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν επίσης ένα πιο περιορισμένο σύνολο των υποχρεώσεων για τους παρόχους ασύρματης επικοινωνίας. Οι κανόνες αυτοί δεν θα απέτρεπαν στους ISPs να χρεώνουν περισσότερα για την παροχή ταχύτερης πρόσβασης. Ρεπουμπλικάνοι στο Κογκρέσο έχουν ανακοινώσει σχέδια για την αναστροφή των κανόνων μέσω της νομοθεσίας. Η Verizon έχει επίσης δηλώσει ότι θα προσβάλει την απόφαση της FCC στο δικαστήριο και ο Colin Crowell, ο πρώην ανώτερος σύμβουλος του προέδρου της FCC, ανέφερε ότι τέτοιες δικαστικές προκλήσεις και διαμάχες θα είναι “αναπόφευκτες”.

Ανάπτυξη της έννοιας

Η συζήτηση γενικά για την έννοια της ουδετερότητας του δικτύου προηγείται της σημερινής εστιασμένης συζήτησης στο διαδίκτυο και υπάρχει από την εποχή του τηλέγραφου. Το 1860 ψηφίστηκε ένας νόμος στις ΗΠΑ (Pacific Telegraph Act του 1860) για να χρηματοδοτήσει μια σειρά από τηλέγραφους, δηλώνοντας ότι:

τα μηνύματα που λαμβάνονται από οποιοδήποτε άτομο, εταιρεία ή επιχείριση ή από οποιαδήποτε τηλεγραφική γραμμή που συνδέεται με αυτή τη γραμμή είτε στα διαθέσιμα άκρα της, αμερόληπτα θα (ανά-)μεταδίδονται με τη σειρά λήψης τους, εκτός από τις αποστολές της κυβέρνησης που έχουν προτεραιότητα...

-Μια πράξη για να διευκολύνει την επικοινωνία μεταξύ των δύο ακτών, Ατλαντικού και Ειρηνικού, με τον ηλεκτρικό τηλέγραφο, 16 Ιουνίου 1860.

Το 1888, ο Almon Brown Strowger εφηύρε ένα αυτόματο τηλεφωνικό κέντρο για να παρακάμψει τις μη-ουδέτερες τηλεφωνικές συνδέσεις από μια τηλεφωνήτρια χειρίστρια κέντρου, που έκανε ανακατεύθυνση των κλήσεων προς την επιχείρησή του σε έναν ανταγωνιστή του για την αποκομιδή κέρδους. (Εκείνη την εποχή τα τηλέφωνα λειτουργούσαν με χειροκίνητα τηλεφωνικά κέντρα, ο Strowger είχε γραφείο τελετών, όμως η σύζυγος ενός ανταγωνιστή του δούλευε σε ένα τηλεφωνικό κέντρο και περνούσε τις κλήσεις προς το τηλέφωνο της επιχείρησής του συζύγου της. Για να σταματήσει αυτή την μη-ουδέτερη μεταχείριση, ο Strowger κατασκεύασε το πρώτο αυτόματο καντράν επιλογής τηλεφωνικού αριθμού που καταργούσε την ανάγκη για τηλεφωνικά κέντρα με τηλεφωνήτριες).

Το 2003, ο Tim Wu, καθηγητής στο Columbia Law School, δημοσίευσε και διέδωσε μια πρόταση για έναν κανόνα ουδετερότητας, στην εργασία του Network Neutrality, Broadband Discrimination (Ουδετερότητα Δικτύου, Ευρυζωνικές Διακρίσεις). Η εργασία αυτή εξετάζει την ουδετερότητα του δικτύου από την άποψη της ουδετερότητας μεταξύ των εφαρμογών,

καθώς και την ουδετερότητα μεταξύ των δεδομένων και την κυκλοφορία βάση της QoS ευαισθησίας (Quality of Service, Ποιότητα παρεχόμενων Υπηρεσιών) και πρότεινε κάποια νομοθεσία για την δυνητική αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων.

Κατά τη διάρκεια του 2005 και 2006, η ουδετερότητα του δικτύου και το μέλλον του internet συζητήθηκε από τις εταιρείες πάροχους ενσύρματης επικοινωνίας, τους καταναλωτές και τους πάροχους υπηρεσιών διαδικτύου (ISPs), παρόλο που το θέμα αγνοούνταν σχεδόν παντελώς από τα ΜΜΕ μέχρι το 2006.

Τον Αύγουστο του 2010, η Google και η Verizon κατέληξαν σε μια συμφωνία στην οποία και οι δύο ήταν αντίθετες στην πλήρη ουδετερότητα του δικτύου. Η συμφωνία αναφέρει λεπτομερώς ότι, οι ISPs θα πρέπει να "απαγορεύεται να αποτρέπουν τους χρήστες ευρυζωνικών υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, από το να":

- * Αποστέλλουν και να λαμβάνουν νόμιμο περιεχόμενο της επιλογής τους
- * Τρέχουν νόμιμες εφαρμογές και να χρησιμοποιούν νόμιμες υπηρεσίες της επιλογής τους
- * Συνδέουν τις νόμιμες συσκευές της επιλογής τους, που δεν βλάπτουν το δίκτυο ή κάποια υπηρεσία, δεν διευκολύνουν την κλοπή κάποιας υπηρεσίας ή δεν βλάπτουν τους άλλους χρήστες κάποιας υπηρεσίας

Επίσης, έφτασαν μέχρι το σημείο να πουν πως οι ασύρματοι πάροχοι ISPs, όπως οι εταιρείες κινητής τηλεφωνίας, δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν ουδετερότητα δικτύου στους πελάτες τους. Το σκεπτικό για τη δήλωση αυτή ήταν ότι τα ασύρματα δίκτυα εξακολουθούν ακόμα να αναπτύσσονται.

4.3 Επιχειρήματα για την ουδετερότητα του δικτύου

Εικόνα 4.3--0-3 Λογότυπο Network Neutrality

Οι υποστηρικτές της ουδετερότητας του δικτύου θέλουν μια νομική εντολή που να διασφαλίζει ότι οι εταιρείες καλωδιακής επικοινωνίας θα επιτρέπουν στους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου (ISPs) την ελεύθερη πρόσβαση στις καλωδιακές γραμμές, αυτό ονομάζεται κοινή συμφωνία μεταφοράς (common carriage agreement) και είναι το μοντέλο που χρησιμοποιήθηκε για το dial-up internet. Θέλουν να εξασφαλίσουν ότι οι εταιρείες

καλωδιακής επικοινωνίας δεν θα μπορούν να παρακολουθούν, να διακόπτουν ή να φιλτράρουν το περιεχόμενο του internet, χωρίς ρητή δικαστική εντολή.

Το SaveTheInternet.com κατηγορεί τις εταιρίες τηλεπικοινωνιών και καλωδιακής διασύνδεσης ότι θέλουν "να είναι οι φύλακες του internet, να αποφασίζουν ποιες ιστοσελίδες θα τρέχουν γρήγορα ή αργά και ποιες δεν θα φορτώνονται καθόλου". Σύμφωνα με το SaveTheInternet.com, αυτές οι εταιρείες θέλουν να "πληρώνουμε φόρους περιεχομένου για να μας εγγυηθούν την ταχεία παράδοση των δεδομένων μας... να προβαίνουν σε διακρίσεις υπέρ των δικών τους μηχανών αναζήτησης, τις υπηρεσίες τηλεφωνίας διαδικτύου και του streaming video -επιβραδύνοντας ή κλειδώνοντας εκτός τους ανταγωνιστές τους". Ο Vinton Cerf, συν-εφευρέτης του Internet Protocol (IP) και νυν Αντιπρόεδρος και Chief Internet Evangelist στη Google, στήριξε τις προσπάθειες για την εισαγωγή νομοθεσίας για την ουδετερότητα του δικτύου στις Ηνωμένες Πολιτείες, υποστηρίζοντας ότι "το διαδίκτυο σχεδιάστηκε χωρίς να υπάρχουν κάποιοι φύλακες πάνω από το νέο περιεχόμενο ή τις υπηρεσίες", ο Cerf κατέληξε στο συμπέρασμα ότι:

Η δυνατότητα των ευρυζωνικών μεταφορέων να ελέγχουν το τι οι άνθρωποι θα βλέπουν και το τι θα κάνουν σε online σύνδεση, θα υπονόμει ριζικά τις αρχές που έχουν κάνει το διαδίκτυο να έχει μια τέτοια επιτυχία.

Ο Vinton Cerf σε μαρτυρία ενώπιον του Κογκρέσου στις 7 Φεβρουαρίου 2006 αναφέρει πως «Σημαντική εξέλιξη στη «μάχη» περί της «ουδετερότητας του Διαδικτύου» (net neutrality) αποτελεί η θέσπιση κανόνων από την αμερικανική Federal Communications Commission.

Η εν λόγω εξέλιξη θεωρείται νίκη για τους υπερμάχους τους, με την επιτροπή να υπερψηφίζει τις αλλαγές που προτάθηκαν από τον πρόεδρο, Τομ Γουίλνερ, με τρεις ψήφους υπέρ και δύο κατά. Όπως αναφέρεται σε δημοσίευμα του BBC, η US Telecommunications Industry Association ανακοίνωσε ότι οι πάροχοι broadband υπηρεσιών θα αναλάβουν άμεση νομική δράση όσον αφορά στις αλλαγές κανόνων.

Οι βασικές αλλαγές έχουν ως εξής: η πρόσβαση σε ευρυζωνικές υπηρεσίες αναθεωρείται ως υπηρεσία τηλεπικοινωνιών, κάτι που σημαίνει ότι θα υποβάλλεται σε πολύ περισσότερους κανόνες και κανονισμούς και οι πάροχοι broadband δεν μπορούν να μπλοκάρουν ή να επιταχύνουν συνδέσεις επί πληρωμή, ούτε να υπογράφουν συμφωνίες με εταιρείες παραγωγής υλικού (paid prioritisation) για ομαλότερη παράδοσή του σε καταναλωτές. Επίσης, οι συμφωνίες διασύνδεσης, όπου εταιρείες υλικού πληρώνουν παρόχους broadband για σύνδεση με τα δίκτυά τους, θα υποβάλλονται σε κανόνες και κανονισμούς. Εταιρείες που θεωρούν ότι υφίστανται άδικες χρεώσεις, μπορούν να παραπονεθούν στην FCC, με τις υποθέσεις να εξετάζονται κατά περίπτωση. Όλοι οι κανόνες ισχύουν για παρόχους τόσο mobile υπηρεσιών όσο και σταθερών, ενώ δεν θα εφαρμοστούν κάποιοι κανόνες, όπως ο έλεγχος τιμών.

Πριν την ψηφοφορία, τα μέλη της επιτροπής άκουσαν τις εισηγήσεις μιας σειράς υπερμάχων της net neutrality, μεταξύ των οποίων και το ιδρυτής του Web, Τιμ Μπέρνερς Λι. Η γενικότερη αίσθηση μεταξύ των υπερμάχων είναι αυτή της «νίκης» - και όπως ήταν

αναμενόμενο υπάρχουν αντιδράσεις από τους πολεμίους της, και συγκεκριμένα τον εταιρικό χώρο, με τη Verizon να ανακοινώνει ότι οι κανόνες της FCC είναι «γραμμένοι στην εποχή της ατμομηχανής και του τηλεγράφου» και ότι «η ιστορία θα κρίνει τις ενέργειες αυτές ως λανθασμένες». Από πλευράς του ο Σκοτ Μπέλτσερ, διευθύνων σύμβουλος της Telecommunications Industry Association, δήλωσε ότι το σκεπτικό κανόνων αποτελούσε υπερβολική αντίδραση και ότι αναμένονται αντιδράσεις από τους παρόχους. «Θα αναλάβουν δράση νομικής φύσης άμεσα και θα συνεχίσουν να δουλεύουν στο Κογκρέσο για να επιτύχουν νομοθεσία σχετικά με τους κανόνες αυτούς» δήλωσε στο BBC, συμπληρώνοντας ότι οι πάροχοι θα πρέπει να συνεχίσουν να επενδύουν στη σχετική υποδομή- και για να το κάνουν αυτό θα πρέπει να περιμένουν κέρδη από τις επενδύσεις τους.

Όπως σημειώνεται σε σχετικό δημοσίευμα του CNN, οι πανηγυρισμοί περί «διάσωσης του Ίντερνετ» από την τελευταία εξέλιξη είναι υπερβολικοί, όπως και τα περί «καταστροφής του» εξαιτίας της επιβολής κανονισμών, καθώς υπάρχει ακόμα πολύς δρόμος στην υπόθεση, εφόσον οι κανόνες δεν θα επισημοποιηθούν μέχρι το καλοκαίρι, ενώ αναμένεται και αμφισβήτησή τους από τις εταιρείες στο δικαστήριο. Μια δικαστική απόφαση θα μπορούσε να τους «παγώσει», ενώ ο επόμενος πρόεδρος, σε περίπτωση που είναι Ρεπουμπλικάνος, ενδεχομένως να τους αναστείλει.

Όπως επισημαίνεται, βραχυπρόθεσμα δεν αλλάζει κάτι – ωστόσο η FCC «μόλις έδωσε στον εαυτό της τη δύναμη να νικήσει ένα τρομερό τέρας: τους μονοπωλιακών αντιλήψεων ιδιοκτήτες δικτύων που μπορούν να πνίξουν την ελευθερία του Ίντερνετ μπλοκάροντας ιστοσελίδες- ή δημιουργώντας μια “γραμμή ταχείας κυκλοφορίας” για τις προνομιούχες, πλούσιες εταιρείες τεχνολογίας που μπορούν να πληρώσουν για αυτήν». Ωστόσο, όπως υποστηρίζεται το «τέρας» αυτό απειλεί μάλλον φανταστική απειλή, καθώς σε προηγούμενες περιπτώσεις που χρειάστηκαν επεμβάσεις, η FCC χρησιμοποίησε υπάρχοντες κανόνες. «Οι νέοι κανόνες στην ουσία διατηρούν το status quo. Το Ίντερνετ σίγουρα φαίνεται ελεύθερο σήμερα. Θα φαίνεται έτσι και αύριο».

4.3.1 Σαφείς κανόνες υπέρ της «ουδετερότητας του Διαδικτύου» από τον επικεφαλής της FCC

Μία πρόταση διαμόρφωσης κανόνων σχετικά με την αποκαλούμενη «ουδετερότητα του Διαδικτύου» (net neutrality), οι οποίοι θα εμποδίζουν τους παρόχους να μπλοκάρουν ιστοσελίδες, να «πνίγουν» τις ταχύτητες των υπηρεσιών Ίντερνετ ή να προσφέρουν σε εταιρείες τη δυνατότητα να πληρώνουν για να δίνεται προτεραιότητα στο Web traffic τους σε σχέση με άλλες («fast lane»), υπέβαλε ο επικεφαλής της αμερικανικής Federal Communications Commission των ΗΠΑ, Τομ Γουίλερ, με άρθρο του στο Wired.

Η συγκεκριμένη τοποθέτηση θεωρείται κομβικής σημασίας στην αντιπαράθεση που έχει ξεσπάσει για το συγκεκριμένο ζήτημα στις ΗΠΑ, καθώς οι υπέρμαχοι της net neutrality υποστηρίζουν ότι αποτελεί θεμελιώδη λίθο της λειτουργίας του Ίντερνετ ως ανοικτής πλατφόρμας για καινοτομία και ελεύθερη έκφραση.

«Η ώρα να λύσουμε το ζήτημα της Net Neutrality έχει φτάσει. Αυτή την εβδομάδα, θα κοινοποιήσω στα μέλη της FCC την πρόταση των νέων κανόνων για τη διατήρηση του

Ίντερνετ ως μιας ανοικτής πλατφόρμας καινοτομίας και ελεύθερης έκφρασης. Αυτή η πρόταση βασίζεται σε μακρόχρονες ρυθμιστικές αρχές, εμπειρία στις αγορές και τις απόψεις του κοινού, που γνωστοποιήθηκαν μέσα στους τελευταίους μήνες» αναφέρεται σχετικά στο άρθρο.

Ο κ. Γουΐλερ διευκρινίζει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών broadband έχουν ένα «κατανοητό κίνητρο» για να επιθυμούν να διαχειρίζονται τα δίκτυά τους έτσι ώστε να μεγιστοποιούνται τα κέρδη. «Αλλά οι ενέργειές τους μπορεί να μην είναι πάντα προς όφελος των χρηστών. Το Κογκρέσο έδωσε στην FCC ευρεία εξουσιοδότηση να ανανεώσει τους κανόνες του για να ανταποκρίνονται στις αλλαγές στην τεχνολογία και τη συμπεριφορά στις αγορές με τρόπο που θα προστατεύονται οι καταναλωτές. Ανά τα χρόνια, η επιτροπή έχει χρησιμοποιήσει αυτή την εξουσία προς μεγάλο όφελος του κοινού».

Ο κ. Γουΐλερ παρουσιάζει κάποια παραδείγματα του παρελθόντος και υπογραμμίζει ότι είναι «θεμελιώδες πρόβλημα» το να επιτρέπεται σε δίκτυα να λειτουργούν ως «θυρωροί» και προτείνει η FCC να χρησιμοποιήσει την εξουσιοδότησή της για να εφαρμόσει και να επιβάλει την προστασία του «ανοικτού Ίντερνετ». «Υποβάλλω στους συναδέλφους μου τις ισχυρότερες προστασίες ανοικτού Ίντερνετ που προτάθηκαν ποτέ από την FCC. Αυτοί οι εφαρμόσιμοι, ξεκάθαροι κανόνες θα απαγορεύουν την επί πληρωμή επιβολή προτεραιότητας και το μπλοκάρισμα ή 'πνίξιμο' νόμιμου υλικού και υπηρεσιών. Προτείνω την πλήρη εφαρμογή – για πρώτη φορά- αυτών των ξεκάθαρων κανόνων στο mobile broadband. Η πρότασή μου διασφαλίζει το δικαίωμα των χρηστών να πηγαίνουν εκεί που θέλουν, όταν το θέλουν, και τα δικαιώματα αυτών που έχουν να κάνουν με την καινοτομία να παρουσιάζουν νέα προϊόντα χωρίς να ζητούν την άδεια κανενός». Όλα αυτά μπορούν να επιτευχθούν, υποστηρίζει, υποστηρίζοντας παράλληλα τις επενδύσεις στα ευρυζωνικά δίκτυα. Η πρότασή του, όπως σημειώνει, θα έχει ως αποτέλεσμα τον εκμοντερνισμό του σχετικού «Title II» του πλαισίου κανόνων, ανανεώνοντάς το για τα δεδομένα του 21ου αιώνα.

«Το Ίντερνετ πρέπει να είναι γρήγορο, δίκαιο και ανοικτό. Αυτό είναι το μήνυμα που έλαβα από καταναλωτές και ανθρώπους της καινοτομίας ανά το έθνος. Αυτή είναι η αρχή που επέτρεψε στο Ίντερνετ να εξελιχθεί σε μια άνευ προηγουμένου πλατφόρμα καινοτομίας και ανθρώπινης έκφρασης. Και αυτό είναι το μάθημα που έλαβα ως επικεφαλής μιας τεχνολογικής startup στην αυγή της εποχής του Ίντερνετ. Η πρόταση που παρουσιάζω στην επιτροπή θα διασφαλίσει ότι το Ίντερνετ θα παραμείνει ανοικτό, τώρα και στο μέλλον, για όλους τους Αμερικανούς» καταλήγει το άρθρο.

4.4 Επιχειρήματα υπέρ της Ουδετερότητας του Διαδικτύου

Οι υποστηρικτές της Ουδετερότητας του Διαδικτύου τάσσονται κυρίως υπέρ των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των καταναλωτών και αναπτύσσουν μία σειρά από επιχειρήματα, όπως:

- Δεν θα πρέπει να ανατεθεί στους ISP ο ρόλος του ελεγκτή των δεδομένων, καθώς κάτι τέτοιο θα τους επιτρέψει να φιλτράρουν το περιεχόμενο του Διαδικτύου σύμφωνα με τις δικές τους επιχειρηματικές προτεραιότητες. Θα μπορούν να επιβραδύνουν το περιεχόμενο των ανταγωνιστών τους και να δημιουργούν με τεχνητό τρόπο πλεονεκτήματα σε δικές τους μηχανές αναζήτησης και υπηρεσίες. Ο έλεγχος περιεχομένου είναι

επιτρεπτός αποκλειστικά και μόνο όταν επιβάλλεται από δικαστική εντολή για συγκεκριμένα αδικήματα στα οποία μπορεί να έχει υποπέσει ένας χρήστης του Διαδικτύου.

- Η δικτυακή ουδετερότητα εξασφαλίζει ότι το Διαδίκτυο θα παραμείνει μία ανοικτή και ελεύθερη τεχνολογία που θα προωθεί τη δημοκρατική επικοινωνία και την ποικιλομορφία των πηγών ενημέρωσης. Αντίθετα, η μονοπώληση του Διαδικτύου θα επιτρέψει να επιβιώσουν μόνο οι πηγές ενημέρωσης που θα μπορούν να πληρώσουν για να έχουν προνομιακή πρόσβαση. Αυτό αποτελεί ένα σοβαρό πρόβλημα από τη σκοπιά των δημοκρατικών θεσμών.
- Μελέτες έχουν δείξει ότι εφόσον οι χρήστες του Διαδικτύου συνηθίσουν σε μία γρήγορη σύνδεση, στη συνέχεια βρίσκουν ανυπόφορη μια αργή σύνδεση και είναι λιγότερο υπομονετικοί στην αναμονή της αργής σύνδεσης να ανταποκριθεί. Έτσι, περιεχόμενο το οποίο θα παρέχεται από μία αργή σύνδεση θα έχει πολύ μικρότερες πιθανότητες να φθάσει στους χρήστες.
- Η δικτυακή ουδετερότητα θέτει ίσους όρους στις ιστοσελίδες και στις διαδικτυακές εφαρμογές, οι οποίες κρίνονται μόνο από την ποιότητα των υπηρεσιών που αυτές παρέχουν και όχι από τις ευμενείς ή δυσμενείς συνθήκες που μπορεί να διαμορφώσει το δίκτυο. Ένα Διαδίκτυο χωρίς ουδετερότητα θα μετατραπεί από χώρος καινοτομίας και ανταγωνισμού σε έναν χώρο εμπορικών συμφωνιών, γεγονός που θα καταστρέψει την καινοτομία.
- Η παραβίαση της ουδετερότητας του Διαδικτύου συνεπάγεται τη δυνατότητα των ISPs να παρακάμπτουν τους κανόνες που ορίζουν τα στρώματα Μεταφοράς και Εφαρμογής του TCP/IP, γεγονός που ισοδυναμεί με παραβίαση των θεμελιωδών κανόνων και πρωτοκόλλων του Διαδικτύου. Επιπλέον, η δυνατότητα διαμόρφωσης της ροής δεδομένων από το στρώμα Εφαρμογής υπονομεύει τη σχεδιασμένη ευελιξία του στρώματος Μεταφοράς.
- Η κατάργηση της ουδετερότητας του Διαδικτύου αποκλείεται να λειτουργήσει υπέρ της καινοτομίας και του ανταγωνισμού όπως ισχυρίζονται οι πολέμιοι της ουδετερότητας. Αυτό θα συμβεί επειδή είναι απίθανο να γίνουν νέες επενδύσεις για την κατασκευή νέων δικτύων που θα διακινούν πιο γρήγορα το περιεχόμενο. Αντίθετα, τα υφιστάμενα δίκτυα θα έχουν ισχυρή θέση έναντι των παρόχων περιεχομένου, οι οποίοι θα αναγκάζονται να πληρώνουν ώστε να μην επιβραδυνθεί το περιεχόμενό τους.
- Η αρχή της από άκρο-σε-άκρο (end-to-end) επικοινωνίας αναφέρει ότι σε ένα δίκτυο γενικού σκοπού οι λειτουργίες για συγκεκριμένες εφαρμογές πρέπει να υλοποιούνται στα άκρα του δικτύου και όχι σε ενδιάμεσους κόμβους. Αυτή είναι μία θεμελιώδης αρχή ανάπτυξης του Διαδικτύου και δεν πρέπει να παραβιαστεί.

Στους υποστηρικτές της ουδετερότητας του δικτύου περιλαμβάνονται οργανώσεις υπέρ των καταναλωτών, οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, online επιχειρήσεις και

ορισμένες εταιρείες τεχνολογίας (και φυσικά τους Πειρατές με τα Πειρατικά Κόμματα. Πολλές μεγάλες εταιρείες διαδικτυακών εφαρμογών είναι υποστηρικτές της ουδετερότητας. Η Yahoo!, η Vonage, το eBay, η Amazon, η IAC/InterActiveCorp, η Microsoft και μαζί τους και πολλές άλλες εταιρείες έχουν επίσης λάβει θέση για την υποστήριξη της ρύθμισης της ουδετερότητας, η Cogent Communications, ένας διεθνής φορέας παροχής υπηρεσιών διαδικτύου, έχει κάνει μια ανακοίνωση υπέρ ορισμένων πολιτικών της ουδετερότητας του δικτύου. Σύμφωνα με την Google:

Ουδετερότητα του δικτύου είναι η αρχή όπου οι χρήστες του διαδικτύου θα πρέπει να έχουν τον έλεγχο του περιεχομένου που βλέπουν και των εφαρμογών που χρησιμοποιούν στο διαδίκτυο. Το internet λειτουργεί σύμφωνα με αυτή την αρχή της ουδετερότητας, ακόμα και από τις πρώτες του μέρες... Βασικά, η ουδετερότητα του δικτύου είναι η περίπου ίση πρόσβαση στο διαδίκτυο. Κατά την άποψή μας, στους ευρυζωνικούς φορείς δεν πρέπει να επιτραπεί να χρησιμοποιήσουν την εξουσία τους στην αγορά για να εισαγάγουν διακρίσεις εις βάρος ανταγωνιστικών εφαρμογών ή περιεχομένου. Ακριβώς όπως οι τηλεφωνικές εταιρείες δεν επιτρέπεται να λένε στους καταναλωτές ποιους μπορούν να καλούν ή τι μπορούν να λένε στο τηλέφωνο, έτσι και ευρυζωνικοί φορείς δεν πρέπει να επιτρέπεται να χρησιμοποιήσουν την εξουσία τους στην αγορά για να ελέγχουν τη διαδικτυακή δραστηριότητα.

Στα άτομα που υποστηρίζουν την ουδετερότητα του δικτύου περιλαμβάνονται οι, Tim Berners-Lee, Vinton Cerf, Lawrence Lessig, Robert W. McChesney, Steve Wozniak, Susan P. Crawford, Ben Scott, David Reed και ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα.

Ένας αριθμός από ομάδες που ενδιαφέρονται για την Ουδετερότητα του Δικτύου έχει προκύψει, συμπεριλαμβανομένης και αυτής του SaveTheInternet.com που πλαισιώνει την ουδετερότητα του δικτύου ως εξής:

Ουδετερότητα σημαίνει ότι δεν υπάρχουν διακρίσεις. Η ουδετερότητα αποτρέπει στους παρόχους internet από τον αποκλεισμό, την επιτάχυνση ή την επιβράδυνση (στην προσπέλαση) του περιεχομένου στο Web με βάση την προέλευση, την κυριότητα ή τον προορισμό του... Το ελεύθερο και ανοικτό διαδίκτυο φέρνει μαζί του την επαναστατική πιθανότητα ότι κάθε ιστοσελίδα στο διαδίκτυο θα μπορούσε να έχει την εμβέλεια ενός τηλεοπτικού ή ραδιοφωνικού σταθμού. Η απώλεια της ουδετερότητας στα δίκτυα θα τερματιστεί αυτή η μοναδική ευκαιρία για την ελευθερία της έκφρασης.
- *SaveTheInternet.com FAQ*

Το Envision Seattle και το Community Environmental Legal Defense Fund προσφέρουν ένα μοντέλο νομικού διατάγματος για τις κοινότητες και τις πόλεις για να επιβάλουν ένα ελεύθερο και ανοικτό διαδίκτυο.

4.5 Επιχειρήματα κατά της Ουδετερότητας του Διαδικτύου

Οι επικριτές της Ουδετερότητας του Διαδικτύου θεωρούν κυρίως ότι η ουδετερότητα βλάπτει την ανάπτυξη της καινοτομίας και αναπτύσσουν μία σειρά από επιχειρήματα, όπως:

- Η διαβάθμιση και ιεράρχηση του εύρους ζώνης σε διαφορετικές κλάσεις είναι απαραίτητη για την μελλοντική καινοτομία στο Διαδίκτυο. Τα έσοδα που θα αποκομίσουν οι πάροχοι Διαδικτύου από την εφαρμογή μίας προτιμησιακής λογικής με την μορφή κλιμακωτών υπηρεσιών (tiered services) θα επενδυθούν στην ανάπτυξη δικτύων ευρυζωνικής πρόσβασης για περισσότερους καταναλωτές. Αντίθετα, η απώλεια των εσόδων αυτών θα καταστήσει πιο δύσκολο για τους ISPs να αποσβέσουν τις επενδύσεις τους σε ευρυζωνικά δίκτυα.
- Το Διαδίκτυο από τη φύση του δεν προσφέρει τους ίδιους όρους ανταγωνισμού: οι μεγάλες εταιρείες επιτυγχάνουν πλεονεκτήματα έναντι των μικρότερων ανταγωνιστών τους, αναβαθμίζοντας πιο συχνά τους διακομιστές τους και αγοράζοντας υπηρεσίες υψηλής χωρητικότητας. Αντίθετα, μεμονωμένοι πολίτες ή επιχειρήσεις θα πρέπει να μπορούν να επιβαρυνθούν λιγότερο προκειμένου να λάβουν το επίπεδο υπηρεσίας που επιθυμούν και όχι κάποιο υψηλότερο που είναι εκτός των αναγκών τους.
- Οι ΗΠΑ που έχουν υιοθετήσει μία πιο ήπια ρυθμιστική προσέγγιση σε σχέση με την Ευρώπη, η οποία αντιμετωπίζει το θέμα της ευρυζωνικής πρόσβασης υπό την οπτική των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, έχει υψηλότερες ταχύτητες ευρυζωνικής πρόσβασης παρά την πολύ χαμηλότερη πυκνότητα πληθυσμού σε σχέση με την Ευρώπη. • Η αγορά των παρόχων Διαδικτύου στις ΗΠΑ είναι ήδη πολύ ανταγωνιστική και οι τιμές έχουν μειωθεί πολύ σε σχέση με τα προηγούμενα έτη, ενώ οι ευρυζωνικές υποδομές και το πλήθος των καταναλωτών που καλύπτονται από αυτές έχουν πολλαπλασιαστεί. Τα περιθώρια κέρδους των ISPs είναι γενικά στο ένα έκτο ή στο ένα όγδοο των εταιρειών περιεχομένου, όπως η Apple και η Google, οι οποίες χρησιμοποιούν δωρεάν τις ευρυζωνικές υποδομές για να προωθούν τις υπηρεσίες τους.
- Ήδη το 90% των αμερικάνικων νοικοκυριών έχουν πρόσβαση σε τουλάχιστον έναν ενσύρματο και σε έναν ασύρματο πάροχο ευρυζωνικών υπηρεσιών, με ταχύτητες τουλάχιστον 16 Mbps. Επιπλέον, περίπου 250 - 300 εκατομμύρια Αμερικανοί καλύπτονται από σύγχρονα δίκτυα 4G/LTE. Η θέσπιση αυστηρότερων κανονισμών είναι πιθανό να καταστήσει λιγότερο ανταγωνιστική την αγορά της ευρυζωνικής πρόσβασης.
- Η απώλεια εσόδων που θα έχουν οι πάροχοι εξαιτίας της ουδετερότητας του Διαδικτύου θα αποστερήσει από αυτούς κεφάλαια τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για επενδύσεις σε νέες υποδομές πρόσβασης. Έτσι, το κράτος θα αναγκαστεί να επιβάλλει νέους φόρους στους φορολογούμενους προκειμένου να χρηματοδοτήσει ή να επιδοτήσει το ίδιο την ανάπτυξη νέων υποδομών καθολικής ευρυζωνικής πρόσβασης.

- Η απότομη αύξηση της κίνησης στο Διαδίκτυο από τις αρχές της δεκαετίας του 2010, η οποία οφείλεται κυρίως στις υπηρεσίες βίντεο όπως το YouTube αλλά και σε υπηρεσίες διαμοιρασμού αρχείων μέσω peer-to-peer, προκαλεί ένα είδος κατάχρησης της διαθέσιμης χωρητικότητας των δικτύων των ISPs. Αν δεν εφαρμοστεί κάποιο ξεχωριστό τιμολόγιο (υψηλότερης) χρέωσης αυτών των υπηρεσιών, τότε αυτό λειτουργεί αποτρεπτικά στην κατασκευή νέων δικτύων, άρα τίθεται σε κίνδυνο η καινοτομία.

- Οι κανονιστικοί περιορισμοί, όπως για παράδειγμα τα δικαιώματα διέλευσης, που θέτουν οι κυβερνήσεις επιβάλλουν εμπόδια και λειτουργούν αποτρεπτικά για την είσοδο νέων παικτών στην αγορά των υποδομών ευρυζωνικής πρόσβασης. Έτσι μειώνεται ο αριθμός των ISPs που μπορούν να αναπτύξουν επικερδώς ευρυζωνικές υπηρεσίες.

Το Διαδίκτυο είναι μία επιτυχημένη ιστορία ελεύθερης ανάπτυξης, ιδιαίτερα έντονης τα τελευταία 20 χρόνια. Οι κυβερνητικοί κανονισμοί σε θέματα τεχνολογίας είναι περιττοί και μόνο στρεβλώσεις μπορούν να επιφέρουν.

4.5.1 Ψηφιακά δικαιώματα και ελευθερίες

Ο Lawrence Lessig και ο Robert W. McChesney υποστηρίζουν πως η δικτυακή ουδετερότητα διασφαλίζει ότι, το διαδίκτυο θα παραμένει μία ελεύθερη και ανοιχτή τεχνολογία, στην προώθηση της δημοκρατικής επικοινωνίας. Ο Lessig και ο McChesney προβάλλουν το επιχείρημα ότι, η μονοπώληση του διαδικτύου θα καταπνίξει την ποικιλομορφία των ανεξάρτητων πηγών ειδήσεων και την παραγωγή καινοτόμου και νέου περιεχομένου στον παγκόσμιο ιστό.

4.5.2 Ανταγωνισμός και καινοτομία

Οι υποστηρικτές της ουδετερότητας του δικτύου υποστηρίζουν ότι, επιτρέποντας στις εταιρείες καλωδιακής επικοινωνίας, που συχνά αποκαλούνται "*φύλακες περιεχομένου*", το δικαίωμα να απαιτήσουν διόδια για να εγγυηθούν την ποιότητα ή την πριμοδότηση της παράδοσης του, θα δημιουργήσει αυτό που ο Tim Wu αποκαλεί "*άδικο επιχειρηματικό μοντέλο*". Οι υποστηρικτές προειδοποιούν ότι χρεώνοντας "*κάθε τοποθεσία στο web, από τον μικρότερο blogger μέχρι και την Google*", οι ιδιοκτήτες των δικτύων θα μπορούν να είναι σε θέση να μπλοκάρουν ιστοσελίδες και υπηρεσίες των ανταγωνιστών τους στο web, καθώς και να αρνηθούν την πρόσβαση σε όσους δεν μπορούν να πληρώσουν. Σύμφωνα με τον Tim Wu, οι εταιρείες καλωδιακής επικοινωνίας σχεδιάζουν να "*περιχαρακώσουν το εύρος ζώνης*" για τις δικές τους τηλεοπτικές υπηρεσίες και να χρεώνουν στις εταιρείες διόδια για την "*εξυπηρέτηση κατά προτεραιότητα*".

Οι υποστηρικτές της ουδετερότητας του δικτύου υποστηρίζουν ότι η δυνατότητα για προνομιακή μεταχείριση στην κίνηση στο διαδίκτυο ή οι κλιμακωτές παροχές υπηρεσιών, θα θέσουν τις νεότερες online επιχειρήσεις σε μειονεκτική θέση και θα επιβραδύνουν την καινοτομία στις online υπηρεσίες. Ο Tim Wu υποστηρίζει ότι, χωρίς την ουδετερότητα του δικτύου, το διαδίκτυο θα υποβληθεί στον μετασχηματισμό του από μια αγορά "*όπου*

επικρατεί η καινοτομία, σε ένα πεδίο όπου θα επικρατούν οι εμπορικές συμφωνίες". Το SaveTheInternet.com υποστηρίζει ότι, η δικτυακή ουδετερότητα δημιουργεί ένα πεδίο "ίσων ευκαιριών" και ότι "το διαδίκτυο πάντα καθοδηγούνταν από την καινοτομία, οι τοποθεσίες και οι υπηρεσίες στο web πέτυχαν ή απέτυχαν στην δική τους αξία". Σύμφωνα με τον Lawrence Lessig και τον Robert W. McChesney:

Χωρίς την ουδετερότητα του δικτύου, το διαδίκτυο θα αρχίσει να μοιάζει με καλωδιακή τηλεόραση. Μια χούφτα γιγάντιων εταιριών θα ελέγχουν την πρόσβαση και τη διανομή περιεχομένου, θα αποφασίζουν τι θα βλέπεται και πόσο θα σας κοστίζει. Μεγάλες βιομηχανίες, όπως η υγειονομική περίθαλψη, η χρηματοδότηση, το λιανικό εμπόριο και τα τυχερά παιχνίδια θα έχουν να αντιμετωπίσουν τεράστια τιμολόγια για την γρήγορη και ασφαλή χρήση του δικτύου... Οι περισσότεροι από τους μεγάλους καινοτόμους στην ιστορία του διαδικτύου ξεκίνησαν στο γκαράζ του σπιτιού τους, με μεγάλες ιδέες και λίγα κεφάλαια. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Η προστασία της ουδετερότητας του δικτύου ελαχιστοποιεί τον έλεγχο από τους ιδιοκτήτες του δικτύου, μεγιστοποιεί τον ανταγωνισμό και προσελκύει τρίτους για να καινοτομούν. Η ουδετερότητα του δικτύου εγγυάται μια ελεύθερη και ανταγωνιστική αγορά για το περιεχόμενο του internet.

- Lawrence Lessig & Robert W. McChesney

4.5.3 Διατήρηση των προτύπων του διαδικτύου

Όσοι τάσσονται υπέρ της ουδετερότητας του δικτύου υποστηρίζουν ότι οποιαδήποτε νομοθετική παρέμβαση που θα δίνει την έγκριση στους υπάρχοντες παρόχους δικτύου να παρεμβαίνουν στη μεταφορά και να εφαρμόζουν διαχωρισμούς με κλιμάκωση στο διαδίκτυο, θα σηματοδοτήσει την πτώση των θεμελιωδών κανόνων του διαδικτύου και της διεθνούς αρχής της συναίνεσης. Περαιτέρω, αν η νομοθεσία υποστηρίξει την εφαρμογή μικρο-διαμόρφωσης στην μεταφορά των δεδομένων, αυτό θα υπονομεύσει την σχεδιασμένη ευελιξία του επιπέδου των μεταφορών.

4.5.4 Πρόληψη ψευδο-υπηρεσιών

Ο Alok Bhardwaj υποστηρίζει ότι, τυχόν παραβιάσεις της δικτυακής ουδετερότητας, ρεαλιστικά μιλώντας, δεν συνεπάγεται και πραγματική επένδυση, αλλά κέρδη για τις περιττές και αμφιβόλου ποιότητας/αξίας υπηρεσίες. Πιστεύει πως είναι μάλλον απίθανο ότι, θα γίνουν νέες επενδύσεις για να δημιουργηθούν νέα ιδιαίτερα δίκτυα για συγκεκριμένες ιστοσελίδες, ώστε αυτές να φτάνουν πιο γρήγορα στους τελικούς χρήστες. Αντίθετα, πιστεύει ότι η μη-ουδετερότητα του δικτύου θα περιλαμβάνει και τη μείωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών για να καταφέρουν αυτές να ανταποκριθούν στις χρεώσεις που θα επιβάλλονται για τις ιστοσελίδες, ώστε αυτές να αποφύγουν την επιβράδυνση τους.

4.5.5 Η αρχή του απ'-άκρου-εις-άκρον (End-to-end principle)

Ορισμένοι υποστηρικτές λένε ότι η ουδετερότητα του δικτύου είναι απαραίτητη προκειμένου να διατηρηθεί η αρχή του απ'-άκρου-εις-άκρον. Σύμφωνα με τον Lawrence Lessig και τον Robert W. McChesney:

Ουδετερότητα με απλά λόγια σημαίνει ότι όλα, όπως και το περιεχόμενο του διαδικτύου, πρέπει να έχουν ίση μεταχείριση και να κινούνται με την ίδια ταχύτητα σε σχέση με το δίκτυο. Οι ιδιοκτήτες των καλωδίων του διαδικτύου δεν μπορεί να κάνουν διακρίσεις. Αυτή είναι η απλή αλλά λαμπρή "end-to-end" σχεδίαση του διαδικτύου που έχει καταστεί μια τέτοια ισχυρή δύναμη για το οικονομικό και κοινωνικό καλό.
- Lawrence Lessig & Robert W. McChesney

Βάσει αυτής της αρχής, ένα ουδέτερο δίκτυο είναι ένα "χαζό" δίκτυο, απλά περνάει τα πακέτα ανεξάρτητα από τις εφαρμογές που υποστηρίζουν. Αυτή η άποψη εκφράστηκε από τον David S. Isenberg στην εργασία του "Η άνοδος του Χαζού Δικτύου" (The Rise of the Stupid Network).

Ένα, νέας "φιλοσοφίας και αρχιτεκτονικής" δίκτυο, αντικαθιστά το όραμα ενός Ευφυούς Δικτύου. Ένα όραμα στο οποίο το δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών θα πρέπει να κατασκευαστεί για μια "always-on" (αδιάκοπη) χρήση, χωρίς διακοπές και σπανιότητα. Θα πρέπει να κατασκευαστεί για την επίτευξη νοημοσύνης στην συσκευή του τελικού χρήστη και όχι στο ίδιο το δίκτυο. Και το δίκτυο θα κατασκευαστεί απλώς για να "παρέδωσε τα ψηφία, ηλίθιο" (Deliver the Bits, Stupid), όχι ως ένα φανταχτερό δίκτυο δρομολόγησης ή έναν "έξυπνο" μεταφραστή αριθμών... Στο "Stupid Network", τα δεδομένα θα πουν στο δίκτυο το που πρέπει να πάνε. (Σε αντίθεση, με ένα κύκλωμα δικτύου όπου το δίκτυο λέει το που θα πάνε τα δεδομένα). Σε ένα "Stupid Network", τα δεδομένα σχετικά με αυτό, θα είναι το αφεντικό... οι συσκευές του τελικού χρήστη θα είναι ελεύθερες να συμπεριφερθούν με ευελιξία, διότι, σε ένα "χαζό" δίκτυο τα δεδομένα είναι το αφεντικό, τα bits είναι ουσιαστικά ελεύθερα και δεν υπάρχει καμία παραδοχή ότι τα δεδομένα είναι σε έναν ενιαίο συντελεστή δεδομένων ή σε ένα τύπο δεδομένων.

- David S. Isenberg, *The Rise of the Stupid Network*

Σε αντίθεση με αυτή την ιδέα, η ερευνητική εργασία με τίτλο End-to-end arguments in system design (Απ'-άκρου-εις-άκρον επιχειρήματα στο σχεδιασμό συστήματος) από τους Saltzer, Reed, και Clark, υποστηρίζει ότι η νοημοσύνη του δικτύου δεν απαλλάσσει τα τελικά (στα άκρα του δικτύου) συστήματα από την απαίτηση να ελέγχουν τα εισερχόμενα δεδομένα για λάθη και για να αξιολογούν-περιορίζουν τον αποστολέα, ούτε και για μια χονδρική αφαίρεση της "νοημοσύνης" από τον πυρήνα του δικτύου.

Η αντιπολίτευση περιλαμβάνει, Cato Institute, Competitive Enterprise Institute, Goldwater Institute, Americans for Tax Reform και Ayn Rand Institutes. Στους αντίπαλους της ουδετερότητας του δικτύου, περιλαμβάνονται εταιρείες hardware και μέλη από την βιομηχανία ενσύρματων τηλεπικοινωνιών, καθώς και μεγάλοι πάροχοι τηλεπικοινωνιών.

Ένας αριθμός από αυτούς τους αντίπαλους δημιούργησαν μια ιστοσελίδα που ονομάζεται "Κάτω τα Χέρια από το Διαδίκτυο", Hands Off The Internet (η οποία δεν υπάρχει πλέον) για να προωθήσουν τα επιχειρήματά τους κατά της ουδετερότητας του δικτύου. Η κύρια οικονομική υποστήριξη για την ιστοσελίδα προήλθε από την AT&T και στα μέλη της περιλαμβάνονται επιχειρήσεις τεχνολογίας και η Citizens Against Government Waste.

Εικόνα 4.4.5-0-4 Ασφάλεια καλωδίων

Οι ρυθμίσεις περί ουδετερότητας του δικτύου βρίσκουν αντίθετους ορισμένους μηχανικούς του internet, όπως ο καθηγητής David Farber και ο εφευρέτης του TCP, Bob Kahn. Ο Robert Pepper είναι ο γενικός διευθυντής, παγκόσμιας πολιτικής για την προηγμένη τεχνολογία, στην Cisco Systems και ήταν ο πρώην επικεφαλής της αναπτυξιακής πολιτικής της FCC. Λέει: "Οι υποστηρικτές του κανονισμού για την ουδετερότητα του δικτύου πιστεύουν ότι, οι περισσότεροι κανόνες είναι απαραίτητοι. Κατά την άποψή τους, χωρίς μεγαλύτερη ρύθμιση, οι πάροχοι υπηρεσιών θα μπορούσαν να τεμαχίζουν το εύρος ζώνης ή τις υπηρεσίες, δημιουργώντας ένα διχαλωτό κόσμο στον οποίο οι πλούσιοι θα απολαμβάνουν μια πρώτη κατηγορίας πρόσβαση στο internet, ενώ όλοι οι άλλοι θα πηγαίνουν με τις αργές συνδέσεις και θα έχουν υποβαθμισμένο περιεχόμενο. Αυτό το σενάριο, όμως, είναι ένα ψεύτικο παράδειγμα. Ένας τέτοιος κόσμος, του όλα-ή-τίποτα δεν υπάρχει σήμερα, ούτε θα υπάρξει στο μέλλον. Χωρίς πρόσθετη ρύθμιση, οι πάροχοι υπηρεσιών είναι πιθανό να συνεχίσουν να κάνουν ότι κάνουν. Θα συνεχίσουν να προσφέρουν μια ποικιλία από σχέδια ευρυζωνικών υπηρεσιών, σε μια ποικιλία από τιμές και χρεώσεις που ταιριάζουν σε κάθε τύπο καταναλωτή". Ο Bob Kahn, ένας άλλος επιστήμονας υπολογιστών, δήλωσε ότι η ουδετερότητα του δικτύου είναι ένα σύνθημα που θα παγώσει την καινοτομία στον πυρήνα του διαδικτύου.

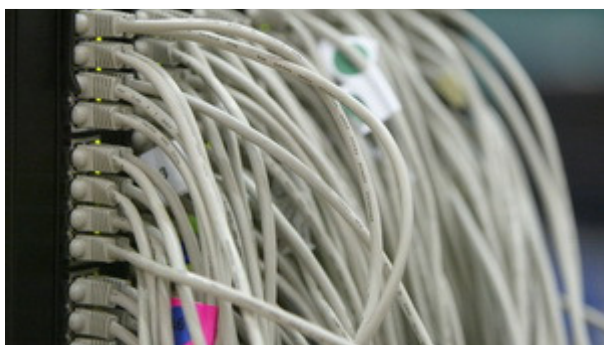
Ο Farber έχει γράψει και έχει μιλήσει ένθερμα υπέρ της συνεχούς έρευνας και ανάπτυξης στα βασικά πρωτόκολλα του διαδικτύου. Ένωσε τους ακαδημαϊκούς συναδέλφους, Michael Katz, Christopher Yoo και Gerald Faulhaber σε ένα op-ed για την Washington Post έντονα επικριτικού για την ουδετερότητα του δικτύου, δηλώνοντας, "Το internet χρειάζεται ένα makeover (μια ανακαίνιση). Δυστυχώς, οι πρωτοβουλίες του Κογκρέσου που αποσκοπούν στη διατήρηση του παλιού καλού internet, απειλούν να καταπνίξουν την εμφάνιση του νέου".

4.6 Επιχειρήματα κατά της ουδετερότητας του δικτύου

4.6.1 Ανησυχίες για την προστασία της ιδιωτικής ζωής

Μερικοί αντίπαλοι της νομοθεσίας για την ουδετερότητα του δικτύου, ανησυχούν σχετικά με τις συνέπειες που μπορεί να προκύψουν πάνω στο δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής, για το πως θα μπορούσαν αυτές οι παραβιάσεις της ιδιωτικής ζωής να αξιοποιηθούν. Ενώ μερικοί πιστεύουν ότι είναι υπερβολή να υποθέσουν ότι οι ISPs θα διεξάγουν με διαφάνεια την παρακολούθηση του μεταδιδόμενου περιεχομένου ή ότι οι ISPs θα πρέπει να τροποποιούν το περιεχόμενό τους, υπάρχει η ανησυχία ότι οι πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου μπορεί να έχουν κίνητρα κέρδους πάνω στο να αναλύσουν το τι οι συνδρομητές τους βλέπουν και στο να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές για ίδιο οικονομικό όφελος. Για παράδειγμα, μια υπηρεσία παροχής internet μπορεί να είναι σε θέση να αναπαράγει ουσιαστικά ποια είναι η "στόχευση" που έχει ήδη εφαρμοστεί από εταιρείες όπως η Google. Για τους κριτικούς όπως ο David Clark, ένας ανώτερος ερευνητής στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης, η σωστή ερώτηση είναι "ποιος έχει το δικαίωμα να παρατηρεί ότι κάνετε;".

4.6.2 Καινοτομία και επενδύσεις

Εικόνα 4.5.2-0-5 Τηλεφωνικό δίκτυο

Μερικοί αντίπαλοι της ουδετερότητας του δικτύου υποστηρίζουν ότι η ιεράρχηση του εύρος ζώνης είναι απαραίτητη για το μέλλον της καινοτομίας στο διαδίκτυο. Οι πάροχοι τηλεπικοινωνιών, όπως για το τηλέφωνο και οι εταιρείες καλωδιακής επικοινωνίας και ορισμένες εταιρείες τεχνολογίας που παρέχουν εργαλεία δικτύωσης, υποστηρίζουν ότι οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν προτιμησιακή μεταχείριση (preferential treatment), με τη μορφή της κλιμάκωσης των υπηρεσιών, για παράδειγμα, δίνοντας στις online επιχειρήσεις που είναι πρόθυμες να πληρώσουν, την ικανότητα να μεταφέρουν τα πακέτα δεδομένων τους πιο γρήγορα από ότι η άλλη κίνηση στο διαδίκτυο. Τα επιπρόσθετα έσοδα από τις υπηρεσίες θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να πληρώσουν για την κατασκευή υποδομών αυξημένης ευρυζωνικής πρόσβασης σε περισσότερους καταναλωτές. Αυτοί που αντιτίθενται στην

ουδετερότητα του δικτύου έχουν επίσης το επιχείρημα ότι, η ρύθμιση της δικτυακής ουδετερότητας θα έχει αρνητικές συνέπειες για την καινοτομία και τον ανταγωνισμό στην αγορά για την ευρυζωνική πρόσβαση, καθιστώντας πιο δύσκολο για τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου (ISPs) και στους άλλους φορείς εκμετάλλευσης του δικτύου, να αποσβέσουν τις επενδύσεις τους σε ευρυζωνικά δίκτυα. Ο John Thorne, ανώτερος αντιπρόεδρος και αναπληρωτής γενικός σύμβουλος της Verizon, μιας εταιρείας που παρέχει και ευρυζωνικές τηλεπικοινωνίες, υποστήριξε ότι, δεν θα έχουν κίνητρο να κάνουν μεγάλες επενδύσεις για την ανάπτυξη προηγμένων δικτύων οπτικών ινών, εφόσον απαγορεύεται να χρεώνουν υψηλότερα τέλη προτιμώμενης πρόσβασης στις εταιρείες που επιθυμούν να επωφεληθούν από τις διευρυμένες δυνατότητες των δικτύων αυτών. Ο Thorne και άλλοι πάροχοι έχουν κατηγορήσει την Google και το Skype ως τους λαθρεπιβάτες ή τους τζαμπατζήδες του διαδικτύου, για τη χρήση ενός δικτύου αγωγών και καλωδίων που οι τηλεφωνικές εταιρείες έχει δαπανήσει δισεκατομμύρια δολάρια για την κατασκευή του.

4.7 Κριτική για την Ουδετερότητα

Η θέση μου στο θέμα της Ουδετερότητας του Διαδικτύου είναι ότι πρέπει το Διαδίκτυο να παραμείνει ανοιχτό και ελεύθερο στους χρήστες του χωρίς την χρήση απαραίτητης προτεραιότητας όσο αφορά τα δεδομένα στο διαδίκτυο. Δηλαδή θα πρέπει να υπάρχουν ισοτιμες και δίκαιες χρεώσεις για όλους τους χρήστες όσο αφορά το περιεχόμενο, τους ιστότοπους (sites), τις πλατφόρμες, τις υπηρεσίες, στον τύπο του εξοπλισμού που διατίθεται και στους τρόπους επικοινωνίας. Συμφωνώ απόλυτα με τα επιχειρήματα των υποστηρικτών της Διαδικτυακής Ουδετερότητας.

4.8 Λογος ύπαρξης του Κανονισμού (ΕΕ) 2015 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2015 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημιουργήθηκε διότι οι τρεις θεσμοί της Ε.Ε. δηλαδή η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν μπορούσαν να αποφασίσουν στο θέμα την Ουδετερότητας του Διαδικτύου για ολή την Ενιαία Τηλεπικοινωνιακή Αγορά και έπερεπε να συμφωνήσουν σε μία κοινή θέση πριν το τελικό κείμενο πάει σε ψηφοφορία. Ετσι λοιπον την λυση έδωσε ο Φορέας Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC) που δημοσίευσε στις 31 Αυγουστου 2016 τις κατευθυντήριες γραμμές της για τις Εθνικές Ρυθμιστικές Αρχές (ΕΡΑ).

Συγκεκριμένα, οι ΕΡΑ υποχρεούνται να παρακολουθούν στενά και να διασφαλίζουν την συμμόρφωση με τους κανόνες για τη διασφάλιση της ίσης και μη διακριτικής μεταχείρισης της κυκλοφορίας στην παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και τα σχετικά δικαιώματα των τελικών χρηστών, όπως αυτά προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού.

Το τελικό κείμενο προέκυψε έπειτα από συναντήσεις με ευρωπαϊκούς εμπλεκόμενους φορείς το Δεκέμβριο του 2015, ένα εκπαιδευτικό εργαστήριο με υψηλού επιπέδου ακαδημαϊκούς, νομικούς και εμπειρογνώμονες και μια δημόσια διαβούλευση έξι εβδομάδων, κατά τη διάρκεια της οποίας κατατέθηκαν 481.547 προτάσεις. Αξιολογώντας αυτές τις προτάσεις ο BEREC κατέληξε στην τροποποίηση περίπου ενός τετάρτου των παραγράφων του τελικού κειμένου.

5. Παράρτημα

Κανονισμός (ΕΕ) 2015 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών ,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στη θέσπιση κοινών κανόνων για τη διασφάλιση της ισότιμης και μη διακριτικής διαχείρισης της κίνησης κατά την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και των σχετικών δικαιωμάτων των τελικών χρηστών. Αποσκοπεί στο να προστατεύσει τους τελικούς χρήστες και παράλληλα να διασφαλίσει τη συνεχή λειτουργία του διαδικτυακού οικοσυστήματος ως κινητήριας δύναμης της καινοτομίας. Οι μεταρρυθμίσεις στον τομέα της περιαγωγής θα πρέπει να συμβάλουν στην εμπέδωση της εμπιστοσύνης των τελικών χρηστών, ώστε να παραμένουν συνδεδεμένοι όταν ταξιδεύουν εντός της Ένωσης, και με την πάροδο του χρόνου να καταστούν μοχλός για τη σύγκλιση των τιμών και άλλων όρων εντός της Ένωσης.
2. Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό συμμορφώνονται με την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας, δηλαδή δεν επιβάλλουν ούτε προβαίνουν σε διακρίσεις υπέρ της χρήσης ενός συγκεκριμένου είδους τεχνολογίας.

3. Τις τελευταίες δεκαετίες, το διαδίκτυο έχει αναπτυχθεί ως μια ανοικτή πλατφόρμα καινοτομίας με χαμηλά εμπόδια πρόσβασης των τελικών χρηστών, των παρόχων περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών και των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης διαδικτύου. Το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο στοχεύει στην προώθηση της δυνατότητας των τελικών χρηστών να έχουν πρόσβαση και να διανέμουν πληροφορίες ή να εκτελούν εφαρμογές και υπηρεσίες της επιλογής τους. Ωστόσο, σημαντικός αριθμός τελικών χρηστών επηρεάζεται από τις πρακτικές διαχείρισης της κίνησης οι οποίες παρεμποδίζουν ή επιβραδύνουν συγκεκριμένες εφαρμογές ή υπηρεσίες. Οι τάσεις αυτές απαιτούν κοινούς κανόνες σε επίπεδο Ένωσης για τη διασφάλιση του ανοικτού χαρακτήρα του διαδικτύου και για την αποφυγή του κατακερματισμού της εσωτερικής αγοράς που οφείλεται στα μέτρα που λαμβάνουν τα επιμέρους κράτη μέλη.
4. Η υπηρεσία πρόσβασης στο διαδίκτυο παρέχει πρόσβαση στο διαδίκτυο και, κατ' αρχήν, σε όλα τα τελικά του σημεία, ανεξαρτήτως της δικτυακής τεχνολογίας και του τερματικού εξοπλισμού που χρησιμοποιούν οι τελικοί χρήστες. Ωστόσο, για λόγους πέραν του ελέγχου των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, ορισμένα τελικά σημεία του διαδικτύου ενδέχεται να μην είναι προσιτά σε μόνιμη βάση. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω πάροχοι θα πρέπει να θεωρούνται ότι έχουν συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις τους σχετικά με την παροχή υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, όταν η εν λόγω υπηρεσία παρέχει δυνατότητα σύνδεσης σε όλα ουσιαστικά τα τελικά σημεία του διαδικτύου. Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο θα πρέπει συνεπώς να μην περιορίζουν τη δυνατότητα σύνδεσης σε τυχόν προσιτά τελικά σημεία του διαδικτύου.
5. Όταν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να είναι ελεύθεροι να επιλέγουν ανάμεσα σε διάφορα είδη τερματικού εξοπλισμού όπως ορίζεται στην οδηγία 2008/63/EK της Επιτροπής. Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο δεν θα πρέπει να επιβάλλουν περιορισμούς στη χρήση τερματικού εξοπλισμού για τη σύνδεση με το δίκτυο επιπλέον των περιορισμών που επιβάλλονται από τους κατασκευαστές ή τους διανομείς τερματικού εξοπλισμού σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο.
6. Οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να διαθέτουν το δικαίωμα πρόσβασης και διανομής πληροφοριών και περιεχομένου, όπως επίσης και να χρησιμοποιούν και να παρέχουν εφαρμογές και υπηρεσίες άνευ διακρίσεων, μέσω της υπηρεσίας τους πρόσβασης στο διαδίκτυο. Η άσκηση αυτού του δικαιώματος θα πρέπει να γίνεται με επιφύλαξη του ενωσιακού δικαίου ή του εθνικού δικαίου που συμμορφώνεται προς το ενωσιακό δίκαιο, όσον αφορά τη νομιμότητα του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών. Ο παρών κανονισμός δεν επιδιώκει να ρυθμίσει τη νομιμότητα, του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών, ούτε επιδιώκει να ρυθμίσει τις σχετικές διαδικασίες, απαιτήσεις και διασφαλίσεις. Τα θέματα αυτά παραμένουν ως εκ τούτου υπό το ενωσιακό δίκαιο ή το εθνικό δίκαιο που συμμορφώνεται προς το ενωσιακό δίκαιο.
7. Προκειμένου να ασκήσουν τα δικαιώματά τους να έχουν πρόσβαση και να διανέμουν πληροφορίες και περιεχόμενο και να χρησιμοποιούν και να παρέχουν εφαρμογές και υπηρεσίες της επιλογής τους, οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να είναι ελεύθεροι να συμφωνούν με τους παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο

σχετικά με τις τιμές των συγκεκριμένων όγκων δεδομένων και ταχυτήτων των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο. Οι συμφωνίες αυτές, καθώς και τυχόν εμπορικές πρακτικές που χρησιμοποιούνται από τους παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, δεν θα πρέπει να περιορίζουν την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, παρακάμπτοντας έτσι τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού που διασφαλίζουν την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές και οι λοιπές αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένες να παρεμβαίνουν κατά συμφωνιών ή εμπορικών πρακτικών οι οποίες, λόγω της κλίμακάς τους, οδηγούν σε καταστάσεις στις οποίες η επιλογή των τελικών καταναλωτών μειώνεται στην πράξη σημαντικά. Προς τον σκοπό αυτό, η αξιολόγηση των συμφωνιών και των εμπορικών πρακτικών θα πρέπει μεταξύ άλλων να λαμβάνει υπόψη τις αντίστοιχες θέσεις στην αγορά των οικείων παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, καθώς και των οικείων παρόχων περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών. Οι εθνικές ρυθμιστικές και οι λοιπές αρμόδιες αρχές θα πρέπει να οφείλουν, ως μέρος των υποχρεώσεών τους παρακολούθησης και επιβολής, να παρεμβαίνουν όταν συμφωνίες ή εμπορικές πρακτικές έχουν ως αποτέλεσμα την υπονόμηση της ουσίας των δικαιωμάτων των τελικών χρηστών.

8. Κατά την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, οι πάροχοι των εν λόγω υπηρεσιών θα πρέπει να αντιμετωπίζουν την κίνηση στο διαδίκτυο ισότιμα, χωρίς διακρίσεις, περιορισμούς ή παρεμβάσεις, ανεξάρτητα από τον αποστολέα ή παραλήπτη, το περιεχόμενο, την εφαρμογή ή υπηρεσία ή τον τερματικό εξοπλισμό της. Σύμφωνα με τις γενικές αρχές του ενωσιακού δικαίου και την παγιωμένη νομολογία, δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο παρόμοιες καταστάσεις, ούτε να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά.
9. Στόχος της εύλογης διαχείρισης της κίνησης είναι να συμβάλει σε αποτελεσματική χρήση των πόρων του διαδικτύου και σε βέλτιστη χρήση της συνολικής ποιότητας μετάδοσης, ανταποκρινόμενη στις αντικειμενικά διαφορετικές απαιτήσεις της τεχνικής ποιότητας των υπηρεσιών για τις επιμέρους κατηγορίες κίνησης και, ως εκ τούτου, για το περιεχόμενο, τις εφαρμογές και τις υπηρεσίες που μεταδίδονται. Τα εύλογα μέτρα διαχείρισης της κίνησης που εφαρμόζουν οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο θα πρέπει να είναι διαφανή, να μην προκαλούν διακρίσεις, να είναι αναλογικά και να μη βασίζονται σε εμπορικά κριτήρια. Η απαίτηση τα μέτρα διαχείρισης της κίνησης να μην προκαλούν διακρίσεις δεν παρεμποδίζει τους παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο να εφαρμόζουν, προκειμένου να βελτιστοποιήσουν τη συνολική ποιότητα μετάδοσης, μέτρα διαχείρισης της κίνησης που διαφοροποιούν μεταξύ αντικειμενικά διαφορετικών κατηγοριών κίνησης. Κάθε τέτοια διαφοροποίηση θα πρέπει, προκειμένου να βελτιστοποιεί τη συνολική ποιότητα και εμπειρία του χρήστη, να επιτρέπεται μόνο βάσει αντικειμενικά διαφορετικών απαιτήσεων της τεχνικής ποιότητας των υπηρεσιών (για παράδειγμα, όσον αφορά τον χρόνο αναμονής, τις διακυμάνσεις χρόνου επιστροφής πακέτων, την απώλεια πακέτων και το ζωνικό εύρος) για τις συγκεκριμένες κατηγορίες κίνησης και όχι βάσει εμπορικών κριτηρίων. Τα εν λόγω μέτρα διαφοροποίησης θα πρέπει να είναι αναλογικά σε σχέση με τον σκοπό της βελτιστοποίησης της συνολικής ποιότητας και να μεταχειρίζονται ισότιμα την

ισοδύναμη κίνηση. Τα εν λόγω μέτρα δεν θα πρέπει να διατηρούνται πέραν του απαιτούμενου.

10. Η εύλογη διαχείριση της κίνησης δεν απαιτεί τεχνικές οι οποίες παρακολουθούν το συγκεκριμένο περιεχόμενο της κίνησης δεδομένων που μεταδίδεται μέσω της υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο.
11. Οι πρακτικές διαχείρισης της κίνησης που υπερβαίνουν αυτά τα εύλογα μέτρα διαχείρισης της κίνησης, παρεμποδίζοντας, επιβραδύνοντας, αλλοιώνοντας, περιορίζοντας, εισάγοντας παρεμβολές, υποβαθμίζοντας ή επιβάλλοντας διακρίσεις μεταξύ συγκεκριμένου περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών ή συγκεκριμένων κατηγοριών περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών, θα πρέπει να απαγορευθούν, με αιτιολογημένες και προσδιορισμένες εξαιρέσεις που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό. Οι εν λόγω εξαιρέσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε αυστηρή ερμηνεία και σε απαιτήσεις αναλογικότητας. Το συγκεκριμένο περιεχόμενο, οι συγκεκριμένες εφαρμογές και υπηρεσίες και οι συγκεκριμένες κατηγορίες τους θα πρέπει να προστατεύονται λόγω του αρνητικού αντικτύπου στην επιλογή των τελικών χρηστών και την καινοτομία από την παρεμπόδιση ή από άλλα περιοριστικά μέτρα που δεν περιλαμβάνονται στις αιτιολογημένες εξαιρέσεις. Οι κανόνες κατά της αλλοίωσης του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών παραπέμπουν σε τροποποίηση του περιεχομένου της ανακοίνωσης, αλλά δεν απαγορεύουν τις τεχνικές της μη διακριτικής συμπίεσης δεδομένων που μειώνουν το μέγεθος φακέλου δεδομένων χωρίς καμία τροποποίηση του περιεχομένου. Η συμπίεση αυτή καθιστά δυνατή την πλέον αποτελεσματική χρήση των πόρων που σπανίζουν και είναι προς όφελος των τελικών χρηστών, μειώνοντας τον όγκο των δεδομένων, αυξάνοντας την ταχύτητα και ενισχύοντας την εμπειρία από τη χρήση του σχετικού περιεχομένου, των σχετικών εφαρμογών ή των σχετικών υπηρεσιών.
12. Τα μέτρα διαχείρισης της κίνησης που υπερβαίνουν αυτά τα εύλογα μέτρα διαχείρισης της κίνησης μπορούν μόνο να εφαρμόζονται όσο είναι αναγκαίο και για το διάστημα που απαιτείται για τη συμμόρφωση προς τις τρεις αιτιολογημένες εξαιρέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.
13. Κατ' αρχάς, μπορεί να προκύψουν περιπτώσεις κατά τις οποίες οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο υπόκεινται σε ενωσιακές νομοθετικές πράξεις ή στην εθνική νομοθεσία που είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο (για παράδειγμα, αναφορικά με τη νομιμότητα του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών ή σχετικά με τη δημόσια ασφάλεια), συμπεριλαμβανομένου του ποινικού δικαίου, απαιτώντας, για παράδειγμα, την παρεμπόδιση συγκεκριμένου περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών. Επιπλέον, μπορεί να προκύψουν περιπτώσεις κατά τις οποίες οι εν λόγω πάροχοι υπόκεινται σε μέτρα που συμμορφώνονται προς το ενωσιακό δίκαιο και εφαρμόζουν ή επιβάλλουν ενωσιακές νομοθετικές πράξεις ή εθνική νομοθεσία, όπως μέτρα γενικής ισχύος, δικαστικές εντολές, αποφάσεις δημόσιων αρχών που διαθέτουν τις σχετικές εξουσίες ή άλλα μέτρα που διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τις εν λόγω ενωσιακές νομοθετικές πράξεις ή εθνική νομοθεσία (για παράδειγμα, υποχρεώσεις συμμόρφωσης προς δικαστικές εντολές ή εντολές κρατικών αρχών που απαιτούν την παρεμπόδιση παράνομου περιεχομένου). Η απόφαση συμμόρφωσης προς το ενωσιακό δίκαιο σχετίζεται, μεταξύ άλλων, με τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Χάρτη») σε

σχέση με περιορισμούς στην άσκηση θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Όπως προβλέπεται στην οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, τα μέτρα τα οποία ενδέχεται να περιορίζουν τα εν λόγω θεμελιώδη δικαιώματα ή ελευθερίες επιβάλλονται μόνο εφόσον είναι κατάλληλα, αναλογικά και απαραίτητα στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής κοινωνίας και η εφαρμογή τους υπόκειται σε επαρκείς διαδικαστικές διασφαλίσεις σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, περιλαμβανομένων των διατάξεων της που αφορούν την αποτελεσματική νομική προστασία και τις διαδικαστικές εγγυήσεις.

14. Δεύτερον, μπορεί να είναι αναγκαία μέτρα διαχείρισης της κίνησης που υπερβαίνουν αυτά τα εύλογα μέτρα διαχείρισης της κίνησης για την προστασία της ακεραιότητας και της ασφάλειας του δικτύου, για παράδειγμα αποτρέποντας επιθέσεις στον κυβερνοχώρο που γίνονται μέσω της διάδοσης κακόβουλου λογισμικού ή της κλοπής της ταυτότητας των τελικών χρηστών που συμβαίνει με κατασκοπευτικό λογισμικό.
15. Τρίτον, μέτρα που υπερβαίνουν αυτά τα εύλογα μέτρα διαχείρισης της κίνησης μπορούν επίσης να είναι απαραίτητα για την αποτροπή επικείμενης συμφόρησης του δικτύου, για παράδειγμα σε καταστάσεις όπου πρόκειται να σημειωθεί συμφόρηση, και για το μετριασμό των επιπτώσεων της συμφόρησης του δικτύου, εφόσον η συμφόρηση αυτή συμβαίνει μόνο προσωρινά ή σε έκτακτες περιστάσεις. Η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί τα μέτρα διαχείρισης της κίνησης που βασίζονται σε αυτήν την εξαίρεση να αντιμετωπίζουν ισότιμα τις ανάλογες κατηγορίες κίνησης. Η προσωρινή συμφόρηση θα πρέπει να νοείται ότι αναφέρεται σε ειδικές καταστάσεις περιορισμένης διάρκειας, κατά τις οποίες η απότομη αύξηση του αριθμού χρηστών, επιπροσθέτως των τακτικών χρηστών, ή η απότομη αύξηση της ζήτησης για συγκεκριμένο περιεχόμενο, εφαρμογές ή υπηρεσίες μπορεί να υπερβεί τη χωρητικότητα ορισμένων στοιχείων του δικτύου για μετάδοση και να μειώσει τη δυνατότητα αντίδρασης του υπόλοιπου δικτύου. Προσωρινή συμφόρηση μπορεί να συμβεί ειδικότερα σε δίκτυα κινητής τηλεφωνίας, τα οποία υπόκεινται σε περισσότερο κυμαινόμενες συνθήκες, όπως οι φυσικές παρεμποδίσεις, η χαμηλότερη κάλυψη εσωτερικών χώρων ή ο μεταβλητός αριθμός των εν ενεργεία χρηστών σε διαφορετικό τόπο. Αν και ίσως είναι προβλέψιμο ότι αυτή η προσωρινή συμφόρηση θα μπορεί να προκύπτει κατά καιρούς σε ορισμένα σημεία του δικτύου - έτσι ώστε να μην μπορεί να χαρακτηριστεί ως εξαιρετική - μπορεί ωστόσο να μην εμφανίζεται τόσο συχνά ή για εκτεταμένες περιόδους που να δικαιολογεί από οικονομική άποψη αύξηση της χωρητικότητας. Η εξαιρετική συμφόρηση θα πρέπει να νοείται ότι αναφέρεται σε απρόβλεπτες και αναπάντεχες καταστάσεις συμφόρησης, τόσο στα κινητά όσο και στα σταθερά δίκτυα. Πιθανές αιτίες για τις καταστάσεις αυτές περιλαμβάνουν τεχνικό πρόβλημα, όπως η διακοπή της παροχής των υπηρεσιών λόγω ζημίας στην καλωδίωση ή σε άλλα στοιχεία υποδομής, αναμενόμενες αλλαγές στη δρομολόγηση της κίνησης ή πολύ μεγάλες αυξήσεις στην κίνηση δικτύου λόγω επειγουσών ή άλλων καταστάσεων πέραν του ελέγχου των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο. Τα εν λόγω προβλήματα συμφόρησης είναι πιθανόν να είναι σπάνια, αλλά μπορεί να είναι σοβαρά και δεν είναι απαραίτητα μικρής διάρκειας. Η ανάγκη να εφαρμόζονται μέτρα διαχείρισης της κίνησης που υπερβαίνουν τα

εύλογα μέτρα διαχείρισης της κίνησης ώστε να αποτρέπονται ή να μετριάζονται οι επιπτώσεις της προσωρινής ή εξαιρετικής συμφόρησης δεν θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στους παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο να παρακάμπτουν τη γενική απαγόρευση παρεμπόδισης, επιβράδυνσης, αλλοίωσης, περιορισμού, παρέμβασης, υποβάθμισης ή δημιουργίας διακρίσεων μεταξύ συγκεκριμένου περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών ή συγκεκριμένων κατηγοριών τους. Η εν λόγω εξαίρεση δεν θα πρέπει να ισχύει για επαναλαμβανόμενη και πιο μακροπρόθεσμη συμφόρηση του δικτύου που δεν είναι ούτε εξαιρετική ούτε προσωρινή, αλλά θα πρέπει να αντιμετωπίζεται μάλλον με διεύρυνση της χωρητικότητας του δικτύου.

16. Ζητείται από τους παρόχους περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών να είναι σε θέση να παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας διαφορετικές από τις υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο, για τις οποίες απαιτείται συγκεκριμένο επίπεδο ποιότητας, το οποίο δεν εξασφαλίζεται με την υπηρεσία πρόσβασης στο διαδίκτυο. Αυτά τα συγκεκριμένα επίπεδα ποιότητας απαιτούνται, για παράδειγμα, από ορισμένες υπηρεσίες που ανταποκρίνονται σε δημόσιο συμφέρον ή από ορισμένες υπηρεσίες επικοινωνίας μηχανής προς μηχανή. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, και οι πάροχοι περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών θα πρέπει συνεπώς να είναι ελεύθεροι να προσφέρουν υπηρεσίες οι οποίες δεν αποτελούν υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο, βελτιστοποιημένες για συγκεκριμένο περιεχόμενο, εφαρμογές ή υπηρεσίες, ή συνδυασμό αυτών, εφόσον η βελτιστοποίηση είναι αναγκαία ώστε να ικανοποιείται η απαίτηση για συγκεκριμένο επίπεδο ποιότητας του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να πιστοποιούν εάν και σε ποιο βαθμό η βελτιστοποίηση αυτή είναι αντικειμενικά απαραίτητη, ώστε να διασφαλίζονται ένα ή περισσότερα ειδικά και κύρια χαρακτηριστικά του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών και να είναι δυνατή η αντίστοιχη διασφάλιση της ποιότητας που οφείλεται στους τελικούς χρήστες, αντί να χορηγείται απλά γενική προτεραιότητα έναντι παρόμοιου περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών μέσω της υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο και κατ' αυτόν τον τρόπο να παρακάμπτονται οι διατάξεις που αφορούν τα μέτρα διαχείρισης της κίνησης που ισχύουν για τις υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο.
17. Προκειμένου να αποφευχθεί ο αρνητικός αντίκτυπος της παροχής αυτών των λοιπών υπηρεσιών στη διαθεσιμότητα ή στη γενική ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο των τελικών χρηστών, είναι ανάγκη να διασφαλισθεί επαρκής χωρητικότητα. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, θα πρέπει, ως εκ τούτου, να προσφέρουν τέτοιες λοιπές υπηρεσίες ή να συνάπτουν αντίστοιχες συμφωνίες με παρόχους περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών που θα διευκολύνουν αυτές τις λοιπές υπηρεσίες, μόνο εάν η χωρητικότητα δικτύου επαρκεί για την παροχή τους, πέραν των τυχόν υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο που παρέχονται. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού περί διασφάλισης της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο δεν θα πρέπει να παρακάμπτονται μέσω άλλων υπηρεσιών που μπορούν να χρησιμοποιούνται ή προσφέρονται ως υποκατάστατο των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Ωστόσο, το γεγονός και μόνον ότι οι εταιρικές υπηρεσίες, όπως τα ιδεατά ιδιωτικά δίκτυα, μπορούν επίσης να παρέχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να θεωρούνται υποκατάστατα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, υπό την προϋπόθεση ότι η παροχή της εν λόγω πρόσβασης στο διαδίκτυο από πάροχο ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό είναι σύμφωνη προς το άρθρο 3 παράγραφοι 1 έως 4 του παρόντος κανονισμού και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί παράκαμψη των εν λόγω διατάξεων. Η παροχή αυτών των υπηρεσιών πέραν των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο δεν θα πρέπει να βλάπτει τη διαθεσιμότητα και τη γενική ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο για τους τελικούς χρήστες. Σε δίκτυα κινητής τηλεφωνίας, οι όγκοι κίνησης σε δεδομένη κυψέλη είναι πιο δύσκολο να προβλεφθούν, λόγω του διαφορετικού αριθμού των ενεργών τελικών χρηστών, και για τον λόγο αυτό ο αντίκτυπος στην ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο για τους τελικούς χρήστες μπορεί να συμβεί σε απρόβλεπτες περιστάσεις. Στα δίκτυα κινητής τηλεφωνίας, η γενική ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο για τους τελικούς χρήστες δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι βλάπτεται όταν ο συνολικός αρνητικός αντίκτυπος των υπηρεσιών εκτός των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο είναι αναπόφευκτος, ελάχιστος και περιορισμένης χρονικής διάρκειας. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό συμμορφώνονται προς την απαίτηση αυτή. Στο πλαίσιο αυτό, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να εκτιμούν τον αντίκτυπο στη διαθεσιμότητα και τη γενική ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο αναλύοντας, μεταξύ άλλων, τις ποιοτικές παραμέτρους της υπηρεσίας (όπως ο χρόνος αναμονής, οι διακυμάνσεις χρόνου επιστροφής πακέτων, η απώλεια πακέτων), τα επίπεδα και τα αποτελέσματα της συμφόρησης του δικτύου, τις πραγματικές ταχύτητες έναντι των διαφημιζόμενων, τις επιδόσεις των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο σε σύγκριση με υπηρεσίες διαφορετικές των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και την ποιότητα όπως την αντιλαμβάνονται οι τελικοί χρήστες.

18. Οι διατάξεις σχετικά με τη διασφάλιση της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο θα πρέπει να συμπληρώνονται από αποτελεσματικές διατάξεις για τον τελικό χρήστη οι οποίες να αντιμετωπίζουν θέματα που συνδέονται ιδιαίτερα με τις υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο και να παρέχουν τη δυνατότητα στους τελικούς χρήστες να προβαίνουν σε συνειδητές επιλογές. Οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να εφαρμόζονται επιπροσθέτως των εφαρμοστέων διατάξεων της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν εκτενέστερα μέτρα. Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο θα πρέπει να ενημερώνουν τους τελικούς χρήστες κατά τρόπο σαφή σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι πρακτικές διαχείρισης της κίνησης που εφαρμόζονται μπορούν να έχουν αντίκτυπο στην ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, την ιδιωτική ζωή των τελικών χρηστών και την προστασία των προσωπικών δεδομένων, καθώς και σχετικά με τον πιθανό αντίκτυπο των υπηρεσιών εκτός των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο στις οποίες γίνονται συνδρομητές στην ποιότητα και στη διαθεσιμότητα των αντίστοιχων υπηρεσιών τους πρόσβασης στο διαδίκτυο. Προκειμένου οι τελικοί χρήστες να μπορούν να διαθέτουν επιλογή στις περιπτώσεις αυτές, οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο θα πρέπει συνεπώς να ενημερώνουν τους

τελικούς χρήστες αναφέροντας στη σύμβαση την ταχύτητα με την οποία μπορούν να παρέχουν ρεαλιστικά τις υπηρεσίες τους. Ως κανονικά διαθέσιμη ταχύτητα νοείται η ταχύτητα που ο τελικός χρήστης θα μπορούσε να αναμένει ότι θα έχει στη διάθεσή του τις περισσότερες φορές όταν έχει πρόσβαση στην υπηρεσία. Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο θα πρέπει εξάλλου να ενημερώνουν τους καταναλωτές σχετικά με τα διαθέσιμα μέσα αποκατάστασης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης των επιδόσεων. Κάθε σημαντική και συνεχής ή τακτικά επαναλαμβανόμενη απόκλιση, εφόσον τεκμηριώνεται από μηχανισμό παρακολούθησης πιστοποιημένο από την εθνική ρυθμιστική αρχή, μεταξύ της πραγματικής επίδοσης της υπηρεσίας και της επίδοσης που αναφέρεται στη σύμβαση θα πρέπει να θεωρείται ότι συνιστά μη συμμόρφωση των επιδόσεων για τους σκοπούς του καθορισμού των μέσων αποκατάστασης που διαθέτει ο καταναλωτής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η μεθοδολογία θα πρέπει να περιέχεται στις κατευθυντήριες γραμμές του BEREC και να υπόκειται τακτικά σε επανεξέταση και επικαιροποίηση, εφόσον είναι απαραίτητο, ώστε να αντικατοπτρίζει την εξέλιξη της τεχνολογίας και των υποδομών. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να επιβάλλουν τη συμμόρφωση προς τους κανόνες του παρόντος κανονισμού σχετικά με τα μέτρα διαφάνειας για τη διασφάλιση της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο.

19. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διαδραματίζουν θεμελιώδη ρόλο στο να διασφαλίζουν ότι οι τελικοί χρήστες μπορούν όντως να ασκούν τα δικαιώματά τους όπως εκτίθενται στον παρόντα κανονισμό και ότι τηρούνται οι κανόνες σχετικά με τη διασφάλιση της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο. Προς τον σκοπό αυτό, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να έχουν υποχρεώσεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων και θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, με τις υποχρεώσεις τους σχετικά με τη διασφάλιση της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο. Σε αυτές περιλαμβάνεται η υποχρέωση διασφάλισης επαρκούς χωρητικότητας του δικτύου για την παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας πρόσβασης στο διαδίκτυο άνευ διακρίσεων, η γενική ποιότητα της οποίας δεν θα πρέπει να βλάπτεται μέσω της παροχής υπηρεσιών εκτός των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, με συγκεκριμένο επίπεδο ποιότητας. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει εξάλλου να έχουν την εξουσία να επιβάλλουν απαιτήσεις σχετικά με τεχνικά χαρακτηριστικά, απαιτήσεις για την ελάχιστη ποιότητα των υπηρεσιών και άλλα κατάλληλα μέτρα στο σύνολο ή σε επιμέρους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με τη διασφάλιση της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο ή να αποφεύγεται η υποβάθμιση της γενικής ποιότητας των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο για τους τελικούς χρήστες. Παράλληλα με τα προαναφερθέντα, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές του Φορέα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC).
20. Η αγορά των κινητών επικοινωνιών παραμένει κατακερματισμένη στην Ένωση, καθώς δεν υπάρχει κινητό δίκτυο που να καλύπτει όλα τα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, οι πάροχοι περιαγωγής είναι υποχρεωμένοι, προκειμένου να παρέχουν

υπηρεσίες κινητών επικοινωνιών στους εγχώριους πελάτες τους που ταξιδεύουν εντός της Ένωσης, να αγοράζουν υπηρεσίες περιαγωγής χονδρικής από τους φορείς εκμετάλλευσης του κράτους μέλους που επισκέπτονται οι πελάτες τους ή να ανταλλάσσουν υπηρεσίες περιαγωγής χονδρικής με αυτούς.

21. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 531/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου καθορίζει ως στόχο πολιτικής ότι η διαφορά μεταξύ των χρεώσεων περιαγωγής και των εγχώριων χρεώσεων θα πρέπει να προσεγγίζει το μηδέν. Ωστόσο, ο απώτερος στόχος της εξάλειψης των διαφορών μεταξύ εγχώριων τελών και τελών περιαγωγής δεν μπορεί να επιτευχθεί κατά τρόπο βιώσιμο με το παρατηρούμενο επίπεδο τελών χονδρικής. Ως εκ τούτου, ο παρών κανονισμός ορίζει ότι τα τέλη περιαγωγής λιανικής θα πρέπει να καταργηθούν πριν από τις 15 Ιουνίου 2017, εφόσον έχουν αντιμετωπισθεί τα θέματα που παρατηρούνται επί του παρόντος στις αγορές περιαγωγής χονδρικής. Εν προκειμένω, η Επιτροπή θα πρέπει να διεξάγει επανεξέταση της αγοράς περιαγωγής χονδρικής και να υποβάλει νομοθετική πρόταση βασιζόμενη στο αποτέλεσμα της εν λόγω αναθεώρησης.
22. Ταυτόχρονα, οι πάροχοι υπηρεσιών περιαγωγής θα πρέπει να μπορούν να εφαρμόζουν «πολιτική εύλογης χρήσης» για την κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής που παρέχονται στην ισχύουσα εγχώρια λιανική τιμή. Η «πολιτική εύλογης χρήσης» αποσκοπεί στο να αποτρέπει την καταχρηστική ή πέραν του φυσιολογικού χρήση των ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής εκ μέρους των πελατών περιαγωγής, όπως η χρήση αυτών των υπηρεσιών εκ μέρους των πελατών περιαγωγής σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος του εγχώριου παρόχου τους για λόγους εκτός των κατά διαστήματα ταξιδιών. Οποιαδήποτε πολιτική εύλογης χρήσης θα πρέπει επιτρέπει στους πελάτες του παρόχου περιαγωγής να καταναλώνουν ποσότητες ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής που προσφέρονται με το ισχύον τιμολόγιο λιανικής εγχώριων υπηρεσιών και οι οποίες είναι συνεπείς προς τα αντίστοιχα τιμολογιακά τους προγράμματα.
23. Σε συγκεκριμένες και εξαιρετικές περιστάσεις, όπου ο πάροχος περιαγωγής δεν μπορεί να εισπράξει το οικείο συνολικό κόστος, πραγματικό και προβλεπόμενο, της παροχής ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής από τα συνολικά έσοδα, πραγματικά και προβλεπόμενα, από την παροχή των υπηρεσιών αυτών, ο εν λόγω πάροχος περιαγωγής θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει άδεια προκειμένου να επιβάλει πρόσθετα τέλη, ώστε να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα του εγχωρίου του τύπου χρέωσης. Η αξιολόγηση της βιωσιμότητας του εγχωρίου τύπου χρέωσης θα πρέπει να βασίζεται σε συναφείς αντικειμενικούς παράγοντες συγκεκριμένους για τον πάροχο περιαγωγής, συμπεριλαμβανομένων των αντικειμενικών παραλλαγών μεταξύ των παρόχων περιαγωγής στο οικείο κράτος μέλος και του επιπέδου των εθνικών τιμών και εισοδημάτων. Αυτό μπορεί να ισχύει, για παράδειγμα, για τύπους κατ' αποκοπήν χρέωσης λιανικής από φορείς εκμετάλλευσης με σημαντικές αρνητικές ανισορροπίες κίνησης, όπου οι τεκμαρτές εγχώριες ανά μονάδα τιμές είναι χαμηλές και το συνολικό εισόδημα των φορέων εκμετάλλευσης είναι επίσης χαμηλό σε σχέση με την επιβάρυνση της περιαγωγής ή όπου η τεκμαρτή ανά μονάδα τιμή είναι χαμηλή και η πραγματική ή η προβλεπόμενη κατανάλωση υπηρεσιών περιαγωγής είναι υψηλή. Μόλις αμφότερες οι αγορές χονδρικής και λιανικής περιαγωγής προσαρμοσθούν πλήρως στη γενίκευση της περιαγωγής στα

επίπεδα εγχώριων τιμών και στην ενσωμάτωσή της ως φυσιολογικό χαρακτηριστικό των τιμολογιακών προγραμμάτων λιανικής, οι εν λόγω εξαιρετικές περιστάσεις δεν αναμένεται να ανακύπτουν. Προκειμένου ο εγχώριος τύπος χρέωσης των παρόχων περιαγωγής να μην καταστεί μη βιώσιμος από αυτά τα προβλήματα είσπραξης των χρεώσεων, προκαλώντας σημαντικό κίνδυνο για την εξέλιξη των εγχώριων τιμών, φαινόμενο αποκαλούμενο «του υδατοστρώματος» («waterbed effect»), οι πάροχοι περιαγωγής, κατόπιν άδειας της εθνικής ρυθμιστικής αρχής, θα πρέπει να μπορούν να επιβάλουν σε αυτές τις περιστάσεις επιπρόσθετα τέλη μόνο στον βαθμό που απαιτείται για να εισπράττονται όλα τα σχετικά έξοδα παροχής των υπηρεσιών αυτών.

24. Προς τον σκοπό αυτό, οι χρεώσεις που ανακύπτουν για την παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής θα πρέπει να προσδιορίζονται με βάση τις πραγματικές χρεώσεις περιαγωγής χονδρικής που εφαρμόζονται για την κίνηση περιαγωγής προς το εξωτερικό του οικείου παρόχου περιαγωγής, επιπλέον της κίνησης περιαγωγής προς το εσωτερικό, όπως επίσης και με βάση εύλογες χρεώσεις για από κοινού αναλαμβανόμενες και κοινές χρεώσεις. Τα έσοδα από τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής θα πρέπει να προσδιορίζονται με βάση τα εισοδήματα σε επίπεδα εγχώριων τιμών που αποδίδονται στην κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής, είτε σε βάση τιμής ανά μονάδα είτε ως αναλογία κατ' αποκοπήν τιμής, ώστε να αντανακλούν τις αντίστοιχες πραγματικές και προβλεπόμενες αναλογίες της κατανάλωσης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής από πελάτες εντός της Ένωσης και της εγχώριας κατανάλωσης. Θα πρέπει εξάλλου να ληφθεί υπόψη η κατανάλωση των ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής και της εγχώριας κατανάλωσης από τους πελάτες των παρόχων περιαγωγής, καθώς και το επίπεδο του ανταγωνισμού, των τιμών και των εσόδων στην εγχώρια αγορά, και οποιοσδήποτε αντιληπτός κίνδυνος ότι η περιαγωγή σε εγχώριες τιμές λιανικής θα μπορούσε να επηρεάσει τη διαμόρφωση αυτών των τιμών.
25. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ομαλή μετάβαση από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 531/2012 προς την κατάργηση των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει μεταβατική περίοδο, κατά την οποία οι πάροχοι περιαγωγής θα πρέπει να μπορούν να προσθέτουν πρόσθετα τέλη στις εγχώριες τιμές για τις παρεχόμενες ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής. Αυτό το μεταβατικό καθεστώς θα πρέπει ήδη να προετοιμάζει τις θεμελιώδεις αλλαγές εν όψει, με την ενσωμάτωση της περιαγωγής ανά την Ένωση ως αναπόσπαστο μέρος των εγχώριων τιμολογιακών προγραμμάτων που προσφέρονται στις διάφορες εγχώριες αγορές. Συνεπώς, το σημείο εκκίνησης του μεταβατικού καθεστώτος θα πρέπει να είναι οι αντίστοιχες εγχώριες τιμές λιανικής, οι οποίες μπορούν να υπόκεινται σε πρόσθετο τέλος που δεν υπερβαίνει τα ανώτατα τέλη περιαγωγής χονδρικής που ισχύουν την περίοδο αμέσως πριν από τη μεταβατική περίοδο. Το εν λόγω μεταβατικό καθεστώς θα πρέπει εξάλλου να διασφαλίζει σημαντικές περικοπές των τιμών για τους πελάτες από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και, όταν τα πρόσθετα τέλη προστίθενται στις εγχώριες τιμές λιανικής, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγεί σε υψηλότερες τιμές περιαγωγής λιανικής από τα ανώτατα τέλη περιαγωγής χονδρικής που ισχύουν την περίοδο αμέσως πριν από τη μεταβατική περίοδο.

26. Οι σχετικές εγχώριες τιμές λιανικής θα πρέπει να είναι ίσες με τα ανά μονάδα εγχώρια τέλη λιανικής. Ωστόσο, σε περίπτωση που δεν υπάρχει συγκεκριμένη εγχώρια τιμή λιανικής που να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση για ρυθμιζόμενη υπηρεσία περιαγωγής λιανικής (για παράδειγμα, στην περίπτωση εγχώριων τιμολογιακών προγραμμάτων χωρίς περιορισμό, πακέτων ή εγχώριων τελών που δεν περιλαμβάνουν δεδομένα), η εγχώρια τιμή λιανικής θα πρέπει να θεωρείται ότι είναι ο ίδιος μηχανισμός χρέωσης σαν να χρεωνόταν ο πελάτης το εγχώριο τιμολογιακό πρόγραμμα στο κράτος μέλος του εν λόγω πελάτη.
27. Προκειμένου να βελτιωθεί ο ανταγωνισμός στη λιανική αγορά περιαγωγής, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 531/2012 απαιτεί από τους εγχώριους παρόχους να δίνουν στους πελάτες τους τη δυνατότητα πρόσβασης σε ρυθμιζόμενες υπηρεσίες φωνητικών κλήσεων, σύντομων μηνυμάτων (SMS) και δεδομένων περιαγωγής, που παρέχονται στο πλαίσιο δέσμης από οποιονδήποτε εναλλακτικό πάροχο περιαγωγής. Δεδομένου ότι το καθεστώς περιαγωγής λιανικής του παρόντος κανονισμού πρόκειται να καταργήσει στο εγγύς μέλλον τα τέλη περιαγωγής λιανικής που εκτίθενται στα άρθρα 8, 10 και 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012, δεν θα ήταν πλέον σκόπιμο να υποχρεούνται οι εγχώριοι πάροχοι να εφαρμόζουν αυτό το είδος ξεχωριστής πώλησης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής. Οι πάροχοι που έχουν ήδη δώσει στους πελάτες τους τη δυνατότητα πρόσβασης σε ρυθμιζόμενες υπηρεσίες φωνητικών κλήσεων, σύντομων μηνυμάτων και δεδομένων περιαγωγής, που παρέχονται στο πλαίσιο δέσμης από οποιονδήποτε εναλλακτικό πάροχο περιαγωγής, μπορούν να συνεχίσουν να το κάνουν. Αφετέρου, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι οι πελάτες περιαγωγής θα μπορούν να επιλέγουν από ανταγωνιστικότερη τιμολόγηση λιανικής, ειδικότερα για δεδομένα υπηρεσιών περιαγωγής, στις αγορές που επισκέπτονται. Λόγω της αυξανόμενης ζήτησης και σημασίας των υπηρεσιών περιαγωγής, οι πελάτες περιαγωγής θα πρέπει να διαθέτουν εναλλακτικούς τρόπους πρόσβασης σε υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων όταν ταξιδεύουν εντός της Ένωσης. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να διατηρηθεί η υποχρέωση των εγχώριων παρόχων και των παρόχων περιαγωγής να μην εμποδίζουν την πρόσβαση των πελατών σε ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων που παρέχονται άμεσα στο δίκτυο επίσκεψης από εναλλακτικό πάροχο περιαγωγής, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 531/2012.
28. Σύμφωνα με την αρχή «ο καλών πληρώνει» («calling party pays»), οι πελάτες της κινητής τηλεφωνίας δεν πληρώνουν για να δέχονται εγχώριες κλήσεις κινητής τηλεφωνίας και το κόστος ολοκλήρωσης μιας κλήσης στο δίκτυο του καλούμενου μέρους καλύπτεται από τη χρέωση λιανικής του καλούντος μέρους. Η σύγκλιση των τελών τερματισμού ανά τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπει την εφαρμογή της ίδιας αρχής στις ρυθμιζόμενες κλήσεις περιαγωγής λιανικής. Ωστόσο, δεδομένου ότι αυτό δεν συμβαίνει ακόμη, σε καταστάσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό όπου οι πάροχοι περιαγωγής μπορούν να επιβάλλουν πρόσθετα τέλη για ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής, τα πρόσθετα τέλη που επιβάλλονται σε ρυθμιζόμενες λαμβανόμενες κλήσεις περιαγωγής δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τη σταθμισμένη μέση τιμή των ανώτατων τελών χονδρικής τερματισμού κλήσεων κινητής τηλεφωνίας που ορίζεται στην Ένωση. Το καθεστώς αυτό θεωρείται προσωρινό μέχρι η Επιτροπή να εξετάσει το εκκρεμές αυτό ζήτημα.

29. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 531/2012 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
30. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να συνιστά ειδικό μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 5 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ. Ως εκ τούτου, όταν οι πάροχοι ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής ανά την Ένωση προβαίνουν σε αλλαγές των τιμών τους υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής και των ανάλογων πολιτικών που αφορούν τη χρήση της περιαγωγής προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, οι αλλαγές αυτές δεν θα πρέπει, δυνάμει του εθνικού δικαίου που μεταφέρει το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, να θεμελιώνουν για τους πελάτες κινητής τηλεφωνίας οποιοδήποτε δικαίωμα υπαναχώρησης από τις συμβάσεις τους.
31. Προκειμένου να ενισχυθούν τα δικαιώματα των πελατών περιαγωγής που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 531/2012, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίζει σε σχέση με τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής συγκεκριμένες απαιτήσεις διαφάνειας ευθυγραμμισμένες με τους ειδικούς όρους που αφορούν τις τιμές και τον όγκο οι οποίες πρέπει να εφαρμοσθούν μόλις καταργηθούν οι επιβαρύνσεις περιαγωγής λιανικής. Ειδικότερα, θα πρέπει να προβλεφθεί η έγκαιρη δωρεάν ειδοποίηση των πελατών περιαγωγής σχετικά με την ισχύουσα πολιτική εύλογης χρήσης, όταν καταναλωθεί πλήρως ο ισχύων όγκος εύλογης χρήσης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών φωνητικών κλήσεων, σύντομων μηνυμάτων ή δεδομένων περιαγωγής, σχετικά με τυχόν επιπρόσθετα τέλη και σχετικά με τη συνολική κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων.
32. Προκειμένου να διασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά τον καθορισμό της σταθμισμένης μέσης τιμής των μέγιστων τελών τερματισμού κλήσεων κινητής τηλεφωνίας και των λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή της πολιτικής εύλογης χρήσης και τη μεθοδολογία της εκτίμησης της βιωσιμότητας της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής, καθώς και την αίτηση που υποβάλλει ο πάροχος περιαγωγής για τους σκοπούς της εν λόγω εκτίμησης. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
33. Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως στον Χάρτη και συγκεκριμένα την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης, την επιχειρηματική ελευθερία, την απαγόρευση διακρίσεων και την προστασία του καταναλωτή.
34. Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η θέσπιση των αναγκαίων κοινών κανόνων για τη διασφάλιση πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο και την κατάργηση των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας και των επιπτώσεών του, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της

αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

35. Έγινε διαβούλευση με τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ ο οποίος και εξέδωσε γνώμη στις 24 Νοεμβρίου 2013,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

Άρθρο 1 Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1.Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κοινούς κανόνες για τη διασφάλιση ισότιμης και μη διακριτικής διαχείρισης της κίνησης κατά την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και των σχετικών δικαιωμάτων των τελικών χρηστών.

2.Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ένα νέο μηχανισμό για τις τιμές λιανικής στις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής σε ολόκληρη την Ένωση, με σκοπό να καταργήσει τα πρόσθετα τέλη περιαγωγής, χωρίς να στρεβλώνει τις εγχώριες αγορές και τις αγορές επίσκεψης.

Άρθρο 2 Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ.

Ισχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό»: επιχείρηση που παρέχει δημόσια δίκτυα επικοινωνιών ή διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών,
- 2) «υπηρεσία πρόσβασης στο διαδίκτυο»: υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμη στο κοινό που παρέχει πρόσβαση στο διαδίκτυο και, ως εκ τούτου, συνδετικότητα σε όλα ουσιαστικά τα τερματικά σημεία διαδικτύου, ανεξάρτητα από την τεχνολογία δικτύου και τον τερματικό εξοπλισμό που χρησιμοποιείται.

Άρθρο 3 Διασφάλιση πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο

1. Μέσω της υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο που διαθέτουν, οι τελικοί χρήστες έχουν το δικαίωμα να έχουν πρόσβαση και να διανέμουν πληροφορίες και περιεχόμενο, να χρησιμοποιούν και να παρέχουν εφαρμογές και υπηρεσίες και να χρησιμοποιούν τερματικό εξοπλισμό της επιλογής τους, ανεξαρτήτως του τύπου του τελικού χρήστη ή του παρόχου ή του τόπου, της προέλευσης ή του προορισμού της πληροφορίας, του περιεχομένου, της εφαρμογής ή της υπηρεσίας. Η παρούσα παράγραφος δεν θίγει το ενωσιακό δίκαιο ούτε το

εθνικό δίκαιο που συμμορφώνεται με το ενωσιακό δίκαιο, σχετικά με τη νομιμότητα του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών.

2. Οι συμφωνίες μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και των τελικών χρηστών σχετικά με τις εμπορικές και τεχνικές προϋποθέσεις και τα χαρακτηριστικά των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως η τιμή, ο όγκος των δεδομένων ή η ταχύτητα, καθώς και οποιεσδήποτε εμπορικές πρακτικές των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, δεν περιορίζουν την άσκηση των δικαιωμάτων των τελικών χρηστών όπως προσδιορίζονται στην παράγραφο 1.
3. Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, όταν παρέχουν υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο, αντιμετωπίζουν ισότιμα κάθε κίνηση, χωρίς αποκλεισμούς, περιορισμούς ή παρεμβάσεις και ανεξαρτήτως του αποστολέα και του παραλήπτη, του περιεχομένου στο οποίο έχει γίνει πρόσβαση ή του διανεμηθέντος περιεχομένου, των χρησιμοποιούμενων ή παρεχόμενων εφαρμογών ή υπηρεσιών ή του χρησιμοποιούμενου τερματικού εξοπλισμού.

Το πρώτο εδάφιο δεν εμποδίζει τους παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο από το να εφαρμόζουν εύλογα μέτρα διαχείρισης της κίνησης. Για να θεωρηθούν εύλογα, τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι διαφανή και αναλογικά, να μην εισάγουν διακρίσεις και να μη βασίζονται σε εμπορικά κριτήρια, αλλά σε αντικειμενικά διαφορετικές απαιτήσεις τεχνικής ποιότητας των υπηρεσιών για συγκεκριμένες κατηγορίες κίνησης. Τα εν λόγω μέτρα δεν παρακολουθούν το συγκεκριμένο περιεχόμενο και δεν διατηρούνται πέραν του απαιτούμενου.

Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο δεν εφαρμόζουν μέτρα διαχείρισης της κίνησης που υπερβαίνουν αυτά που ορίζονται στο δεύτερο εδάφιο και, κυρίως, δεν παρεμποδίζουν, επιβραδύνουν, αλλοιώνουν, περιορίζουν, εισάγουν παρεμβολές, υποβαθμίζουν ή επιβάλλουν διακρίσεις έναντι συγκεκριμένου περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών ή συγκεκριμένων κατηγοριών αυτών, εκτός αν αυτό είναι αναγκαίο και μόνο για όσο διάστημα είναι αναγκαίο, ούτως ώστε:

α) να συμμορφωθούν με τις ενωσιακές νομοθετικές πράξεις ή την εθνική νομοθεσία που συμμορφώνεται με το ενωσιακό δίκαιο, στην οποία υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, ή με τα μέτρα που συμμορφώνονται με το ενωσιακό δίκαιο που θέτει σε εφαρμογή τις εν λόγω ενωσιακές νομοθετικές πράξεις ή εθνική νομοθεσία, μεταξύ άλλων και με τις αποφάσεις δικαστηρίων ή δημόσιων αρχών που διαθέτουν τις σχετικές αρμοδιότητες,

β) να διασφαλίσουν την ακεραιότητα και την ασφάλεια του δικτύου, των υπηρεσιών που παρέχονται μέσω του εν λόγω δικτύου και του τερματικού εξοπλισμού των τελικών χρηστών,

γ) να προλάβουν την εμφάνιση εμποδίων λόγω συμφόρησης του δικτύου και να αμβλύνουν τις επιπτώσεις από τυχόν εξαιρετική ή προσωρινή συμφόρηση του δικτύου, υπό την προϋπόθεση ότι ανάλογες κατηγορίες κίνησης αντιμετωπίζονται ισότιμα.

4. Οποιοδήποτε μέτρο διαχείρισης της κίνησης μπορεί να συνεπάγεται επεξεργασία

δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μόνο στον βαθμό που αυτή η επεξεργασία είναι απαραίτητη και αναλογική για την επίτευξη των σκοπών που καθορίζονται στην παράγραφο 3. Η επεξεργασία αυτή διενεργείται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου . Τα μέτρα διαχείρισης της κίνησης συμμορφώνονται επίσης με την οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου2.

5. Οι πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων

υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, και οι πάροχοι περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών είναι ελεύθεροι να προσφέρουν υπηρεσίες πέραν των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, βελτιστοποιημένες για συγκεκριμένο περιεχόμενο, εφαρμογές ή υπηρεσίες ή συνδυασμό αυτών, εφόσον η βελτιστοποίηση είναι αναγκαία ώστε να ικανοποιείται η απαίτηση για συγκεκριμένο επίπεδο ποιότητας του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών.

Οι πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, μπορούν να προσφέρουν ή να διευκολύνουν τέτοιες υπηρεσίες μόνο εάν η χωρητικότητα του δικτύου επαρκεί για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών πέραν των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο. Τέτοιου είδους υπηρεσίες δεν χρησιμοποιούνται ούτε παρέχονται ως υποκατάστατο των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και δεν υπονομεύουν τη διαθεσιμότητα ή τη γενική ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο για τους τελικούς χρήστες.

Άρθρο 4 Μέτρα διαφάνειας για τη διασφάλιση της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο

1. Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο διασφαλίζουν ότι οποιαδήποτε σύμβαση

που προβλέπει υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο που τα μέτρα διαχείρισης της κίνησης τα οποία εφαρμόζει ο εν λόγω πάροχος θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, την ιδιωτική ζωή των τελικών χρηστών και την προστασία των δεδομένων τους προσωπικού χαρακτήρα,

β) σαφή και κατανοητή περιγραφή του τρόπου με τον οποίο οι περιορισμοί του όγκου, της ταχύτητας και άλλων παραμέτρων ποιότητας της υπηρεσίας ενδέχεται να επηρεάσουν στην πράξη τις υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο και ιδίως τη χρήση περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών,

γ) σαφή και κατανοητή περιγραφή του τρόπου με τον οποίο οποιαδήποτε υπηρεσία που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 και στην οποία ο τελικός χρήστης γίνεται συνδρομητής ενδέχεται να επηρεάσει στην πράξη τις υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο που παρέχονται στον τελικό χρήστη,

δ) σαφή και κατανοητή περιγραφή της ελάχιστης, της συνήθους, της μέγιστης και της διαφημιζόμενης ταχύτητας λήψης και μεταφόρτωσης των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, στην περίπτωση σταθερών δικτύων, ή της εκτιμώμενης μέγιστης και διαφημιζόμενης ταχύτητας λήψης και μεταφόρτωσης των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, στην περίπτωση των δικτύων κινητής τηλεφωνίας, καθώς και του τρόπου με τον

οποίο ουσιαστικές αποκλίσεις από τις αντίστοιχες διαφημιζόμενες ταχύτητες λήψης και μεταφόρτωσης θα μπορούσαν να επηρεάσουν την άσκηση των δικαιωμάτων των τελικών χρηστών που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1,

ε) σαφή και κατανοητή περιγραφή των μέσων αποκατάστασης που έχει στη διάθεσή του ο καταναλωτής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο σε περίπτωση οποιασδήποτε συνεχούς ή τακτικώς επαναλαμβανόμενη, απόκλισης μεταξύ των πραγματικών επιδόσεων της υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο, όσον αφορά είτε την ταχύτητα είτε άλλες παραμέτρους ποιότητας της υπηρεσίας, και των επιδόσεων που δηλώνονται σύμφωνα με τα στοιχεία α) έως δ).

Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο δημοσιεύουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο θεσπίζουν διαφανείς, απλές και αποτελεσματικές διαδικασίες για τον χειρισμό των καταγγελιών των τελικών χρηστών σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 3 και στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Οι απαιτήσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 προστίθενται σε αυτές της οδηγίας 2002/22/ΕΚ και δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη από το να διατηρούν ή να εισάγουν πρόσθετες απαιτήσεις παρακολούθησης, πληροφόρησης και διαφάνειας ως προς, μεταξύ άλλων, το περιεχόμενο, τη μορφή και τον τρόπο δημοσίευσης των πληροφοριών. Οι εν λόγω απαιτήσεις συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό και τις σχετικές διατάξεις των οδηγιών 2002/21/ΕΚ και 2002/22/ΕΚ.

4. Κάθε σημαντική, συνεχής ή τακτικώς επαναλαμβανόμενη, απόκλιση μεταξύ των πραγματικών επιδόσεων των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, όσον αφορά την ταχύτητα ή άλλες παραμέτρους ποιότητας των υπηρεσιών, και των επιδόσεων που δηλώνει ο πάροχος υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχεία

α) έως δ), εφόσον τα σχετικά γεγονότα έχουν τεκμηριωθεί από μηχανισμό παρακολούθησης πιστοποιημένο από την εθνική ρυθμιστική αρχή, θεωρείται ότι συνιστά μη συμμόρφωση των επιδόσεων για τους σκοπούς της θεμελίωσης των μέσων αποκατάστασης που διαθέτει ο καταναλωτής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται αποκλειστικά στις συμβάσεις που συνάπτονται ή ανανεώνονται από ...*.

Άρθρο 5 Εποπτεία και επιβολή

1. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές παρακολουθούν στενά και διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τα άρθρα 3 και 4 και προάγουν τη συνεχή διαθεσιμότητα της χωρίς αποκλεισμούς πρόσβασης στο διαδίκτυο σε επίπεδα ποιότητας που αντικατοπτρίζουν τις εξελίξεις στην τεχνολογία. Για τους σκοπούς αυτούς, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις σχετικά με τεχνικά χαρακτηριστικά, ελάχιστες απαιτήσεις ποιότητας υπηρεσιών και άλλα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα σε έναν ή περισσότερους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές δημοσιεύουν ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την παρακολούθηση και τις

διαπιστώσεις τους και διαβιβάζουν τις εκθέσεις αυτές στην Επιτροπή και στον BEREC.

*

1. ΕΕ: να συμπληρωθεί η ημερομηνία: ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.
2. Κατόπιν αιτήματος της εθνικής ρυθμιστικής αρχής, οι πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, διαθέτουν στην εν λόγω εθνική ρυθμιστική αρχή πληροφορίες σχετικές με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4, ιδίως πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο διαχείρισης της χωρητικότητας και της κίνησης του δικτύου τους, καθώς και αιτιολόγηση τυχόν μέτρων διαχείρισης της κίνησης που εφαρμόζουν. Οι εν λόγω πάροχοι παρέχουν τις αιτούμενες πληροφορίες σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα και τον βαθμό λεπτομέρειας που απαιτεί η εθνική ρυθμιστική αρχή.
3. Έως ...*, και για να συμβάλει στη συνεπή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ο BEREC, κατόπιν διαβούλευσης με τους συμφεροντούχους και σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή των υποχρεώσεων των εθνικών ρυθμιστικών αρχών δυνάμει του παρόντος άρθρου.
4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί από τα κράτη μέλη στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή σε άλλες αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο.

Άρθρο 6 Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες που διέπουν τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των άρθρων 3, 4 και 5 και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να διασφαλιστεί η εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους εν λόγω κανόνες και μέτρα έως την 30ή Απριλίου 2016, και κοινοποιούν στην Επιτροπή χωρίς καθυστέρηση κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

*ΕΕ: να συμπληρωθεί η ημερομηνία: εννέα μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 7 Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 531/2012 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 2, η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:
 - α) τα στοιχεία θ), ιβ) και ιδ) διαγράφονται,
 - β) προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«ιη) «εγχώρια τιμή λιανικής»: εγχώριο τέλος λιανικής ανά μονάδα του παρόχου περιαγωγής στις εξερχόμενες κλήσεις και τα εξερχόμενα μηνύματα SMS (είτε προέρχονται είτε καταλήγουν σε διαφορετικά δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός του ίδιου

κράτους μέλους) και στα δεδομένα που καταναλώνονται από πελάτη· σε περίπτωση που δεν υπάρχει συγκεκριμένο εγχώριο τέλος λιανικής ανά μονάδα, η εγχώρια τιμή λιανικής θεωρείται ότι είναι ο ίδιος μηχανισμός χρέωσης που εφαρμόζεται στον πελάτη για τις εξερχόμενες κλήσεις και τα εξερχόμενα μηνύματα SMS (είτε προέρχονται είτε καταλήγουν σε διαφορετικά δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός του ίδιου κράτους μέλους) και τα δεδομένα που καταναλώνονται στο κράτος μέλος του εν λόγω πελάτη,

ιθ) «χωριστή πώληση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής»: παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων σε πελάτες περιαγωγής, οι οποίες παρέχονται άμεσα σε δίκτυο επίσκεψης από εναλλακτικό πάροχο περιαγωγής.».

2) Στο άρθρο 3, η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Η προσφορά αναφοράς που αναφέρεται στην παράγραφο 5 είναι επαρκώς λεπτομερής και περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την άμεση πρόσβαση σε περιαγωγή χονδρικής όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3, παρέχοντας περιγραφή των προσφορών που αφορούν την άμεση πρόσβαση σε περιαγωγή χονδρικής και την πρόσβαση σε επαναπώληση περιαγωγής χονδρικής και τους συναφείς όρους και προϋποθέσεις. Η εν λόγω προσφορά αναφοράς μπορεί να περιέχει όρους που επιτρέπουν να αποτραπεί η μόνιμη περιαγωγή ή η ανώμαλη ή καταχρηστική χρήση των υπηρεσιών περιαγωγής χονδρικής για σκοπούς διαφορετικούς από την παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής στους πελάτες των παρόχων περιαγωγής, όσο οι τελευταίοι ταξιδεύουν κατά περιόδους εντός της Ένωσης. Εφόσον απαιτείται, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μεταβάλλουν τις προσφορές αναφοράς για να τηρούνται οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο.».

3) Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Χωριστή πώληση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής»,

β) στην παράγραφο 1, το πρώτο εδάφιο διαγράφεται,

γ) οι παράγραφοι 4 και 5 διαγράφονται.

4) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εφαρμογή της χωριστής πώλησης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής»,

β) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι εγχώριοι πάροχοι εφαρμόζουν την υποχρέωση σχετικά με τη χωριστή πώληση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής όπως ορίζονται στο άρθρο 4, ώστε οι πελάτες περιαγωγής να μπορούν να χρησιμοποιούν χωριστές ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων. Οι εγχώριοι πάροχοι ικανοποιούν όλα τα εύλογα αιτήματα για πρόσβαση σε διευκολύνσεις και συναφείς υπηρεσίες υποστήριξης που αφορούν τη χωριστή πώληση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής. Η πρόσβαση σε αυτές τις διευκολύνσεις και στις υπηρεσίες υποστήριξης που απαιτούνται για τη χωριστή πώληση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων

λιανικής, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών ταυτοποίησης χρήστη, παρέχεται ατελώς και δεν συνεπάγεται κανένα άμεσο τέλος για τον πελάτη περιαγωγής.»

γ) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Προκειμένου να διασφαλισθεί συνεπής και ταυτόχρονη εφαρμογή σε ολόκληρη την Ένωση της χωριστής πώλησης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής, η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων και κατόπιν διαβούλευσης με τον BEREC, εγκρίνει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την τεχνική λύση για την υλοποίηση της χωριστής πώλησης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 6 παράγραφος 2.»

δ) στην παράγραφο 3, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η τεχνική λύση για την υλοποίηση της χωριστής πώλησης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:»

5) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 6α Κατάργηση των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής

Από τις 15 Ιουνίου 2017 και εφόσον η νομοθετική πράξη που πρέπει να εκδοθεί κατόπιν της πρότασης που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 βρίσκεται σε εφαρμογή κατά την εν λόγω ημερομηνία, οι πάροχοι περιαγωγής δεν χρεώνουν στους πελάτες περιαγωγής πρόσθετο τέλος επιπλέον από τις εγχώριες τιμές λιανικής σε κανένα κράτος μέλος, για τις ρυθμιζόμενες εισερχόμενες ή εξερχόμενες κλήσεις περιαγωγής, για τα ρυθμιζόμενα εξερχόμενα μηνύματα SMS σε περιαγωγή και για τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των μηνυμάτων MMS, ούτε για τα γενικά τέλη ενεργοποίησης του τερματικού εξοπλισμού ή της υπηρεσίας που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί στο εξωτερικό, υπό την προϋπόθεση των άρθρων 6β και 6γ.

Άρθρο 6β Εύλογη χρήση

1. Οι πάροχοι περιαγωγής μπορούν να εφαρμόζουν, σύμφωνα με το παρόν άρθρο και τις εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 6δ, «πολιτική εύλογης χρήσης» στην κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής που παρέχονται στο ισχύον επίπεδο εγχώριων τιμών λιανικής, προκειμένου να αποτραπεί η καταχρηστική ή ανώμαλη χρήση των ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής εκ μέρους των πελατών περιαγωγής, όπως η χρήση αυτών των υπηρεσιών εκ μέρους των πελατών περιαγωγής σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος του εγχώριου παρόχου τους για λόγους εκτός ταξιδιών κατά διαστήματα.

Οποιαδήποτε πολιτική εύλογης χρήσης δίνει τη δυνατότητα στους πελάτες του παρόχου περιαγωγής να καταναλώνουν ποσότητες ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής που προσφέρονται με τις ισχύουσες εγχώριες τιμές λιανικής οι οποίες είναι συνεπείς προς το αντίστοιχο τιμολογιακό τους πρόγραμμα.

2. Το άρθρο 6ε εφαρμόζεται στις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής που υπερβαίνουν τυχόν όρια δυνάμει οποιασδήποτε πολιτικής εύλογης χρήσης.

Άρθρο 6γ Βιωσιμότητα της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής

1. Σε συγκεκριμένες και εξαιρετικές περιστάσεις, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του οικείου εγχώριου τύπου χρέωσης, όπου ο πάροχος περιαγωγής δεν μπορεί να εισπράξει το οικείο συνολικό, πραγματικό και προβλεπόμενο, κόστος της παροχής ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής σύμφωνα με τα άρθρα 6α και 6β, από τα οικεία συνολικά, πραγματικά και προβλεπόμενα, έσοδα από την παροχή αυτών των υπηρεσιών, ο εν λόγω πάροχος περιαγωγής μπορεί να ζητήσει την άδεια να επιβάλει πρόσθετο τέλος. Το εν λόγω πρόσθετο τέλος επιβάλλεται μόνο στον βαθμό που απαιτείται για την είσπραξη του κόστους της παροχής ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής, λαμβάνοντας υπόψη και τα ισχύοντα ανώτατα τέλη χονδρικής.

2. Εάν πάροχος περιαγωγής αποφασίσει να επωφεληθεί από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, υποβάλλει αμελλητί αίτηση στην εθνική ρυθμιστική αρχή και της παρέχει κάθε απαραίτητο στοιχείο σύμφωνα με τις εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 6δ. Εν συνεχεία δε, ανά δωδεκάμηνο, ο πάροχος περιαγωγής ενημερώνει αυτά τα στοιχεία και τα υποβάλλει στην εθνική ρυθμιστική αρχή.

3. Η εθνική ρυθμιστική αρχή, μόλις παραλάβει αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2, εκτιμά κατά πόσο ο πάροχος περιαγωγής έχει αποδείξει ότι δεν είναι σε θέση να εισπράξει το οικείο κόστος σύμφωνα με την παράγραφο 1, οπότε και θα υπονομευόταν η βιωσιμότητα του οικείου εγχώριου τύπου χρέωσης. Η εκτίμηση της βιωσιμότητας του εγχώριου τύπου χρέωσης βασίζεται σε συναφείς αντικειμενικούς παράγοντες συγκεκριμένους για τον πάροχο περιαγωγής, συμπεριλαμβανομένων αντικειμενικών παραλλαγών μεταξύ παρόχων περιαγωγής στο οικείο κράτος μέλος και του επιπέδου των εθνικών τιμών και εισοδημάτων. Η εθνική ρυθμιστική αρχή επιτρέπει την επιβολή πρόσθετου τέλους εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 και στην παρούσα παράγραφο.

4. Εντός μηνός από την παραλαβή αίτησης σύμφωνα με την παράγραφο 2, η εθνική ρυθμιστική αρχή επιτρέπει την επιβολή πρόσθετου τέλους, εκτός και αν η αίτηση είναι προδήλως αβάσιμη ή παρέχει ανεπαρκή στοιχεία. Όταν η εθνική ρυθμιστική αρχή θεωρεί ότι η αίτηση είναι προδήλως αβάσιμη ή θεωρεί ότι έχουν παρασχεθεί ανεπαρκή στοιχεία, λαμβάνει οριστική απόφαση εντός δύο επιπλέον μηνών, αφού δώσει στον πάροχο περιαγωγής την ευκαιρία να υπερασπίσει τη θέση του, για την έγκριση, την τροποποίηση ή την απόρριψη του πρόσθετου τέλους.

Άρθρο 6δ Εφαρμογή της πολιτικής εύλογης χρήσης και της βιωσιμότητας της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής

1. Έως τις 15 Δεκεμβρίου 2016, προκειμένου να διασφαλισθεί συνεπής εφαρμογή των άρθρων 6β και 6γ, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, κατόπιν διαβούλευσης με τον BEREC, που θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την εφαρμογή της πολιτικής εύλογης χρήσης και σχετικά με τη μεθοδολογία της εκτίμησης της βιωσιμότητας της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής και σχετικά με την αίτηση που πρέπει να υποβάλλει ο πάροχος περιαγωγής για τους λόγους της εν λόγω εκτίμησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με την διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 6 παράγραφος 2.

2. Όσον αφορά το άρθρο 6β, κατά την έκδοση εκτελεστικών πράξεων που θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά την εφαρμογή της πολιτικής εύλογης χρήσης, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα εξής:

- α) την εξέλιξη των τιμών και των καταναλωτικών προτύπων στα κράτη μέλη,
- β) τον βαθμό σύγκλισης των επιπέδων εγχώριων τιμών λιανικής ανά την Ένωση,
- γ) τα ταξιδιωτικά πρότυπα στην Ένωση,
- δ) τυχόν εμφανείς κινδύνους στρέβλωσης του ανταγωνισμού και των κινήτρων για επενδύσεις στις εγχώριες αγορές και στις αγορές επίσκεψης.

3. Όσον αφορά το άρθρο 6γ, κατά την έκδοση εκτελεστικών πράξεων που θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά τη μεθοδολογία για την εκτίμηση της βιωσιμότητας της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής για πάροχο περιαγωγής, η Επιτροπή βασίζεται στα εξής:

- α) στον καθορισμό του συνολικού, πραγματικού και προβλεπόμενου, κόστους για την παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής με βάση τις πραγματικές χρεώσεις περιαγωγής χονδρικής για μη ισόρροπη κίνηση και λογικό μερίδιο του από κοινού αναλαμβανόμενου και του κοινού κόστους που απαιτείται για την παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής,
- β) στον καθορισμό των συνολικών, πραγματικών και προβλεπόμενων, εσόδων από την παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής,
- γ) στην κατανάλωση των ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής και στην εγχώρια κατανάλωση εκ μέρους των πελατών του παρόχου περιαγωγής,
- δ) στο επίπεδο ανταγωνισμού, τιμών και εσόδων στην εγχώρια αγορά και σε τυχόν αντιληπτό κίνδυνο ότι η περιαγωγή σε εγχώριες τιμές λιανικής θα μπορούσε να επηρεάσει τη διαμόρφωση αυτών των τιμών.

4. Η Επιτροπή επανεξετάζει τακτικά τις εκτελεστικές πράξεις που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 1 υπό το φως των εξελίξεων της αγοράς.

5. Η εθνική ρυθμιστική αρχή παρακολουθεί και επιβλέπει με αυστηρότητα την εφαρμογή της πολιτικής εύλογης χρήσης και των μέτρων για τη βιωσιμότητα της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τους σχετικούς αντικειμενικούς παράγοντες που ισχύουν για το εν λόγω κράτος μέλος και τις σχετικές αντικειμενικές παραλλαγές που υπάρχουν μεταξύ των παρόχων περιαγωγής. Υπό την επιφύλαξη της διαδικασίας του άρθρου 6γ παράγραφος 3, η εθνική ρυθμιστική αρχή εφαρμόζει εγκαίρως τις απαιτήσεις των άρθρων 6β και 6γ και των εκτελεστικών πράξεων που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί ανά πάσα στιγμή να απαιτήσει από τον πάροχο περιαγωγής να τροποποιήσει ή να σταματήσει να επιβάλει το πρόσθετο τέλος, εφόσον δεν είναι συμβατό με το άρθρο 6β ή 6γ. Η εθνική ρυθμιστική αρχή ενημερώνει κάθε χρόνο την Επιτροπή για την εφαρμογή των άρθρων 6β και 6γ και του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 6ε Παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής

1. Με την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου, εάν ο πάροχος περιαγωγής επιβάλλει πρόσθετο τέλος για την κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής, πέρα από τυχόν όρια δυνάμει οποιασδήποτε πολιτικής εύλογης χρήσης, πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις (εκτός ΦΠΑ):

α) οποιοδήποτε πρόσθετο τέλος που επιβάλλεται στις ρυθμιζόμενες εξερχόμενες κλήσεις σε περιαγωγή, τα ρυθμιζόμενα εξερχόμενα μηνύματα SMS σε περιαγωγή και τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων δεν υπερβαίνει τα ανώτατα τέλη χονδρικής που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, το άρθρο 9 παράγραφος 1 και το άρθρο 12 παράγραφος 1 αντιστοίχως,

β) το σύνολο της εγχώριας τιμής λιανικής και οποιουδήποτε πρόσθετου τέλους που επιβάλλεται στις ρυθμιζόμενες εξερχόμενες κλήσεις σε περιαγωγή, τα ρυθμιζόμενα εξερχόμενα μηνύματα SMS σε περιαγωγή και τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων δεν υπερβαίνει τα 0,19 EUR ανά λεπτό, τα 0,06 EUR ανά μήνυμα SMS και τα 0,20 EUR ανά χρησιμοποιηθέν megabyte αντιστοίχως,

γ) οποιοδήποτε πρόσθετο τέλος που επιβάλλεται στις ρυθμιζόμενες εισερχόμενες κλήσεις σε περιαγωγή δεν υπερβαίνει τη σταθμισμένη μέση τιμή των μέγιστων τελών τερματισμού κλήσεων κινητής τηλεφωνίας ανά την Ένωση που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Οι πάροχοι περιαγωγής δεν επιβάλλουν κανένα πρόσθετο τέλος στα ρυθμιζόμενα εισερχόμενα μηνύματα SMS ή στα εισερχόμενα περιαγόμενα φωνητικά μηνύματα. Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη των υπόλοιπων τελών που επιβάλλονται, όπως τα τέλη για την ακρόαση τέτοιων μηνυμάτων.

Οι πάροχοι υπηρεσιών περιαγωγής χρεώνουν τις εξερχόμενες και τις εισερχόμενες κλήσεις σε περιαγωγή ανά δευτερόλεπτο. Οι πάροχοι περιαγωγής μπορούν να εφαρμόζουν αρχική ελάχιστη περίοδο χρέωσης που δεν υπερβαίνει τα 30 δευτερόλεπτα για εξερχόμενες κλήσεις. Οι πάροχοι περιαγωγής χρεώνουν τους πελάτες τους για την παροχή κάθε ρυθμιζόμενης υπηρεσίας περιαγωγής δεδομένων ανά kilobyte, πλην των μηνυμάτων MMS, τα οποία μπορούν να χρεώνονται σε μοναδιαία βάση. Σε αυτήν την περίπτωση, το τέλος λιανικής το οποίο ο πάροχος περιαγωγής δύναται να επιβάλλει στους οικείους πελάτες λιανικής περιαγωγής για την αποστολή ή λήψη μηνύματος MMS περιαγωγής δεν υπερβαίνει το μέγιστο τέλος λιανικής για ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο.

Κατά την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 6στ παράγραφος 1, η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει προσφορές οι οποίες παρέχουν στους πελάτες περιαγωγής ορισμένο όγκο κατανάλωσης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής, με ημερήσιο τέλος ή οποιοδήποτε άλλο πάγιο περιοδικό τέλος, υπό τον όρο ότι η κατανάλωση του συνολικού όγκου των δεδομένων οδηγεί σε μοναδιαία τιμή για ρυθμιζόμενη εξερχόμενη κλήση σε περιαγωγή, εισερχόμενη κλήση, εξερχόμενα μηνύματα SMS και υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων που δεν υπερβαίνει την αντίστοιχη εγχώρια τιμή λιανικής και το ανώτατο πρόσθετο τέλος όπως περιγράφεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

2. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015, η Επιτροπή, αφού διαβουλευθεί τον BEREC και με την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις όπου ορίζεται η σταθμισμένη μέση τιμή των μέγιστων τελών

τερματισμού κλήσεων κινητής τηλεφωνίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ). Η Επιτροπή επανεξετάζει τις εν λόγω εκτελεστικές πράξεις ετησίως. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 6 παράγραφος 2.

Η σταθμισμένη μέση τιμή των μέγιστων τελών τερματισμού κλήσεων κινητής τηλεφωνίας βασίζεται στα ακόλουθα κριτήρια:

α) στο μέγιστο τέλος τερματισμού κλήσεων κινητής τηλεφωνίας που επιβάλλεται στην αγορά για τον τερματισμό των φωνητικών κλήσεων χονδρικής σε επί μέρους δίκτυα κινητής τηλεφωνίας εκ μέρους των εθνικών ρυθμιστικών αρχών σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 16 της οδηγίας πλαισίου και του άρθρου 13 της οδηγίας για την πρόσβαση και

β) στον συνολικό αριθμός συνδρομητών στα κράτη μέλη.

3. Οι πάροχοι περιαγωγής μπορούν να προσφέρουν και οι πελάτες της περιαγωγής μπορούν να επιλέγουν αυτοβούλως τιμή περιαγωγής που δεν καθορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 6α, 6β και 6γ και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, βάσει της οποίας οι πελάτες περιαγωγής επωφελούνται από διαφορετική τιμή για τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής σε σχέση με εκείνη που θα ίσχυε εάν δεν είχαν την εν λόγω επιλογή. Ο πάροχος περιαγωγής υπενθυμίζει στους εν λόγω πελάτες της περιαγωγής τη φύση των πλεονεκτημάτων της περιαγωγής που θα απολέσουν εάν προβούν στην επιλογή αυτή.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, οι πάροχοι περιαγωγής εφαρμόζουν τιμή που καθορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 6α και 6β και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αυτομάτως σε όλους τους υφιστάμενους αλλά και τους νέους πελάτες περιαγωγής.

Κάθε πελάτης περιαγωγής μπορεί να ζητήσει, ανά πάσα στιγμή, τη μεταφορά προς ή από τιμή που καθορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 6α, 6β και 6γ και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Κάθε φορά που οι πελάτες περιαγωγής επιλέγουν αυτοβούλως τη μεταφορά προς ή από τιμή που καθορίζεται σύμφωνα με άρθρα 6α, 6β και 6γ και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, οποιαδήποτε μεταφορά πραγματοποιείται εντός μίας εργάσιμης ημέρας από την παραλαβή της αίτησης, ατελώς, και δεν συνεπάγεται όρους ή περιορισμούς που αφορούν άλλα στοιχεία της συνδρομής εκτός της περιαγωγής. Ο πάροχος περιαγωγής μπορεί να καθυστερήσει τη μεταφορά αυτή έως ότου η προηγούμενη τιμή έχει ισχύσει επί συγκεκριμένο ελάχιστο χρονικό διάστημα, που δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες.

4. Οι πάροχοι περιαγωγής διασφαλίζουν ότι σύμβαση που περιλαμβάνει οποιοδήποτε είδος ρυθμιζόμενης υπηρεσίας περιαγωγής λιανικής καθορίζει τα κύρια χαρακτηριστικά της εν λόγω παρεχόμενης ρυθμιζόμενης υπηρεσίας περιαγωγής λιανικής, μεταξύ άλλων ιδίως:

α) το ειδικό τιμολογιακό πρόγραμμα ή τα ειδικά τιμολογιακά προγράμματα και, για κάθε τιμολογιακό πρόγραμμα, τα είδη των παρεχόμενων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των όγκων επικοινωνιών,

β) τυχόν περιορισμούς που επιβάλλονται στην κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής οι οποίες παρέχονται στο εφαρμοστέο επίπεδο εγχώριων τιμών λιανικής, ιδίως ποσοτικοποιημένες πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής

τυχόν πολιτικής εύλογης χρήσης με αναφορά στις βασικές τιμές, τον όγκο ή άλλες παραμέτρους της σχετικής παρεχόμενης ρυθμιζόμενης υπηρεσίας περιαγωγής λιανικής.

Οι πάροχοι περιαγωγής δημοσιεύουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 6στ Μεταβατικά πρόσθετα τέλη περιαγωγής λιανικής

1. Από τις 30 Απριλίου 2016 ως τις 14 Ιουνίου 2017, οι πάροχοι περιαγωγής μπορούν να επιβάλουν πρόσθετο τέλος επιπλέον της εγχώριας τιμής λιανικής για την παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής.

2. Κατά την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, εφαρμόζεται κατ' αναλογία το άρθρο 6ε.».

6) Τα άρθρα 8, 10 και 13 διαγράφονται.

7) Το άρθρο 14 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο: «Οι βασικές εξατομικευμένες πληροφορίες τιμολόγησης εκφράζονται στο νόμισμα του λογαριασμού της χώρας προέλευσης που παρέχει ο εγχώριος πάροχος του πελάτη και περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με:

α) οποιαδήποτε πολιτική εύλογης χρήσης που ισχύει για τον πελάτη περιαγωγής εντός της Ένωσης και τα πρόσθετα τέλη που ισχύουν επιπλέον τυχόν ορίων δυνάμει της εν λόγω πολιτικής εύλογης χρήσης και

β) οποιοδήποτε πρόσθετο τέλος που ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 6γ.»,

β) στην παράγραφο 1, το έκτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το πρώτο, δεύτερο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο, με εξαίρεση την αναφορά στην πολιτική εύλογης χρήσης και το πρόσθετο τέλος που επιβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 6γ, εφαρμόζονται επίσης στις υπηρεσίες περιαγωγής φωνητικών κλήσεων και SMS που χρησιμοποιούν οι πελάτες περιαγωγής οι οποίοι ταξιδεύουν εκτός της Ένωσης και προσφέρονται από πάροχο περιαγωγής.».

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Ο πάροχος περιαγωγής αποστέλλει ειδοποίηση στον πελάτη περιαγωγής όταν καταναλωθεί πλήρως ο ισχύων όγκος εύλογης χρήσης ρυθμιζόμενης κατανάλωσης υπηρεσιών περιαγωγής φωνητικών κλήσεων ή SMS ή όταν έχει ξεπεραστεί τυχόν όριο χρήσης που ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 6γ. Στην εν λόγω ειδοποίηση σημειώνεται το πρόσθετο τέλος που θα ισχύει για τυχόν πρόσθετη κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής φωνητικών κλήσεων ή SMS από τον πελάτη περιαγωγής. Κάθε πελάτης έχει το δικαίωμα να ζητεί από τον πάροχο περιαγωγής να σταματήσει την αποστολή αυτών των ειδοποιήσεων και έχει το δικαίωμα, ανά πάσα στιγμή και ατελώς, να ζητήσει από τον πάροχο περιαγωγής την εκ νέου παροχή της υπηρεσίας.».

δ) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι πάροχοι περιαγωγής ενημερώνουν πλήρως, κατά τη σύναψη των συνδρομών, όλους τους πελάτες σχετικά με τα ισχύοντα τέλη περιαγωγής. Ενημερώνουν

επίσης τους πελάτες περιαγωγής για τις πρόσφατες προσαρμογές στα ισχύοντα τέλη περιαγωγής χωρίς καθυστέρηση και κάθε φορά που σημειώνεται αλλαγή στα τέλη αυτά.

Οι πάροχοι περιαγωγής, στη συνέχεια, αποστέλλουν υπενθύμιση σε εύλογα χρονικά διαστήματα σε όλους τους πελάτες που έχουν επιλέξει άλλη τιμή.». 8) Το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «2. Ο πάροχος περιαγωγής ενημερώνει με αυτόματο μήνυμα τον πελάτη περιαγωγής ότι ο τελευταίος χρησιμοποιεί ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων και παρέχει βασικές εξατομικευμένες πληροφορίες τιμολόγησης σχετικά με τα τέλη (στο νόμισμα του λογαριασμού της χώρας προέλευσης που παρέχει ο εγχώριος πάροχος του πελάτη) που ισχύουν για την παροχή των ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων στον πελάτη περιαγωγής στο οικείο κράτος μέλος, εκτός εάν ο πελάτης έχει ειδοποιήσει τον πάροχο περιαγωγής ότι δεν επιθυμεί την ενημέρωση αυτή.

Οι εν λόγω βασικές εξατομικευμένες πληροφορίες τιμολόγησης περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με:

α) οποιαδήποτε πολιτική εύλογης χρήσης που ισχύει για τον πελάτη περιαγωγής εντός της Ένωσης και τα πρόσθετα τέλη που ισχύουν επιπλέον τυχόν ορίων δυνάμει της εν λόγω πολιτικής εύλογης χρήσης· και

β) οποιοδήποτε πρόσθετο τέλος που ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 6γ.

Οι πληροφορίες αποστέλλονται στην κινητή ή άλλη συσκευή του πελάτη περιαγωγής, για παράδειγμα με μήνυμα SMS, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή αναδυόμενο παράθυρο στην κινητή συσκευή, κάθε φορά που ο πελάτης περιαγωγής εισέρχεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του εγχώριου παρόχου του και ενεργοποιεί για πρώτη φορά υπηρεσία περιαγωγής δεδομένων στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Οι πληροφορίες παρέχονται ατελώς τη στιγμή που ο πελάτης περιαγωγής ενεργοποιεί ρυθμιζόμενη υπηρεσία περιαγωγής δεδομένων, με κατάλληλο τρόπο που να διευκολύνει τη λήψη και την εύκολη κατανόηση.

Ο πελάτης που έχει ειδοποιήσει τον πάροχο περιαγωγής του ότι δεν απαιτεί την αυτόματη τιμολογιακή ενημέρωση έχει το δικαίωμα, ανά πάσα στιγμή και ατελώς, να απαιτεί από τον πάροχο περιαγωγής την εκ νέου παροχή της υπηρεσίας αυτής.»,

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Ο πάροχος περιαγωγής αποστέλλει ειδοποίηση όταν καταναλωθεί πλήρως ο ισχύων όγκος εύλογης χρήσης ρυθμιζόμενης κατανάλωσης υπηρεσίας περιαγωγής δεδομένων ή όταν έχει ξεπεραστεί τυχόν όριο χρήσης που ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 6γ. Στην εν λόγω ειδοποίηση σημειώνεται το πρόσθετο τέλος που θα ισχύει για τυχόν πρόσθετη κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων από τον πελάτη περιαγωγής. Κάθε πελάτης έχει το δικαίωμα να ζητεί από τον πάροχο περιαγωγής να σταματήσει την αποστολή αυτών των ειδοποιήσεων και έχει το δικαίωμα, ανά πάσα στιγμή και ατελώς, να ζητήσει από τον πάροχο περιαγωγής την εκ νέου παροχή της υπηρεσίας.»,

γ) στην παράγραφο 3, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Κάθε πάροχος περιαγωγής παρέχει σε όλους τους πελάτες περιαγωγής τη δυνατότητα να επιλέξουν εκουσίως και ατελώς τη χρήση διευκόλυνσης για την έγκαιρη

παροχή πληροφοριών σχετικά με τη συνολική κατανάλωσή τους εκφρασμένη σε όγκο ή στο νόμισμα χρέωσης του πελάτη περιαγωγής για τις οφειλόμενες δαπάνες παροχής ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων, με την οποία να διασφαλίζεται ότι, αν ο χρήστης δεν έχει δώσει ρητή συγκατάθεση, οι συνολικές δαπάνες ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων για ορισμένη περίοδο χρήσης, πλην των MMS που χρεώνονται σε μοναδιαία βάση, δεν υπερβαίνουν ένα προκαθορισμένο οικονομικό όριο.»

δ) στην παράγραφο 6, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Το παρόν άρθρο, πλην της παραγράφου 5, της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο και της παραγράφου 2α και υπό τους όρους του δεύτερου και του τρίτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται επίσης στις υπηρεσίες περιαγωγής δεδομένων που χρησιμοποιούν πελάτες περιαγωγής οι οποίοι ταξιδεύουν εκτός της Ένωσης και προσφέρονται από πάροχο περιαγωγής.»

9) Το άρθρο 16 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές παρακολουθούν και επιβλέπουν με αυστηρότητα τους παρόχους περιαγωγής που κάνουν οι ίδιοι χρήση των άρθρων 6β και 6γ και του άρθρου 6ε παράγραφος 3.»

β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θέτουν στη διάθεση του κοινού επικαιροποιημένα στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως των άρθρων 6α, 6β, 6γ, 6ε, 7, 9 και 12, ούτως ώστε τα ενδιαφερόμενα μέρη να έχουν εύκολη πρόσβαση στα στοιχεία αυτά.»

10) Το άρθρο 19 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 19 Επανεξέταση

1. Έως ...*, η Επιτροπή διεξάγει επανεξέταση της αγοράς περιαγωγής χονδρικής, με σκοπό να εκτιμηθούν τα αναγκαία μέτρα ώστε να καταστεί δυνατή η κατάργηση των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής μέχρι τις 15 Ιουνίου 2017. Η Επιτροπή επανεξετάζει, μεταξύ άλλων, το επίπεδο του ανταγωνισμού στις εθνικές αγορές χονδρικής και εκτιμά ιδίως το ύψος των δαπανών χονδρικής που προκύπτουν και των τελών χονδρικής που ισχύουν, καθώς και την ανταγωνιστική κατάσταση φορέων εκμετάλλευσης με περιορισμένο γεωγραφικό εύρος, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών που έχουν οι εμπορικές συμφωνίες στον ανταγωνισμό, καθώς και της ικανότητας των φορέων εκμετάλλευσης να αξιοποιήσουν τις οικονομίες κλίμακας. Η Επιτροπή εκτιμά επίσης τις εξελίξεις στον ανταγωνισμό στις αγορές περιαγωγής λιανικής και τυχόν εμφανείς κινδύνους στρέβλωσης του ανταγωνισμού και των κινήτρων για επενδύσεις στις εγχώριες αγορές και τις αγορές επίσκεψης. Κατά την εκτίμηση των μέτρων που είναι απαραίτητα για την κατάργηση των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επίσκεψης έχουν τη δυνατότητα να ανακτήσουν όλο το κόστος παροχής ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής χονδρικής, συμπεριλαμβανομένου του από κοινού αναλαμβανόμενου και του κοινού κόστους. Η Επιτροπή λαμβάνει επίσης υπόψη την ανάγκη να αποτραπεί η μόνιμη περιαγωγή ή η ανώμαλη ή καταχρηστική χρήση των

υπηρεσιών περιαγωγής χονδρικής για σκοπούς διαφορετικούς από την παροχή ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής στους πελάτες των παρόχων περιαγωγής όσο οι τελευταίοι ταξιδεύουν κατά περιόδους εντός της Ένωσης.

*

ΕΕ: να συμπληρωθεί η ημερομηνία: ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Έως τις 15 Ιουνίου 2016, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα πορίσματα της επανεξέτασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από κατάλληλη νομοθετική πρόταση, της οποίας προηγείται δημόσια διαβούλευση, για την τροποποίηση των τελών χονδρικής για τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό ή για την πρόβλεψη άλλης λύσης όσον αφορά τα ζητήματα που εντοπίζονται σε επίπεδο χονδρικής με σκοπό την κατάργηση των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής μέχρι τις 15 Ιουνίου 2017.

3. Επιπλέον, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ανά διετία μετά την υποβολή της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2. Κάθε έκθεση περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, εκτίμηση:

α) της διαθεσιμότητας και της ποιότητας των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων όσων παρέχονται εναλλακτικά προς τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής φωνητικών κλήσεων, SMS και δεδομένων, ιδιαίτερα υπό το φως των τεχνολογικών εξελίξεων,

β) του επιπέδου του ανταγωνισμού τόσο στη λιανική όσο και στη χονδρική αγορά περιαγωγής, ιδίως της ανταγωνιστικής κατάστασης των μικρών, ανεξάρτητων ή νεοεισερχόμενων φορέων εκμετάλλευσης, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών που έχουν για τον ανταγωνισμό οι εμπορικές συμφωνίες και ο βαθμός αλληλοσύνδεσης μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης,

γ) της έκτασης στην οποία η εφαρμογή των διαρθρωτικών μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 έχει παραγάγει αποτελέσματα όσον αφορά την ανάπτυξη του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά για ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής.

4. Προκειμένου να εκτιμά τις εξελίξεις του ανταγωνισμού στις αγορές περιαγωγής σε ολόκληρη την Ένωση, ο BEREC συλλέγει σε τακτική βάση δεδομένα από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές σχετικά με τις εξελίξεις των τελών λιανικής και χονδρικής για ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής φωνητικών κλήσεων, SMS και δεδομένων.

Τα εν λόγω στοιχεία κοινοποιούνται στην Επιτροπή τουλάχιστον δύο φορές ετησίως.

Η Επιτροπή τα δημοσιοποιεί.

Με βάση τα συλλεχθέντα στοιχεία, ο BEREC υποβάλλει επίσης τακτικά εκθέσεις σχετικά με την εξέλιξη των τιμών και των καταναλωτικών προτύπων στα κράτη μέλη, τόσο για τις εγχώριες υπηρεσίες όσο και για τις υπηρεσίες περιαγωγής, καθώς και για την εξέλιξη των πραγματικών τιμών χονδρικής των υπηρεσιών περιαγωγής για μη ισόρροπη

κίνηση μεταξύ παρόχων περιαγωγής. Επίσης, ο BEREC συλλέγει σε ετήσια βάση πληροφορίες από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές σχετικά με τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των διαφορετικών τιμών που προσφέρουν οι φορείς εκμετάλλευσης στους πελάτες τους.

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα εν λόγω δεδομένα και πορίσματα.».

Άρθρο 8 Τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ

Στο άρθρο 1 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα εθνικά μέτρα για την πρόσβαση των τελικών χρηστών σε υπηρεσίες και εφαρμογές ή

τη χρήση τέτοιων υπηρεσιών και εφαρμογών από τους τελικούς χρήστες μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες των φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που άπτονται του ιδιωτικού βίου και της πρόσβασης στη δικαιοσύνη, όπως ορίζονται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.».

Άρθρο 9 Ρήτρα επανεξέτασης

Έως τις 30 Απριλίου 2019 και εν συνεχεία ανά τετραετία, η Επιτροπή επανεξετάζει τα άρθρα 3, 4 και 6 και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η οποία συνοδεύεται, εάν κριθεί απαραίτητο, με κατάλληλες προτάσεις για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 10 Έναρξη ισχύος και μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Εφαρμόζεται από τις 30 Απριλίου 2016, εκτός από τα ακόλουθα:

α) σε περίπτωση που η νομοθετική πράξη που πρέπει να εκδοθεί κατόπιν της πρότασης που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 εφαρμόζεται από τις 15 Ιουνίου 2017, το άρθρο 7 σημείο 5) του παρόντος κανονισμού, όσον αφορά τα άρθρα 6α έως 6δ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012, το άρθρο 7 σημείο 7) στοιχεία α) έως γ) του παρόντος κανονισμού και το άρθρο 7 σημείο 8) στοιχεία α), β) και δ) του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται από την εν λόγω ημερομηνία.

Σε περίπτωση που η εν λόγω νομοθετική πράξη δεν εφαρμόζεται από τις 15 Ιουνίου 2017, συνεχίζει να εφαρμόζεται το άρθρο 7 σημείο 5) του παρόντος κανονισμού, όσον αφορά το άρθρο 6στ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012, μέχρις ότου αρχίσει να εφαρμόζεται η εν λόγω νομοθετική πράξη.

Σε περίπτωση που η εν λόγω νομοθετική πράξη αρχίσει να εφαρμόζεται μετά τις 15 Ιουνίου 2017, το άρθρο 7 σημείο 5) του παρόντος κανονισμού, όσον αφορά τα άρθρα 6α έως 6δ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012, το άρθρο 7 σημείο 7) στοιχεία α) έως γ) του παρόντος κανονισμού και το άρθρο 7 σημείο 8) στοιχεία α),

β) και δ) του παρόντος κανονισμού , εφαρμόζονται από την ημερομηνία εφαρμογής της εν λόγω νομοθετικής πράξης,

β) η ανάθεση εκτελεστικών εξουσιών στην Επιτροπή στο άρθρο 7 σημείο 4) στοιχείο γ) του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 7 σημείο 5) του παρόντος κανονισμού, όσον αφορά το άρθρο 6δ και το άρθρο 6ε παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012, εφαρμόζεται από ...*,

γ) το άρθρο 5 παράγραφος 3 εφαρμόζεται από ...*,

δ) το άρθρο 7 σημείο 10) του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται από ...*.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ως τις 31 Δεκεμβρίου 2016 τα εθνικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων αυτορρύθμισης, που υφίστανται πριν ...* και τα οποία δεν συμμορφώνονται με το άρθρο 3 παράγραφος 2 ή 3. Τα σχετικά κράτη μέλη κοινοποιούν τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή έως τις 30 Απριλίου 2016.

*

ΕΕ: να συμπληρωθεί η ημερομηνία: ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

4. Οι διατάξεις του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1203/2012 της Επιτροπής σχετικά

με τις τεχνικές λεπτομέρειες για την εφαρμογή της πρόσβασης των τοπικών υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων σε δίκτυο επίσκεψης συνεχίζουν να ισχύουν για τους σκοπούς της χωριστής πώλησης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής δεδομένων λιανικής μέχρι την έκδοση της εκτελεστικής πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 7 σημείο 4) στοιχείο γ) του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.»

6 Βιβλιογραφία

Πηγές

[1] “Διαδίκτυο”, Βικιπέδια, 7 Ιανουαρίου 2017, Retrieved 16/01/2017 from

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B9%CE%B1%CE%B4%CE%AF%CE%BA%CF%84%CF%85%CE%BF>

- [2] Οι έφηβοι απέναντι στο διαδίκτυο.Κινδυνoi και αντιμετώπιση. Retrieved 16/01/2017 from <http://gym-peram.reth.sch.gr/safeinternet.htm>
- [3] “ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ INTERNET” ,Uth.gr ,Δεκέμβριος 1997.Retrieved 16/01/2017 from <http://www.uth.gr/main/help/help-desk/internet/internet2.html>
- [4]“Firewall”, Wikipedia , 1 Νοεμβρίου 2016. Retrieved 16/01/2017 from <https://el.wikipedia.org/wiki/Firewall>
- [5] James Ball , ” Meet the seven people who hold the keys to worldwide internet security” , Theguardian.com ,28 Φεβρουαρίου 2014.Retrieved 16/01/2017 from <https://www.theguardian.com/technology/2014/feb/28/seven-people-keys-worldwide-internet-security-web>
- [6]“Διεύθυνση IP” Wikipedia 10 Οκτωβρίου 2016.. Retrieved 16/01/2017 from https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B9%CE%B5%CF%8D%CE%B8%CF%85%CE%BD%CF%83%CE%B7_IP
- [7] “Ονοματοδοσία Internet International Corporation for Assigned Names and Numbers ICANN”, Νικόλαος Καρανάσιος Επίκουρος Καθηγητής Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων. Retrieved 16/01/2017 from <http://www.serresbiz.com/busedu/Material/enterprise-law/ppt-pdf/ppt-12.pdf>
- [8] ΔΙΚΤΥΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ - TANENBAUM (4η Αμερικάνικη Έκδοση)
- [9] Ηλεκτρονικό σύγγραμμα «Κοινωνία της Πληροφορίας», Μ.Παρασκευάς, Β.Τριανταφύλλου, Γ.Ασημακόπουλος, Δράση Κάλλιπος, 2015
- [10] ” Recommendation CM/Rec(2011)8 of the Committee of Ministers to member states on the protection and promotion of the universality, integrity and openness of the Internet” , Committee of Ministers, ,21 Σεπτεμβρίου 2011. Retrieved 16/01/2017 from [https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CM/Rec\(2011\)8&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383&direct=true](https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CM/Rec(2011)8&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383&direct=true)
- [11] “Πρώτο Παγκόσμιο Φόρουμ για τη Διακυβέρνηση του Διαδικτύου”, inout.gr 30-10-06.Retrieved 16/01/2017 from <http://www.inout.gr/showthread.php?t=12876>
- [12] “Διακυβέρνηση του Διαδικτύου: τα επόμενα βήματα” Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, europarl.europa.eu ,Τρίτη 15 Ιούνιος . Retrieved 16/01/2017 from <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0208+0+DOC+XML+V0//EL>
- [13] Mark Ballard, "Council of Europe countries agree to protect internet freedom of expression", ComputerWeekly.com, 26 Sep 2011.

Retrieved 16/01/2017 from <http://www.computerweekly.com/news/2240105693/Council-of-Europe-countries-agree-to-protect-internet-freedom-of-expression>

[14] “Declaration by the Committee of Ministers on Internet governance principles” Committee of Ministers, 21 Σεπτεμβρίου 2011. Retrieved 16/01/2017 from <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=Decl%2821.09.2011%29&Language=lanEnglish&Ver=original&Site=COE&BackColorInternet=DBDCF2&BackColorIntranet=FDC864&BackColorLogged=FDC864>

[15] The World Summit on the Information Society (WSIS) 22/1/2015 <http://www.itu.int/wsis>

[16] ICANN, “Internet Corporation for Assigned Names and Numbers”, 1 November 2005, Retrieved 16/01/2017 from <http://www.icann.org/wsis/icann-wsis-11nov05.htm>

[17] ICANN, “Internet Corporation for Assigned Names and Numbers”, 1 November 2005, Retrieved 16/01/2017 from <http://www.icann.org/announcements/announcement-21nov05-2.htm>

[18] “The U.N. Isn't a Threat to the Net”, 5 November 2005 Retrieved 16/01/2017 from <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2005/11/04/AR2005110401431.html>

[19] Kieren McCarthy, “US wins net governance battle” ,16 Nov 2005 ,Theregister.com. Retrieved 16/01/2017 from http://www.theregister.co.uk/2005/11/16/us_wins_net_governance

[20] “ US retains hold of the internet” 16 November 2005, news.bbc.com. Retrieved 16/01/2017 from <http://news.bbc.co.uk/1/hi/technology/4441544.stm>

[21] “Ουδετερότητα του Δικτύου (Net neutrality), η δημοκρατία στην επικοινωνία”, waves.pirateparty.gr. Retrieved 16/01/2017 from <http://waves.pirateparty.gr/content/%CE%BF%CF%85%CE%B4%CE%B5%CF%84%CE%B5%CF%81%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CF%84%CF%8D%CE%BF%CF%85-net-neutrality-%CE%B7-%CE%B4%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%AF%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CF%89%CE%BD%CE%AF%CE%B1>

[23] “ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ: ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΑΝ ΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ BEREC”,31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2016, . Retrieved 16/01/2017 from <https://www.lawspot.gr/nomika-nea/oydeterotita-sto-diadiktyo-dimosieythikan-oi-kateythyntiries-grammes-gia-tis-ethnikes>

[24],” ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/751 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΪ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 29ης Απριλίου 2015 σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες” 29 Απριλίου 2015, Access to European Union law EUR-Lex Access to European Union law . Retrieved 16/01/2017 from

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A32015R0751>

[25]],” ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/751 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΪ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 29ης Απριλίου 2015 σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες” 29 Απριλίου 2015, Access to European Union law EUR-Lex Access to European Union law . Retrieved 16/01/2017 from https://www.eccgreece.gr/wp-content/uploads/2016/04/Reg-2015R2120_EL.pdf

[26]],” ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/751 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΪ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 29ης Απριλίου 2015 σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες” 29 Απριλίου 2015, Access to European Union law EUR-Lex Access to European Union law . Retrieved 16/01/2017 from

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/el/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015R1017&from=EN>

[27]],” ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/751 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΪ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 29ης Απριλίου 2015 σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες” 29 Απριλίου 2015, Access to European Union law EUR-Lex Access to European Union law . Retrieved 16/01/2017 from <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10788-2015-INIT/el/pdf>